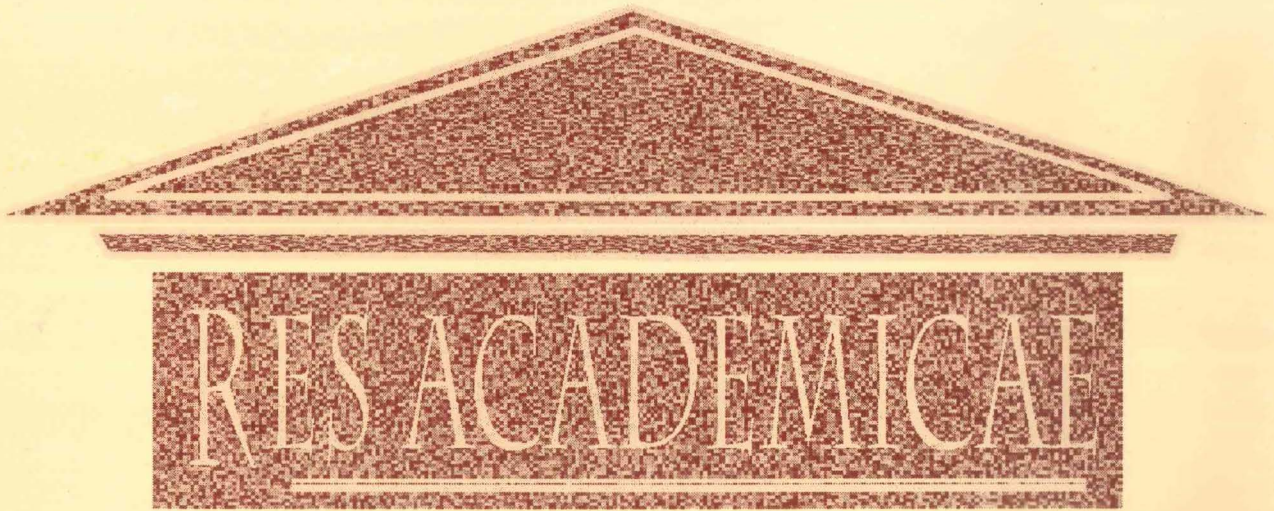

ISSN 1428-3107

**BIULETYN INFORMACYJNY
WYŻSZEJ SZKOŁY PEDAGOGICZNEJ
W CZĘSTOCHOWIE
7 / 2001**

GAUDEAMUS 2001/2002

OD REDAKCJI

Rozpoczęliśmy nowy rok akademicki. To kolejny etap w życiu naszej Uczelni. Ale choć każda społeczność żyje własnym życiem, nie jest ona wyizolowana, dotykają ją bezpośrednio lub pośrednio wydarzenia w kraju czy świecie. Niektóre fakty czy ich skutki nie odnoszą się do nas wprost, w wielu uczestniczymy na zasadzie obserwatorów, w wielu kwestiach korzystamy z uprawnień do wypowiedzenia się, bo tam gdzie możemy, nie powinniśmy przyjmować postawy biernej. Mamy nie tylko prawo, ale i obowiązek współkształtować rzeczywistość. W ostatnim okresie miało miejsce wiele ważnych wydarzeń. Znajdą one swe odzwierciedlenie w niniejszym numerze, wprawdzie w odniesieniu do niektórych nie w formie relacji, ale w tle odnoszącej się do nich korespondencji.

Jesteśmy głęboko poruszeni tragedią, jaka rozegrała się 11 września pod spokojnym dotąd i bezpiecznym amerykańskim niebem. Nikt bardziej niż dzieci narodu, który doświadczył aktów zbiorowej zagłady, nie przeżywa tak głęboko dramatu ofiar terroryzmu i ich rodzin. Bezsensowna śmierć i nieszczęście tysiąca niewinnych ludzi stała się koszmarem nowego tysiąclecia. Terrorystyczny zamach na amerykańskiej ziemi odbija się restrykcjami mocarstw, w trakcie których padają kolejne niewinne ofiary.

Dalecy od działań wojennych przeżywamy wraz z całym krajem zmiany w rządzie, parlamencie, władzach wojewódzkich. Skutki ich dotkną nas bezpośrednio. Wszyscy w napięciu oczekujemy na to „nowe”, bo i wiele dla przyszłości Uczelni zależy od nowych władz resortowych, i wojewódzkich.

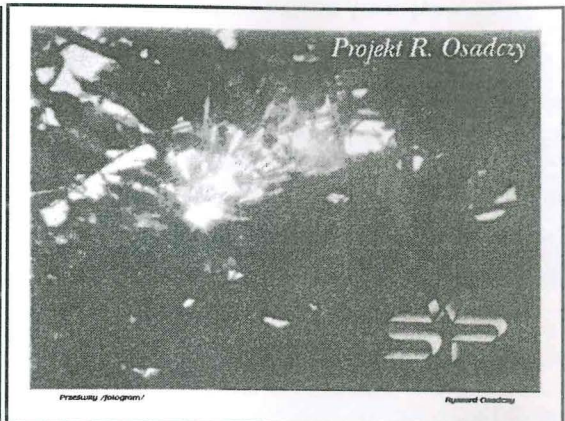
Rozpoczęty rok akademicki będzie też rokiem wyborów Władz nowej kadencji we wszystkich państwowych szkołach wyższych kraju. Jak zwykle wiąże się to z emocjami. Działania przedwyborcze dezorganizują rytm pracy, a nastroje sterują kampanią. Ważniejszym niżli interes własny czy własnej jednostki musi stać się dobro ogółu i z takim przesłaniem trzeba wsłuchiwać się w programy przedwyborcze, postrzegać kandydatów poprzez ich dotychczasowe dokonania, a nie tylko obiecujące deklaracje. Trzeba wybrać mądrze i zgodnie, nie konfliktując na tej drodze społeczności akademickiej.

SPIS TREŚCI

GAUDEAMUS 2001/2002	2
ECHA WYDARZEŃ Z KRAJU I ZE ŚWIATA W KORESPONDENCJI REKTORSKIEJ	13
Z PRAC SENATU	19
ZAPOWIEDZI NA NOWY ROK AKADEMICKI	20
KRONIKA SPOTKAŃ REKTORSKICH	23
PAMIĘCI ZMARŁYCH	28
WYWIAD MIESIĄCA	29
Z ZAPISKÓW KOORDYNATORA DS. WSPÓLPRACY Z ZAGRANICĄ	25
<i>Gość z Francji w Katedrze Fizyki Ciała Stałego</i>	<i>32</i>
<i>Chersoń – nowe możliwości</i>	<i>33</i>
<i>AISEC – szansa dla aktywnych i odważnych</i>	<i>34</i>
STUDENCKI PESYMIZM, PRACOWNICZY OPTYZM – CZYLI O NASTROJACH WOKÓŁ FINANSOWYCH PERSPEKTYW ..	34
<i>Czarna dziura</i>	<i>34</i>
<i>Do urzeczywistnienia zapowiedzi podwyżek o krok bliżej</i>	<i>37</i>
NOTKI O KONFERENCJACH NAUKOWYCH I WARSZTATACH	39
<i>Hasiór nie doczekał</i>	<i>39</i>
<i>Debaty o kształceniu</i>	<i>40</i>
NIEBYWAŁY WIECZÓR W GALERII „JAPKO”	41
IX SPOTKANIE REDAKTORÓW	42
RELACJE Z PODRÓŻY	45
<i>Powrót do Lwowa</i>	<i>45</i>
<i>Wystawa w Schwertzingen</i>	<i>45</i>
<i>Stypendysta Fundacji Luigi Stefaniniego</i>	<i>47</i>
W HOŁDZIE PEDAGOGOM	48
<i>Pedagodzy przeszłości dla XXI wieku</i>	<i>48</i>
<i>Józef Markowski (Pięćdziesiąt lat działalności w Związku Nauczycielstwa Polskiego)</i>	<i>49</i>
REAKCJE CZYTELNIKÓW	51
WYDAWNICTWA	51
DOKUMENTY	54

Redaktor Naczelny

GAUDEAMUS 2001/2002

Po raz szósty JM Rektor prof. dr hab. Ryszard Szwed z Prorektorami prof. dr hab. Januszem Berdowskim – Prorektorem ds. Nauki oraz dr Grażyną Pietruszewską-Kobiela – Prorektorem ds. Nauczania i Wychowania otwierali uroczystość inauguracji nowego roku akademickiego w Wyższej Szkole Pedagogicznej. Była to inauguracja szczególna. Otwierała bowiem nowe dziesięciolecie w historii Uczelni. Tego szczególnego aktu dokonywały po raz ostatni te właśnie Władze. Przeprowadzą społeczność akademicką przez nowy rok działalności po raz szósty, a więc ustawowo po raz ostatni. Wśród gości byli parlamentarzyści, którzy ze swymi mandatami mieli się pożegnać w nadchodzących dniach i Ci, którzy 19 października mieli być zaprzysiężeni. „Loża VIP-ów” była wypełniona znakomitymi gośćmi, których nie sposób było wszystkich imiennie wymienić. Utrwalając powitalny głos JM Rektora przypomnijmy Dostojnych Gości, którzy zaszczytili nas swoją obecnością:

Witam parlamentarzystów, senatorów i posłów mijającej kadencji oraz nowo wybranych: Senatora RP Grzegorza Lipowskiego; Senatora RP Januarego Bienia; Senatora RP Tomasza Michałowskiego; Posła RP Ewę Janik; Posła RP Danutę Polak; Posła RP Szymona Giżyńskiego; Posła RP Andrzeja Grzesika; Posła RP Jacka Kasprzyka; Posła RP Edwarda Maniurę; Posła RP Zygmunta Ratmana; Posła RP Tadeusza Wrone; Posła RP Jerzego Zajęca.

Serdecznie dziękuję parlamentarzystom mijającej kadencji za życzliwą współpracę. Nowo wybranym składam serdeczne gratulacje i najlepsze życzenia. Wyrażam nadzieję na dobrą i owocną współpracę.

Serdecznie witam: Prezydenta Miasta Częstochowy mgr Wiesława Marasa; V-ce Prezydenta Miasta Częstochowy dr Marka Piekarskiego, V-ce Prezydenta Miasta Częstochowy mgra Sławomira Glińskiego, Członka Zarządu Województwa Śląskiego mgr Jerzego Gułę; Kierownika Oddziału Zamiejscowego Wydziału Spraw Obywatelskich mgr Zdzisława Ludwina – reprezentującego Wojewodę Śląskiego; Starostę Powiatu Częstochowskiego mgr inż. Wiesława Bąka; Starostę Powiatu Kłobuckiego mgr Marka Sztolcmana; Przewodniczącą Rady Miasta Częstochowy mgr Wiesława Wiatraka; V-ce Przewodniczącą Rady Miasta Częstochowy mgr Stanisława Gmitruka; V-ce Przewodniczącą Rady Miasta Częstochowy mgr Jarosława Grzybowski; Przewodniczącą Rady Powiatu Częstochowskiego mgr Ryszarda Rosińskiego; Dyrektora Wydziału Edukacji i Nauki Urzędu Marszałkowskiego Województwa

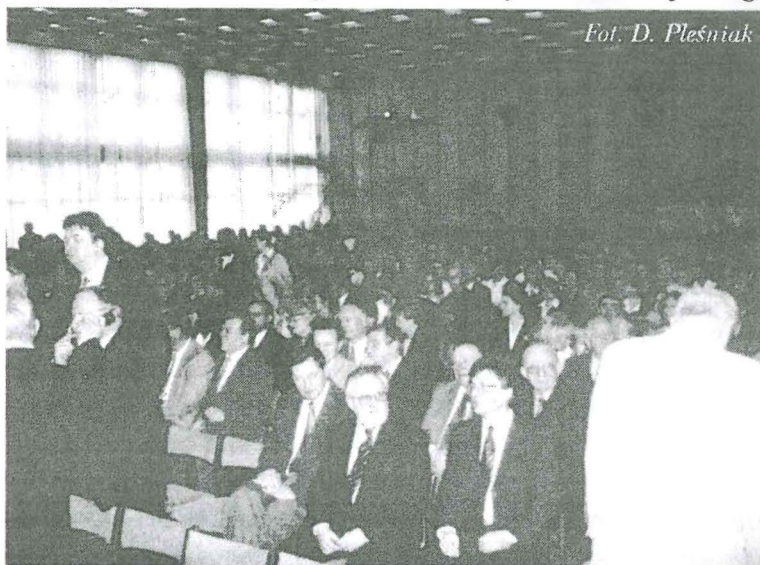
Śląskiego mgr Annę Pawłowską; Prezydenta Miasta Radomska mgr Jerzego Słowińskiego; Członka Zarządu Miasta Piotrkowa Trybunalskiego mgr Annę Dudkiewicz; Przedstawiciela Jego Ekscelencji Ks. Arcybiskupa w osobie Księdza Prałata Mariana Mikołajczyka Wikariusza Generalnego Archidiecezji Częstochowskiej; Ks. Andrzeja Przybylskiego Duszpasterza Akademickiego.

Witam serdecznie: Prezesa Zarządu Głównego AZS dr Marka Konopczyńskiego JM Rektora Wyższej Szkoły Zarządzania i Przedsiębiorczości im. Bogdana Jańskiego w Warszawie; Wiceprezesa Krajowej Rady Nauki ZNP prof. dr hab. Władysława Baranowskiego; Prezesa Zarządu ZNP mgr Grzegorza Sikorę; Prezesa Zarządu Okręgu ZNP Jadwigę Ziętek.

Witam serdecznie gości zagranicznych: Vice Prezydenta Uniwersytetu Koblenz-Landau prof. Romana Heiligenthala; z Chersońskiego Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego: Prorektora ds. Współpracy z Zagranicą doc. Aleksandra Spiwakowskiego, Dziekana Wydziału Nauczania Początkowego Lubow Pietychową, Dziekana Wydziału Historycznego Ewgenia Sinkiewicza, prof. Berndta-Joachima Ertelta, reprezentanta Rektora z Wyższej Szkoły Administracji Państwowej w Mannheim.

Witam Ich Magnificencje Rektorów: JM Rektora Politechniki Częstochowskiej prof. dra hab. Janusza Szopę; JM Rektora Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach prof. dra hab. Wiesława Pilisa; Prorektora Politechniki Śląskiej prof. dra hab. inż. Wojciecha Zielińskiego; Prorektora Wydziału Zamiejscowego Akademii Świętokrzyskiej; w Piotrkowie Trybunalskim prof. dr hab. Jerzego Kukulskiego; Rektora Instytutu Teologicznego ks. prof. dra hab. Stanisława Włodarczyka; Rektora Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Częstochowskiej ks. dra Włodzimierza Kowalika; JM Rektora Wyższej Szkoły Administracji i Zarządzania w Zawierciu prof. dra hab. Jacka Kasperczyka; JM Rektora Wyższej Szkoły Hotelarstwa i Turystyki w Częstochowie dr Wiesława Gworysa; w imieniu Rektora Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach prof. Joachima Pichurę; w imieniu Rektora Wyższej Szkoły Zarządzania i Nauk Społecznych w Tychach Prodziekana dra Andrzeja Drogonia; w imieniu Rektora Akademii Polonijnej w Częstochowie Prodziekana ds. Nauk Humanistycznych ks. dra Antoniego Kleina; w imieniu JM Rektora Wyższej Szkoły Zarządzania w Częstochowie Dyrektora Biura współpracy z zagranicą mgr Luizy Ochoa; Dyrektora Oddziału Regionalnego Banku Śląskiego mgr Andrzeja Bodziachowskiego; Dyrektora Kolegium Nauczycielskiego w Wieluniu dra Zdzisława Spychałę; Dyrektora Wojewódzkiego Ośrodka Metodycznego mgr Jerzego Zdańskiego. Witam moich poprzedników Rektorów ubiegłych kadencji: prof. dra hab. Janusza Sztumskiego; prof. dra hab. Józefa Świątkę. Witam: Przewodniczącego Rady Fundacji Na Rzecz Utworzenia Uniwersytetu Częstochowskiego mgra inż. Ireneusza Gębskiego; Sekretarza Rady Fundacji Na Rzecz Utworzenia Uniwersytetu Częstochowskiego mgr Halinę Rozpondek.

Witam: Komendanta Wojewódzkiej Policji w Katowicach gen. Mieczysława Klukę; Z-cę Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Katowicach płk. dypl. Jana Korzec; Komendanta Centralnej Szkoły Państwowej Straży Pożarnej nadbryg. inż. Teofila Jankowskiego; Komendanta Wojskowej Komendy Uzupelnień płk. dypl. inż. Ryszarda Markiewicza; Z-cę Komendanta Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Katowicach st. bryg. mgra inż. Ryszarda Popykę, Komendanta Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej st. bryg. inż. Zbigniewa Pykę; płk. mgr inż. Stanisława Słyżę Naczelnika Wydziału Zarządzania Kryzysowego Ochrony Ludności i Spraw Obronnych; Podinsp. inż. Tadeusza Kowalika Komendanta Miejskiej Policji; Okręgowego Inspektora Pracy Andrzeja Kwietnia.

Fot. D. Pleśniak

Miło mi powitać przychylną nam prasę radio i telewizję w osobach redaktorów naczelnych i redaktorów tychże instytucji.

Witam wszystkich Dostojnych Gości, przedstawicieli częstochowskich zakładów pracy, biznesu, banków, przedstawicieli związków zawodowych, świata kultury, nauki i oświaty, nauczycieli i wychowawców, dyrektorów szkół podstawowych i średnich, witam dyrektorów Muzeum, Archiwum Państwowego, Filharmonii Częstochowskiej, Biblioteki Publicznej, Ośrodka Kultury Gaude Mater, Teatru im. A. Mickiewicza; serdecznie witam przedstawicieli instytucji wspierających działalność Uczelni, wszystkich wypróbowanych przez lata przyjaciół naszej Szkoły, na których dalszą przychylność pozwalam sobie liczyć.

Witam serdecznie pracowników i młodzież akademicką naszej Uczelni, a szczególnie – studentów pierwszego roku, którzy dziś rozpoczynają kilkuletnią drogę po dyplom absolwenta Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie.

Do licznie zgromadzonych Gości JM Rektor przemówił w te słowa:

Fot. D. Pleśniak

*Wysoki Senacie!
Dostojni Goście!
Szanowni Państwo!*

Jeszcze niedawno dzisiejsza uroczystość inauguracji roku akademickiego była przedmiotem powszechnego zainteresowania. Przeżywaliśmy emocje: czy będzie to pierwsza inauguracja w Uniwersytecie Częstochowskim, czy kolejna w Wyższej Szkole Pedagogicznej? Dla wielu pierwszy wariant był niewątpliwą nadzieją, nową perspektywą; dla wielu uwięzieniem wysiłków, zabiegów, spełnieniem ambicji. Dzięki determinacji zwolenników uniwersytetu państwowego zgłoszona została w Sejmie poselska inicjatywa ustawodawcza. Odkonstytuowano pierwszą komisję, która przedłożyła projekt ustawy. Prace nad utworzeniem Uniwersytetu Częstochowskiego na forum parlamentu RP zostały zawieszono.

Istotnym efektem dotychczasowych wysiłków jest niewątpliwie to, iż dziś panuje powszechne przekonanie, przede wszystkim w kręgach decyzyjnych na najwyższych szczeblach, że Częstochowa powinna mieć uniwersytet.

Kiedy on powstanie i jaki on będzie, zależy od Częstochowy w najszerszym tego słowa znaczeniu. Sprawy zaszyły zbyt daleko, zbyt wiele włożono wysiłku, aby odstąpić od zamiaru jego tworzenia.

To, że dziś wiele uczelni wyższych w Polsce, także i w Częstochowie używa w języku angielskim dla określenia swej nazwy słowa „University”, nie oznacza, że Częstochowa ma uniwersytety. To, że być może powstaną w niedalekiej przyszłości uniwersytety o różnych nazwach nie oznaczać będzie, iż Częstochowa stanie się miastem uniwersyteckim. Rangę miasta uniwersyteckiego zagwarantować może Częstochowie utworzenie silnego naukowo i strukturalnie, zasobnego w bazę lokalową i aparaturową, państwowego Uniwersytetu Częstochowskiego.

Abymy osiągnąć musimy zdobyć się na odwagę odrzucenia wszelkich partykularyzmów, szczególnie politycznych i środowiskowych. Musimy zdobyć się na odwagę wspólnego działania, tak jak to uczyniono kilka lat temu w Opolu, a niedawno w Olsztynie, Rzeszowie i Zielonej Górze, które to miasta stały się miastami uniwersyteckimi. W przeciwnym razie idea utworzenia uniwersytetu podzieli los Województwa Częstochowskiego.

Wypowiadając po raz ostatni w tej kadencji formułę „Quod felix faustum, fortunatumque sit!” w trakcie trzydziestej pierwszej inauguracji roku akademickiego w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie wierzę,

że ani Władze nowej kadencji, ani społeczność akademicka naszej Uczelni nie ustanie w działaniach na rzecz pozyskania pełnych praw akademickich.

Szanowni Państwo,

Mamy za sobą pierwszy rok akademicki w pełni w nowym tysiącleciu. Rok akademicki 2000/2001, trzydziesty w Wyższej Szkole Pedagogicznej, był rokiem dobrym, szczególnie pracowitym i obfitującym w wydarzenia. Nie przypadkowo podjęliśmy wielopłaszczyznowe wysiłki dokonania pewnych podsumowań, przypomnienia – w trakcie wielu imprez jubileuszowych i w różnych wydawnictwach – Ludzi, poczynañ, wydarzeń. Z dumy z dokonań czerpiemy poczucie wartości i wiarę w siebie, a ta jest inspirująca dla dalszych działań.

Trzydziesty rok akademicki w Wyższej Szkole Pedagogicznej przyniósł wiele awansów naukowych kadry własnej. Tytuł profesora otrzymały trzy osoby, dwie zakończyły procedury habilitacyjne. Dziewięciu pracownikom Rady Wydziałów zatwierdziły przewody doktorskie. W drodze po awanse naukowe wspieraliśmy naszych pracowników poprzez przyznawane stypendia, urlopy naukowe, finansowanie wysokich dziś kosztów postępowań formalnych. Niezależnie od kondycji nigdy nie żałowaliśmy środków na ten cel, albowiem inwestowanie w rozwój kadry było priorytetem dla władz tej kadencji. Szescioro samodzielnych pracowników naukowo-dydaktycznych z innych ośrodków podjęło pracę w naszej Uczelni na podstawie mianowania na stanowisku profesora nadzwyczajnego, co świadczy o atrakcyjności naszych ofert.

W nowym roku akademickim łączna liczba nauczycieli akademickich wynosi pięćuset trzydziestu ośmiu, z czego na podstawie mianowania – czterystu siedemdziesięciu pracowników. Ogółem Wyższa Szkoła Pedagogiczna zatrudnia dziś ośmiuset dziewięćdziesięciu dwóch pracowników.

Pozytywnie zakończyły się starania o uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w dwóch dyscyplinach: historii i fizyce. Podczas dzisiejszej uroczystości odbędzie się pierwsza uroczysta promocja doktorska.

Przypomnę o kilku ważnych faktach z minionego roku akademickiego.

Zarząd Główny AZS, doceniając nasze sukcesy (tu dodam, że liczba zdobytych medali przez naszych studentów doszła już do stu pięćdziesięciu) i sprawność organizacyjną w przygotowaniu i przeprowadzeniu masowych imprez sportowych, powierzył nam rolę gospodarza Centralnej Inauguracji Sportowego Roku Akademickiego. Podczas tej uroczystości położono kamień węgielny pod Akademickie Centrum Sportowe. Mam nadzieję, że wszyscy, którzy zadeklarowali pomoc finansową wywiążą się ze swych obietnic. Bowiem tylko wtedy gdy zgromadzone zostaną fundusze, można będzie przystąpić do rozpoczęcia inwestycji.

W minionym roku akademickim sfinalizowano procedury formalne niezbędne do rozpoczęcia budowy nowego magazynu dla Biblioteki Głównej i rozpoczęto inwestycje, tak potrzebną, bowiem zbiory Biblioteki Głównej osiągnęły już blisko ćwierć miliona woluminów druków zwartych, ponad dwadzieścia dwa tysiące woluminów czasopism i blisko osiem tysięcy pozycji zbiorów specjalnych.

Uczelnia zawsze była i jest nie tylko dla siebie. I to nie tylko w aspekcie stanowienia forum wymiany koncepcji i wyników naukowych poprzez organizowanie konferencji naukowych i rozwijanie własnej oficyny wydawniczej jako nośnika osiągnięć naukowych i wyników badań. Nasi pracownicy, absolwenci, studenci czynią wiele na rzecz środowiska, a związki Uczelni z regionem, zarówno instytucjonalne, jak i personalne, mają wieloletnią tradycję. Obejmują różne formy i zakresy działania. Pracownicy naukowcy, głównie historycy, opracowali szereg prac o charakterze regionalnym, wydanych w Wydawnictwie WSP. Do programów studiów wprowadzone zostały zajęcia z zakresu edukacji regionalnej. Działając w oparciu o formalne porozumienie Wyższa Szkoła Pedagogiczna współpracuje z Wojewódzkim Ośrodkiem Metodycznym w zakresie racjonalnego wykorzystania bazy dydaktycznej obu placówek, wspólnego opracowywania materiałów dydaktycznych, organizowania konferencji, wykorzystania przez studentów i nauczycieli zbiorów bibliotecznych oraz pracowni informacji pedagogicznej i naukowej. Przykładem dobrej współpracy w minionym roku akademickim jest współudział w realizacji programu „Spotkań z historią Polski” w związku z ogólnopolskim konkursem „Drogi do niepodległości Polski w XX wieku”, ogłoszonym przez Ministerstwo Edukacji Narodowej w ramach rządowego programu „Niepodległa Rzeczpospolita”. Uczelnia organizuje, bądź uczestniczy w kolejnych edycjach Targów Edukacyjnych. Z myślą o pomocy w wyborze kierunku studiów nakręcono film o WSP,

rodzysponowany do szkół regionu. Samorząd Studencki zorganizował I Targi Pracy i Edukacji. Nasi pracownicy tworzyli, współtworzyli, wspierali swymi działaniami wiele częstochowskich towarzystw naukowych i stowarzyszeń kulturalnych, co jest przez społeczność miasta dostrzegane, a przez Władze – doceniane. Mamy w naszym gronie niemałą liczbę laureatów Nagrody Prezydenta Miasta. Tegoroczne, IX Dni Częstochowy przyniosły nam kolejnych trzech laureatów. Za całokształt działalności Nagrodę Prezydenta Miasta Częstochowy otrzymali: dr Barbara Kubicka-Czekaj (emerytowany pracownik Instytutu Filologii Polskiej), prof. Ryszard Osadczy (z Instytutu Plastyki) i mgr Krzysztof Pośpiech (z Instytutu Muzyki).

Uznaniem i wdzięcznością zainteresowanych cieszą się akcje pedagogów i studentów na rzecz dzieci specjalnej troski, rodzin patologicznych. Wolontariusze stałą opieką otaczają dzieci niewidzące, autystyczne. Pracownicy Wydziału Pedagogicznego sprawują opiekę merytoryczną nad pierwszym w Polsce, eksperymentalnym Rodzinkowym Domem Dziecka w Kłobucku. Mamy swoich przedstawicieli w Towarzystwie Ochrony Praw Dziecka.

Nasi artyści-pedagodzy, studenci i absolwenci z kierunku Wychowanie Plastyczne i Wychowanie Muzyczne znani są nie tylko w Częstochowie. Ich obecność odnotowujemy na scenach koncertowych, w galeriach i muzeach w kraju i za granicą. Cieszymy się z ich sukcesów, które stanowią specyficzną wizytówkę Uczelni w odległych środowiskach, a tym samym są najlepszymi ambasadorami naszej Uczelni, miasta i regionu.

Z każdym rokiem rozwija się współpraca z zagranicą poprzez wspólne badania, wymianę pracowników i studentów w celach naukowo-badawczych i dydaktycznych. Znacznym ułatwieniem na tym polu są bezpośrednie porozumienia partnerskie (po podpisaniu trzech kolejnych umów w minionym roku akademickim, wykaz umów o współpracy naukowej, dydaktycznej i kulturalnej liczy dwadzieścia pozycji). Owocem porozumień są wspólne badania naukowe, zbiorowe publikacje, staże wymienne. Ich wartość doceniają partnerzy, czego dowodem są prolongowane umowy, a i współuczestniczenie przedstawicieli w ważnych wydarzeniach partnerskich Uczelni. Mamy dziś przykład tych więzi. Z Niemiec i Ukrainy przejechali Dostojni Goście, nie bacząc na trudy podróży i własne obowiązki. Serdecznie Im za to dziękuję i cieszę się, że są dziś tu z nami. Proszę też, by zechcieli przekazać swoim środowiskom akademickim życzenia wszelkiej pomyślności i wielu satysfakcji w nowym roku akademickim.

Programy Socrates/Erasmus i Theseus przestały być w naszej uczelni jedynie hasłami, które otwierają drzwi do Zjednoczonej Europy. Zostały zrealizowane pierwsze wyjazdy studentów i kadry dydaktycznej w ramach stypendiów przyznanych przez Komisję Europejską. Dzięki wsparciu Komisji Europejskiej zostały opracowane pakiety Europejskiego Systemu Transferu Punktów na pięciu kierunkach Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego, co stanowi pierwszy krok do wprowadzenia systemu w życie. System ten przyczyni się do udoskonalenia procedur i szerszego uznawania studiów odbywanych za granicą.

Zagraniczną wymianą osobową w minionym roku akademickim objęto blisko dwieście pięćdziesiąt osób, w której to liczbie czwartą część stanowią studenci.

Nasi studenci odnieśli w roku akademickim 2000/2001 kolejne sukcesy na polskich arenach sportowych i poza granicami kraju. Jako organizatorzy lub uczestnicy byliśmy obecni na ponad trzydziestu imprezach, z których – dla przykładu – chciałbym przypomnieć VII Festiwal Tenisa Stołowego z udziałem światowych gwiazd tej dyscypliny sportu. Studenci-sportowcy WSP zdobyli w ubiegłym roku osiemnaście medali, w tym siedem złotych, siedem srebrnych i cztery brązowe, w takich dyscyplinach jak: piłka siatkowa, plażowa, tenis stołowy, piłka nożna, lekkoatletyka i judo. Obecnie, na półmetku XXI edycji Mistrzostw Polski Szkół Wyższych, Uczelnia nasza zajmuje trzecią lokatę wśród uczelni pedagogicznych.

W latach 1973-2001 mury Uczelni opuściło ponad dwadzieścia trzy tysiące absolwentów. Dziś, nowy rok akademicki rozpoczyna na studiach dziennych, zaocznych i w ramach studiów podyplomowych ponad osiemnaście tysięcy studentów, w tym ponad cztery tysiące pięciuset studentów pierwszego roku, wybranych z blisko sześciu tysięcy ośmiuset kandydatów. Ponad pięciuset słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku rozpocznie swój kolejny rok akademicki 9 października.

Jak co roku, od kilku lat, stajemy przed przykrą koniecznością wnikliwej selekcji kandydatów, gdyż ich liczba przerasta nasze możliwości kształcenia. Ogranicza je nie tylko potencjał kadrowy, który trudno pozy-

skąć bez ofert mieszkaniowych, a także baza lokalowa, na powiększenie której nie mamy szans bez wsparcia władz administracyjnych i samorządowych miasta, powiatu i województwa. Wierzmy, że parlamentarzyści ziemi częstochowskiej, wybrani w tegorocznych wyborach, będą pamiętać o problemach częstochowskiego środowiska akademickiego.

Szanowni Państwo,

Inauguracja roku akademickiego odbywa się w cieniu tragedii, jaka rozegrała się 11 września. Na naszych oczach runęły wieżowce w centrum Nowego Jorku grzebiąc tysiące ludzi. Na naszych oczach runęły także określone wartości, idee, wyobrażenia.

Cywilizowany świat zadaje sobie wiele pytań, na które nie ma prostych odpowiedzi. Pytania stawiane po 11 września, próby znalezienia na nie odpowiedzi nie mogą być obojętne wyższym uczelniom, szczególnie pedagogicznym. Kształtowanie systemu wartości to rola nie tylko rodzin, ale w znacznej mierze pedagogów. To zadanie staje się w dzisiejszych czasach coraz trudniejszym wyzwaniem, także i dla nas. Musimy to wyzwanie podjąć.

Drodzy Studenci,

Tak w istocie, to Wy jesteście bohaterami uroczystości inauguracji nowego roku akademickiego. To dla Was, studentów, skupia się w szkole wyższej kadra naukowo-dydaktyczna i także dla Was, nie tylko dla siebie, rozwija się i pomnaża swój dorobek naukowy. Wy zaś przychodzicie do nas z określonymi oczekiwaniami, planami, marzeniami. Będą się one jeszcze kształtować i rozwijać w trakcie studiów, a Wasi pedagodzy będą Wam w tym pomocni. Studenci lat wyższych mieli już niejednokrotnie okazję przekonać się o tym. Dziś deklaruje – w imieniu Pedagogów Wyższej Szkoły Pedagogicznej – pomoc i życzliwość, a tym zapewnieniem chcę dodać otuchy studentom pierwszego roku, którzy w dniu dzisiejszym rozpoczną nowy, jakże ważny etap w swoim życiu. Witam Was serdecznie, drodzy studenci pierwszego roku, w naszej akademickiej wspólnotce. Przed Wami nowe zadania, kolejne życiowe szanse. Pamiętajcie jednak, że przy największej wiedzy, pedagogicznym oddaniu, cierpliwości i życzliwości nauczycieli akademickich, nie odniesiecie sukcesu bez własnych wysiłków. Musicie dołożyć wielu starań, by szansy, jaką otrzymaliście wraz z indeksem, nie zmarnować. Życzę Wam świadomości tego faktu, a w ślad za nią sumiennosci i wytrwałości w wypełnianiu swoich studenckich obowiązków. Życzę Wam także, by lata studiów potwierdziły słuszność dokonanych przez Was wyborów.

W dniu inauguracji roku akademickiego 2001/2002 najlepsze życzenia kieruję do wszystkich pracowników naszej uczelni. Życzę spełnienia marzeń i planów zawodowych, a także osobistych.

Najlepsze życzenia składam także wszystkim Gościom, naszym przyjaciołom, którzy zechcieli wziąć udział w naszej uroczystości. Za Państwa pośrednictwem składam życzenia instytucjom, zakładom, stowarzyszeniom, które Państwo reprezentujecie.

Niech wszystkim tu obecnym w nadchodzącym roku akademickim sprzyja los i przyniesie dni pełne zadowolenia z pracy, sukcesów zawodowych i radości osobistych.

Życzenia przekazywali też kolejni mówcy, w imieniu własnym i instytucji, które reprezentowali. Wiele życzeń napłynęło na ręce Rektora drogą korespondencyjną. Nadesłali je: Minister Edukacji Narodowej prof. dr hab. Edmund Wittbrodt, Minister Nauki Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych prof. dr hab. Andrzej Wiszniewski, Dyrektor Departamentu Ekonomicznego Ministerstwa Edukacji Narodowej mgr inż. Marek Lepa, Senator RP Prorektor ds. Nauki Politechniki Częstochowskiej prof. dr hab. inż. January Bień, Rektor Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie prof. dr hab. Ryszard J. Górecki, Rektor Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach prof. zw. dr hab. Tadeusz Wilczok, Rektor Politechniki Śląskiej prof. dr hab. inż. Bolesław Pochopień, Rektor Akademii Podlaskiej, prof. nzw. dr hab. Antoni Jówko, Rektor Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego prof. dr hab. Andrzej M. de Tchorzewski, Rektor Wyższej Szkoły Zarządzania w Częstochowie dr inż. Andrzej Dziewiąt-

kowski, były Rektor Akademii Świętokrzyskiej im. J. Kochanowskiego prof. dr hab. Stanisław Cieśliński, Dyrektor Biblioteki Śląskiej prof. Jan Malicki.

Pamiętali o naszej uroczystości partnerzy zagraniczni: Wice-Premier Autonomicznej Republiki Krymu prof. dr hab. Władimir Kazarin, Rektor Uniwersytetu Karola w Pradze prof. Ivan Wilhelm, Rektor Państwowego Uniwersytetu Wołyńskiego w Łucku prof. Iwan Oleksiejuk, Rektor Uniwersytetu Jana Ewangelisty Purkyne w Ustii nad Łabą prof. Zdenek Havel, Rektor Tawryjskiego Uniwersytetu Narodowego prof. Nikołaj Bagrow, Prezydent Uniwersytetu du Maine prof. G. Cottreau, Vice-Prezydent Uniwersytetu Angers prof. Dominique Dubois, Vice-Rektor Uniwersytetu Zachodnich Czech dr Eva Pasackova, Dyrektor Przedsiębiorstwa Naukowo-Produkcyjnego „Karat” we Lwowie dr Mykola Wakiw, Prof. Gerhard Fieguth z Uniwersytetu Koblenz-Landau.

Po wystąpieniach gości krajowych i zagranicznych zabrała głos Agnieszka Kozłowska, Przewodnicząca Uczelnianej Rady Samorządu Studenckiego.

*Jego Magnificencjo,
Wysoki Senacie,
Szanowni Goście,
Koleżanki i Koledzy Studenci,*

Na szczególnej uroczystości, jaką jest Inauguracja Roku Akademickiego, jako przedstawiciel społeczności studenckiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie pragnę serdecznie powitać zgromadzonych gości, a szczególnie gorąco witam nowo przybyłą brać studencką.

To właśnie Wy, studenci pierwszego roku zawsze wnosicie w mury uczelni coś nowego i niepowtarzalnego. Dzięki temu uczelnia rozwija się i nabiera pełniejszego kształtu. Tworzone są nowe kierunki studiów, które odpowiadają aktualnym zainteresowaniom współczesnego człowieka. Lecz wszystko to, co nowe opiera się na bardzo solidnym fundamencie, którym jest niepowtarzalny charakter naszej uczelni.

Pragnę gorąco pogratulować i jednocześnie wyrazić radość z faktu, że wybraliście Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Częstochowie, jako miejsce gdzie przygotowujecie się do realizacji waszych marzeń i planów w dorosłym życiu. Może jeszcze nie wszyscy z was zdają sobie sprawę z tego, że dzień w którym podjęliście studia zadecyduje o kształcie waszej przyszłości. Jest to początek, a zarazem kontynuacja, waszych życiowych wyborów.

W Wyższej Szkole Pedagogicznej w specyficznym otoczeniu kreowanym przez nauczycieli akademickich, pracowników i studentów macie szansę zdobyć wiedzę nie tylko teoretyczną, ale także praktyczną – najpotrzebniejszą – znajomość świata – nie tylko poprzez podręczniki, ale czytając w ludziach i studiując wszystkie ich wydania.

Współczesny świat dąży do komercji i konsumpcji, jest nieprzerwanym teledyskiem – zatrzymajcie go choć na chwilę, a dostrzeżecie wiele nowych szczegółów i wartości. Macie niepowtarzalną szansę wykorzystania niezwyklej atmosfery uczelni pedagogicznej po to aby rozwinąć swoją osobowość i świadomie oraz samodzielnie kreować przyszłość.

Nierzadko rzeczywistość wciąga młodych ludzi w formę szybkiego życia, erę błyskawicznych informacji, która uniewrażliwia na czas i przestrzeń. Rzuceni w wir życia studenckiego nie zapominajcie o tym, że jesteście wyjątkowi, podejmujcie słuszne decyzje.

Świat stawia wam wyzwanie. Podejmijcie je i odpowiedzcie na nie angażując całą swą energię i potencjał. Wykorzystajcie motto współczesności:

„Żyj, by każdy twój dzień nowym był wyzwaniem, wyznaczał ci cel.”

Tradycyjnie uroczystość inauguracji nowego roku akademickiego była okazją do wręczenia odznaczeń i medali. Ten fragment ceremonii przeprowadził Prorektor ds. Nauki prof. dr hab. Janusz Berdowski.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej przyznał odznaczenia państwowe szesnastu pracownikom naszej uczelni.

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski otrzymał: prof. Karol Z. Kalemba.

Złote Krzyże Zasługi otrzymali: dr hab. Janusz Berdowski, dr Sylwia Badora, dr Halina Frej, dr Zygmunt Olesik. Srebrne Krzyże Zasługi otrzymali: dr hab. Maria Lesz-Duk, dr Joanna Ławnikowska-Koper, dr Lidia Chrzastek, dr Tomasz Girek, dr Wojciech Gruhn, dr Stanisław Kołodziejski, dr Waldemar Palus, mgr Joanna Grochowska, mgr Jarosław Grzybowski. Brązowe Krzyże Zasługi otrzymali: mgr Barbara Makowska, p. Agnieszka Roch.

Odznaczenia wręczył przedstawiciel Wojewody Śląskiego, Pan mgr Zdzisław Ludwin, Kierownik Oddziału Zamiejscowego Wydziału Spraw Obywatelskich.

Minister Edukacji Narodowej przyznał Medale Komisji Edukacji Narodowej siedmiu pracownikom naszej Uczelni. Wyróżnieni zostali: dr Marcei Antoniewicz, dr Izabela Gomółka-Walaszek, dr Jerzy Mizgalski, dr Wanda Wiśniewska, mgr Jadwiga Mleczak, mgr Grażyna Papaj, mgr Wiesław Pięta.

Z upoważnienia Ministra Edukacji Narodowej medale wręczył JM Rektor.

Ślubowanie studentów pierwszego roku studiów dziennych i zaocznych przyjęła Prorektor ds. Nauczania i Wychowania dr Grażyna Pietruszewska-Kobiela, a aktu immatrykulacji wybranych do uczestniczenia w tej symbolicznej i podniosłej chwili dokonał JM Rektor prof. dr hab. Ryszard Szwed. Pozostali studenci odebrali indeksy w czasie inauguracji wydziałowych.

Fot. D. Pleśniak

Fot. D. Pleśniak

Nowym elementem w scenariuszu uroczystości inauguracji był akt promocji doktorskiej. Prawa doktoryzowania dwa Wydziały uzyskały w bieżącym roku. Jako pierwszy w historii Uczelni i jedyny na podium w trakcie inauguracji roku akademickiego 2001/2002 wystąpił dr Juliusz Sętowski, który decyzją Rady Wydziału Filologiczno-Historycznego z dnia 11 lipca br. otrzymał stopień naukowy doktora w dyscyplinie historia. Prezentacji doktora dokonał promotor, prof. dr hab. Ryszard Szwed. Dziekan Wydziału Filologiczno-Historycznego prof. dr hab. Tadeusz Srogosz obwieścił zebranym decyzję Rady Wydziału, po czym JM Rektor przeprowadził akt promocji.

Dokonując aktu promocji stwierdzam, że Pan Juliusz Sętowski wytrwale pracując z właściwą dociekliwością badawczą przedstawił pracę naukową uznaną i przyjętą jako pracę doktorską, złożył przepisane prawem egzaminy oraz spełnił warunki wyznaczone dla tych, którzy krocząc drogą zgłębiania wiedzy i twórczych poszukiwań pragnęli osiągnąć stopień naukowy doktora dla chwały własnej i dobra nauki powszechnej, a swe twórcze i badawcze predyspozycje potwierdzili w przedstawionej dysertacji.

Panie Doktorze, czy wobec zgromadzonego tu Szanownego Gremium zechce Pan potwierdzić wolę poszanowania nadanej Panu godności, i zadeklarować dalszą pracę – na miarę sił i możliwości – na rzecz upowszechniania zdobyczy nauki i odkrywania niezbadanych jeszcze jej obszarów? Czy przyrzeka Pan pomnażać swój dorobek naukowy dla dobra kraju i ku chwale Uczelni, która wyróżniła Pana godnością doktora nauk humanistycznych?

Promowany doktor odpowiedział: *Przyrzekam*, tak więc JM Rektor dokończył celebry.

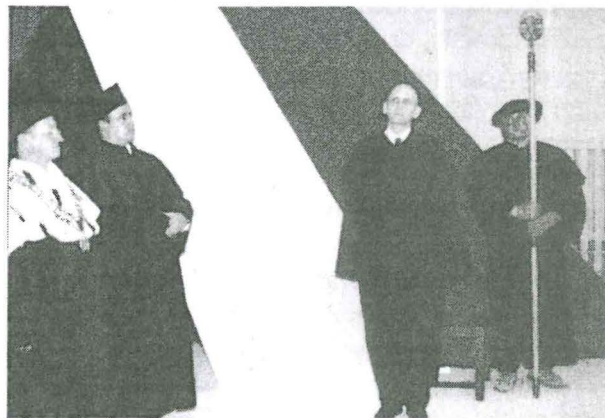
Zatem ja, Rektor Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie, ogłaszam Pana – na mocy decyzji Rady Wydziału Filologiczno-Historycznego – doktorem nauk humanistycznych, z której to decyzji czerpać Pan winien przywileje, a ze złożonej przed chwilą deklaracji wolę do dalszej pracy naukowej – i przekazuję dyplom potwierdzony pieczęcią Uczelni. Dyplom szczególny, bowiem opatrzony numerem pierwszym w rejestrze dyplomów, które niniejszym rozpoczęła wydawać Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Częstochowie.

Szanowny Panie Doktorze, gratuluje zaszczytu uzyskania stopnia naukowego doktora nauk humanistycznych i życzę – w imieniu własnym i wszystkich tu obecnych – owocnych wyników codziennej pracy, dalszych awansów w pracy naukowej i pomyślności w życiu osobistym.

Uroczyste rozpoczęcie roku akademickiego niesie wiele symbolicznych znamion. Jakże więc nie uwzględnić w trakcie inauguracji zapowiedzi kolejnego roku pracy, roku prowadzenia – bądź uczestniczenia – w wykładach, ćwiczeniach, czy innych programowych zajęciach. Tegoroczny wykład inauguracyjny prof. dr hab. Józef Świątek, Dyrektor Instytutu Fizyki, Kierownik Katedry Fizyki Materiałów Organicznych rozpoczął od słów:

Jest początek października 2001 roku. Rozpoczęło się trzecie po Narodzeniu Chrystusa Milenium. Ostatnie trzy stulecia charakteryzowały się burzliwym rozwojem nauki, techniki i cywilizacji. Wiek XIX był wiekiem elektryczności, XX – atomu, elektroniki i informatyki oraz biologii. Jaki będzie rozpoczynający się pierwszy wiek nowego Milenium? Co nam przyniesie? Czy czeka nas nowa rewolucja technologiczna i naukowa? Czy znikną choroby dręczące ludzkość? Czy człowiek będzie mógł żyć wiecznie? Czy w dwa tysiące lat po narodzeniu Chrystusa nastąpi zjednoczenie somy i psyche? Jakie są nowe zagrożenia i nadzieje?

Pytań tego typu rodzi się bardzo dużo, im dłużej się zastanawiamy, tym ich więcej.

Fot. D. Pleśniak

W związku z moimi zainteresowaniami naukowymi dręczące mnie pytania zaczęły koncentrować się wokół elektronu, elektroniki, jej osiągnięć, przyszłości, nadziei ludzkości i zagrożeń jakie niesie rozwój elektroniki i cywilizacji.

Stąd, po wielu przemyśleniach, zdając sobie sprawę ze szczególnego charakteru wykładu inauguracyjnego, zdecydowałem się zatytułować go „Od elektronu przez elektronikę do elektroniki molekularnej”.

Postaram się możliwie krótko i prostymi słowami przybliżyć Państwu osiągnięcia elektroniki w ostatnich dziesięcioleciach, perspektywy jej rozwoju.

Jednocześnie nie chciałbym Państwa zanudzić, a wręcz przeciwnie, zachęcić do śledzenia tego, co dzieje się we wspaniałej dziedzinie nauki, jaką jest fizyka materiałów organicznych, a bliżej, elektronika molekularna, która leży w kręgu zainteresowań kierowanej przeze mnie Katedry Fizyki Materiałów Organicznych.

[...] W czasie dzisiejszego wykładu zwrócę uwagę na najnowsze osiągnięcia mikroelektroniki, przypomnę, jak do nich doszło, jaka jest przed elektroniką przyszłość, jakie mogą być drogi dalszego jej rozwoju i co może przynieść tzw. elektronika molekularna, nowa dziedzina rozwijana intensywnie w kilkudziesięciu laboratoriach naukowych na świecie, w tym także w Instytucie Fizyki naszej Uczelni.

I zgodnie z obietnicą „nie zanudzi!” słuchaczy, wręcz przeciwnie, w sposób zajmujący poprowadził po kartach historii fizyki półprzewodników i mikroelektroniki, przypomniał największe dokonania, ich czas i twórców. Była to interesująca wędrówka od radiofonii, telewizji, komputeryzacji, po świecie półprzewodników, będących nadzieją nie tylko fizyków i chemików skupionych wokół nowej dziedziny wiedzy zwanej elektroniką molekularną, ale przyszłych użytkowników wytworów wspólnych badań.

Najprostszym przykładem elektroniki molekularnej są molekularne przewodzące sieci przestrzenne, już zsyntezowane i opisane w literaturze, w których krótkie łańcuchy polimerów przewodzących są połączone w kalibrowaną trójwymiarową sieć przestrzenną poprzez wielofunkcyjne związki aromatyczne. Jeśli zamiast węzłów do sieci wprowadzić cząsteczki zdolne do przetwarzania sygnału elektrycznego, to otrzymamy molekularne urządzenie elektryczne, np. element komputera molekularnego, o skali miniaturyzacji nieosiągalnej w tradycyjnej technologii elektronicznej.

Elektronika molekularna nie tylko pomoże nam miniaturyzować urządzenia elektroniczne, ale także umożliwi projektowanie zdalnie sterowanych „robotów molekularnych”, czy biokomputerów. Pionierzy bioelektroniki proponują zamiast półprzewodnika nieorganicznego, takiego jak german, krzem czy arsenek galu użyć molekuł organicznych, w których zmianę stanu elektronowego można by uzyskać nie przez domieszkanie atomami, jak to jest obecnie, ale przez przegrupowanie elektronów w cząsteczce. Nośnikami informacji byłyby więc elektrony wewnątrzcząsteczkowe, co spowoduje nieprawdopodobnie wprost zmniejszenie rozmiarów elementów elektronicznych, zwiększenie ich pojemności oraz wzrost szybkości działania. W komputerach półprzewodnikowych nośnik informacji musi przebyć odległość między elementami pamięci rzędu 1 milimetra. W elektronicznym układzie molekularnym odległość ta będzie rzędu 10^6 – 10^7 razy mniejsza. Oznacza to ponad milion razy krótszy czas przekazywania informacji. Krzemowy układ mikroelektroniczny zawiera w 1 mm^3 około miliarda (10^9) elementarnych komórek pamięci. W przypadku pamięci zbudowanej w oparciu o cząstki materiałów organicznych w tej samej objętości można będzie zmieścić miliard bilionów jednostek pamięci.

Największa rewelacja polega jednak na tym, że taki elektroniczny układ przekazywania i przetwarzania informacji pracowałby już na zasadach zbliżonych do organizmów żywych. Porównywalna będzie szybkość działania i wrażliwość obu układów. Już teraz można mieć realną nadzieję na przywracanie słuchu, wzroku, zdolności mówienia dzięki wszczepianiom organicznych urządzeń elektronicznych do układu nerwowego.

Fot. D. ...niak

Bio-chipy będą mogły np. nadzorować produkcję insuliny u diabetyków i uwalniać tyle leku do krwi, ile go dokładnie potrzebuje organizm. Będą mogły także kontrolować akcję serca i sztucznie ją wygładzać, uspokajać lub ożywiać. Ta sama technologia będzie mogła być zastosowana do „podglądania” organizmu od wewnątrz. Zamiast wysyłać sygnały do mózgu, układ molekularny może równie dobrze podstuchiwać elektroniczny dialog między komórkami. W jednym z raportów Laboratorium Marynarki Wojennej USA wylicza się różne zastosowania militarne. Np.; roboty wyposażone w takie układy mogłyby samodzielnie spełniać takie czynności, jak uzbrajanie i ładowanie bomb, walkę z ogniem, akcje na dużych głębokościach, itp. Elektroniczny kalkulator molekularny, który potrafi zmagazynować bilion jednostek informacji, może posiadając tak pojemne archiwum, zapamiętać wszystkie drogi świata i jako wyposażenie samochodu w każdej chwili wskazać właściwą, najlepszą trasę. Równocześnie takie urządzenie, które pamięta i analizuje każdą akcję kierowcy może bez trudu odgrywać rolę elektronicznego szpiega.

Fantazje? Na razie jeszcze tak.

Istnieją już patenty strzegące praw autorskich do takich elektronicznych elementów molekularnych, jak cząsteczki białka przekształcone odpowiednią techniką w mikroobwody elektroniczne, które pracują równie dobrze, jak konwencjonalne mikrochipy.

Pracuje się już nad hodowaniem elementów komputerów biologicznych w bakteriach, których zapis genetyczny zostałby sztucznie zmodyfikowany metodami inżynierii genetycznej. Oznacza to, że odpowiedni fragment kwasu DNA w bakterii zawierać będzie sztucznie wyprodukowaną i wszczepioną do niego dyspozycję wytwarzania takich właśnie molekuł, jakie mogą być budulcem komputera biologicznego.

Symbolem nowego przełomu jest płytka krzemowa, na powierzchni której nie ma ani jednego tranzystora, są natomiast gęsto upakowane, krótkie cząsteczki DNA, substancji uznawanej za esencję życia. Za pomocą tych układów zwanych „DNA-chipami” będzie można już wkrótce w prosty i szybki sposób analizować genetyczny zapis żywych organizmów.

DNA jest biologicznym odpowiednikiem tego, czym w komputerach jest pamięć masowa i służy do przekazywania informacji niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania żywych istot. Informacje genetyczne zawarte w DNA, tzw. kod genetyczny, z pewnymi minimalnymi odchyleniami, jest wykorzystywany przez wszystkie żywe istoty na Ziemi.

Tak rozumiana elektronika molekularna jest niewątpliwie technologią przyszłości. Nie istnieją jeszcze układy zaprojektowane i wykonane przez człowieka, w których omawiane idee byłyby zrealizowane w pełni. Jeżeli jednak przez elektronikę molekularną rozumieć technologię, w której elementami są nie pojedyncze molekuly, lecz ich agregaty liczące od kilku do kilku tysięcy cząsteczek, to można podać szereg przykładów ich zastosowania jako elementów elektronicznych już obecnie. Ciekłe kryształy znalazły zastosowanie jako urządzenia wyświetlające, polimery fotoprzewodzące są używane w elektrofotografii, polimery polarne w elektroakustyce, w detektorach promieniowania, detektorach zanieczyszczeń gazowych, diodach świecących, okularach fotochromowych, itp.

Jest osobliwym znakiem czasu, że wizje przyszłości, aby mieć prawdziwą poetycką strzelistość, muszą się dziś składać z fragmentów tak konkretnych nauk, jak fizyka, elektronika, biochemia czy inżynieria genetyczna. I nie jest paradoksem, że to co dla tych nauk najtrudniejsze, to poznać, zrozumieć i naśladować przynajmniej niektóre z właściwości, którymi człowiek obdarzony został bez żadnych ze swej strony starań. Takie cechy żywej materii, jak przetwarzanie informacji, sterowanie złożonymi układami, przekazywanie cech dziedzicznych, pozostają niedoścignionym wzorem. Im lepiej uda się naśladować najdrobniejszy żywy okruch, tym bardziej będziemy genialni.

Pozwólcie Państwo, że na koniec mojego wystąpienia przytoczę słowa największego uczonego XX wieku, Alberta Einsteina: „Człowiek i jego los muszą stanowić punkt odniesienia dla wszelkich technicznych przedsięwzięć [...], aby wytwory naszego umysłu były dla ludzkości błogostawieństwem, a nie przekleństwem”.

Dostojny Senat i goście uroczystości opuszczali salę konferencyjną przy wtórze pieśni Gaudeamus Igitur, odśpiewanej przez Chór Mieszany WSP pod dyrekcją adj. Przemysława Jeziorowskiego, który to chór dodał artystycznej oprawy całej uroczystości.

ECHA WYDARZEŃ Z KRAJU I ZE ŚWIATA W KORESPONDENCJI REKTORSKIEJ

Przedstawiony tu wybór korespondencji rektorskiej jednoznacznie odzwierciedla fakty, reakcje, relacje między nadawcą a adresatem korespondencji, tak więc z pewnością nie wymaga redakcyjnego komentarza.

REKTOR WYŻSZEJ SZKOŁY PEDAGOGICZNEJ

UL. WASZYNGTONA 4/8 • 42-201 CZĘSTOCHOWA
TEL. 324 46 78 ; 365 14 97
FAX 365 14 97
SKR. POCZT. 90
e-mail: rektor@wsp.czest.pl

Częstochowa, 12.09.2001 r.

***Jego Ekszelencja
Ambasador
Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej
Christopher R. Hill***

Wstrząśnięci dramatycznymi wydarzeniami, które dotknęły Amerykę w dniu 11 września br., kierujemy tą drogą na ręce Jego Ekszelencji wyrazy najgłębszego żalu i współczucia dla wszystkich ofiar barbarzyńskiego aktu terrorystycznego w imieniu całej społeczności akademickiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie. Łączymy się w bólu z rodzinami i bliskimi zabitych i rannych, solidaryzujemy się z mieszkańcami Nowego Jorku, Waszyngtonu i całym narodem amerykańskim. Wierzymy, iż po wstrząsie, jakiego doznały i Ameryka, i cały świat, uda się obywatelom Stanów Zjednoczonych przezwyciężyć wszystkie trudności i sprostać wyzwaniom, w obliczu których przyszło stanąć po bestialskim ataku sił wrogich całej ludzkości.

Żywimy głębokie przekonanie, iż narody świata, którym bliskie są humanistyczne ideały wolności i demokracji, a których duchowym przywódcą pozostają Stany Zjednoczone, zjednoczą swe wysiłki w walce z terroryzmem, aby dzień taki, jak 11 września, nie powtórzył się już nigdy w historii ludzkości.

God bless America!

W imieniu Senatu i społeczności akademickiej
Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie

REKTOR
Ryszard Szwejd
prof. dr hab. Ryszard Szwejd

MINISTER
EDUKACJI NARODOWEJ

Prof. dr hab. inż. Edmund Wittbrodt

Pan
Prof. dr hab. Ryszard SZWED

Rektor
Wyższej Szkoły Pedagogicznej
w Częstochowie

Szanowny Panie Rektore

W związku z kończąca się kadencją Rządu Pana Premiera Jerzego Buzka, w którym przez 15 miesięcy pełniłem funkcję Ministra Edukacji Narodowej, pragnę bardzo serdecznie podziękować za wsparcie i dobrą współpracę.

Korzystając ze sposobności przesyłam najserdeczniejsze życzenia wszelkiej pomyślności zarówno w życiu osobistym jak i zawodowym.

Z wyrazami szacunku

Warszawa, październik 2001 r.

WOJEWODA ŚLĄSKI
Wilibald Winkler

Katowice, dnia 10 października 2001

Pan
prof. Ryszard Szwed
Rektor Wyższej Szkoły
Pedagogicznej
w Częstochowie

Magnificencjo,
Szanowny Panie Rektorze,

Moja służba dla Rzeczypospolitej jako wojewody śląskiego dobiega końca, pragnę zatem Panu serdecznie podziękować za współpracę, której celem było dobro naszego województwa.

Ten krótki, lecz wypełniony trudną służbą okres będę wspominał z satysfakcją i poczuciem dobrze spełnionej misji.

Życzę Panu wielu sukcesów i pomyślności zarówno w życiu zawodowym, jak i prywatnym.

Z wyrazami szacunku

SENATOR
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Tomasz Michałowski

Częstochowa, dn. 16.10.2001r.

*Jego Magnificencja
Prof. dr hab. Ryszard Szwed
Rektor Wyższej Szkoły Pedagogicznej
w Częstochowie*

Szanowny Panie Rektorze,

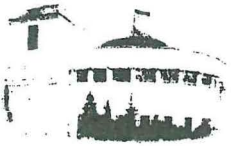
*W związku z zakończeniem IV Kadencji Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej pragnę złożyć serdeczne
podziękowanie za życzliwość, otwartość na współpracę i
okazaną pomoc w działalności na rzecz miasta i regionu.*

*Życzę zdrowia i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym
i zawodowym.*

Lęczę wyrazami szacunku

Senator Rzeczypospolitej Polskiej

Tomasz Michałowski

Posel na Sejm RP
Tadeusz Wrona

Częstochowa, 2001-10-11

Jego Magnificencja
prof. dr hab. Ryszard Szwed
Rektor Wyższej Szkoły Pedagogicznej

Szanowny Panie Rektore,

Pragnę złożyć serdeczne podziękowania za współpracę, której mogłem doświadczyć w czasie czteroletniej służby publicznej Posła na Sejm RP.

Mam nadzieję, że wspólnie podejmowane inicjatywy przyczyniły się do rozwoju miasta i regionu.

Licząc na dalszą współpracę, pragnę życzyć sukcesów zawodowych oraz wszelkiej pomyślności.

Z wyrazami szacunku

Tadeusz Wrona

REKTOR WYŻSZEJ SZKOŁY PEDAGOGICZNEJ

UL. WASZYNGTONA 4/8 • 42-201 CZĘSTOCHOWA
TEL. 324 46 78 ; 365 14 97
FAX 365 14 97
SKR. POCZT. 90
e-mail: rektor@wsp.czyst.pl

Częstochowa, 27.09.2001 r.

Szanowny Pan
Szymon Giżyński
Posel na Sejm RP

W imieniu Władz Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie i własnym, uprzejmie proszę o przyjęcie gratulacji w związku z wyborem Pana na Posła do Sejmu Rzeczypospolitej. Jesteśmy przekonani, iż piastując tę zaszczytną funkcję godnie reprezentować będzie Pan mieszkańców ziemi częstochowskiej, a dotychczasowe doświadczenie i posiadana wiedza dobrze służyć będą rozwojowi naszego miasta i regionu.

Wierzimy, że nie będzie Pan ustawać w wysiłkach na rzecz naszej Ojczyzny, a przyszła kadencja przyniesie ich pozytywne owoce i spełni oczekiwania wyborców, czego serdecznie Panu życzymy. Jesteśmy przekonani, że – jako Prezes Fundacji na Rzecz Utworzenia Uniwersytetu Częstochowskiego, a jednocześnie jego gorący orędownik – w dalszym ciągu będzie Pan aktywnie wspierał nasze wspólne dążenia i wysiłki zmierzające do powołania uniwersytetu oraz promocji nauki i edukacji na forum parlamentu.

Z wyrazami szacunku,

REKTOR

prof. dr hab. Ryszard Szwałd

Nie przedstawiliśmy tu, ze zrozumiałych względów, odpisów pełnej teki okolicznościowej korespondencji. Mam nadzieję, że ani nadawcy (poseł Jerzy Zajac), ani odbiorcy (nowy minister naszego resortu, wojewoda śląski, nowo zaprzysiężeni senatorowie i posłowie) nie wezmą nam tego za złe.

Z PRAC SENATU

W dniu 26.09. br. odbyło się pierwsze, powakacyjne posiedzenie Senatu WSP. Obrady rozpoczęła krótka informacja JM Rektora o losach wniosku w sprawie powołania państwowego Uniwersytetu w Częstochowie. Główną przyczyną odrzucenia wniosku przez Sejmową Komisję Edukacji, Nauki i Młodzieży była „słabość naszej Uczelni w stosunku do obowiązujących wymagań”.

Następnym punktem obrad Senatu była ocena stanu przygotowań do rozpoczęcia nowego roku akademickiego 2001/2002. Prorektor ds. Nauczania i Wychowania, dr G.Pietruszewska-Kobiela, przedstawiła szczegółowe wyniki rekrutacji na studia dzienne i zaoczne oraz omówiła zaawansowanie prac przygotowawczych do nowego roku akademickiego od strony dydaktycznej, zaś Prorektor ds. Nauki, prof. dr hab. J.Berdowski, zaprezentował krótką ocenę działalności w aspektach: naukowym, współpracy i wymiany zagranicznej oraz informatyzacji Uczelni. W dalszej kolejności Dyrektor Administracyjny, Dziekani poszczególnych Wydziałów, kierownicy jednostek międzywydziałowych oraz szefowie Wydawnictwa i Biblioteki Głównej zreferowali najważniejsze problemy podległych im komórek, m.in. uruchomienie nowych kierunków i specjalności, sprawy inwestycji i remontów, bazy lokalowo-dydaktycznej.

Po krótkiej przerwie, Prorektor ds. Nauki zapoznał Senatorów z informacją dotyczącą oceny nauczycieli akademickich zatrudnionych w WSP w Częstochowie za lata 1997–2000, której to poddanych zostało 519 pracowników naukowo-dydaktycznych. Głos zabrał również, zaproszony na obrady Senatu, ks. prof. J. Związek – Przewodniczący Uczelnianego Zespołu ds. Odwołań. Po wysłuchaniu sprawozdań Prorektora i Przewodniczącego Zespołu podjęto jednogłośnie uchwałę w sprawie konieczności uzupełnienia oceny nauczycieli akademickich za okres 1997–2000 przez Komisję Wydziału Filologiczno-Historycznego, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 31.10.2001 r.

W dalszej części obrad omawiano sprawy kadrowe, dotyczące mianowań na stanowiska profesora nadzwyczajnego. I tak, w głosowaniu tajnym Senat WSP zaakceptował mianowanie nowych profesorów na czas nieokreślony: w Instytucie Chemii i Ochrony Środowiska – dr hab. Krystyny Brandt (od 01.10.2001 r.) i dr hab. Krzysztofa Gosiewskiego (od 01.02.2002 r.) oraz w Instytucie Pedagogiki i Psychologii – dr hab. Andrzeja Pluty (od 01.02.2002 r.).

Kolejnym punktem posiedzenia były sprawy różne. Omówieniu i dyskusji poddano kwestię wniosku w sprawie uruchomienia od roku akademickiego 2002/2003 (po wcześniejszym uzyskaniu zgody MEN) kierunku: Stosunki międzynarodowe. Powoływany kierunek obejmowałby 5-letnie dzienne studia magisterskie i byłby usytuowany w strukturze Instytutu Administracji. Zebrani zaakceptowali przedmiotowy wniosek przyjęciem jednogłośnie uchwały.

Ponadto Prorektor ds. Nauczania i Wychowania zreferowała wnioski w sprawie zmian w planach 3-letnich dziennych studiów zawodowych na kierunku Zarządzanie i marketing oraz planach studiów podyplomowych Pedagogika specjalna, oligofrenopedagogika od roku akademickiego 2001/2002, które także przyjęto jednogłośnie uchwałami.

W końcowej części obrad JM Rektor zreferował jeszcze dwa wnioski: w sprawie powiększenia składu Uczelnianej Komisji Wyborczej (uchwałą Senatu liczba członków Komisji nie ulegnie zmianie) oraz w sprawie poprawek do „Regulaminu Premiowania” (wobec braku konsensusu wprowadzonego w życie bez proponowanych zmian). Powiadomił również zebranych, w nawiązaniu do pisma Ministra Edukacji Narodowej, o wprowadzeniu nowych regulacji prawnych w uchwalonych w dniu 20.07.2001 r. zmianach do ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o szkołach zawodowych oraz zmianie niektórych innych ustaw, umożliwiających stworzenie – oczekiwanego przez środowisko akademickie – jednolitego, ogólnopolskiego systemu akredytacji i oceny jakości kształcenia.

Na zakończenie JM Rektor poinformował zebranych, a jednocześnie za ich pośrednictwem zaprosił pracowników i studentów na uroczystą inaugurację nowego roku akademickiego oraz spotkania poświęcone wręczeniu nagród dla wyróżniających się studentów, nauczycieli akademickich i pracowników nie będących nauczycielami akademickimi.

Miroslaw Skowronski

ZAPOWIEDZI NA NOWY ROK AKADEMICKI

Dobrze wiedzieć, co nas czeka. Te informacje szczególnie zainteresują brać studencką. Ale chyba nie tylko. Dobrze zapamiętać to kalendarium: kiedy czas na pracę, kiedy na rekreację, a tę – najlepiej pod hasłem „Ze sportem za pan brat”!

TEMATYKA POSIEDZEŃ SENATU

październik	Zasady przyjęć na I rok studiów dziennych i zaocznych w roku akademickim 2002–2003.
listopad	Korekta planu rzeczowo-finansowego na 2001 rok. Zasady podziału środków przeznaczonych na działalność dydaktyczną na 2002 rok.
grudzień	Przyjęcie planu wydawniczego Wydawnictwa WSP na rok 2002.
styczeń	Omówienie i zatwierdzenie Europejskiej Strategii Uniwersyteckiej na lata 2002–2005.
luty	Sprawozdanie Rektora z działalności Uczelni w roku akademickim 2000/2001. Powołanie Uczelnianej Komisji Wyborczej.
marzec	Zatwierdzenie Regulaminu Wyborczego. Powołanie Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej.
kwiecień	Przygotowania do akredytacji.
maj	Sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego za rok 2001. Przyjęcie planu rzeczowo-finansowego na rok 2002.
czerwiec	Informacja o wynikach wyborów w Uczelni. Bieżące sprawy Uczelni.
wrzesień	Stan przygotowań do nowego roku akademickiego.

* * *

**KALENDARZ IMPREZ SPORTOWYCH
STUDIUM WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I SPORTU WSP CZ-WA
NA ROK AKADEMICKI 2001/2002**

DYSCYPLINA	NAZWA IMPREZY	TERMIN	ORGANIZATOR	ODPOWIEDZIALNI
PIŁKA NOŻNA	• MISTRZOSTWA UCZELNI W PILCE NOŻNEJ HALOWEJ	GRUDZIEŃ-KWIEC. 2001/2002 r.	SWFiS	MGR. W. MROCZEK
	• MISTRZOSTWA POLSKI UCZELNI PEDAGOGICZNYCH W FUTSALU	18-20 LISTOPAD 2001 r.	WSP CZESTOCHOWA	MGR. W. PIĘTA MGR. W. MROCZEK
	• LIGA AKADEMICKA W PILCE NOŻNEJ HALOWEJ	STYCZEŃ-MAJ 2002 r.	O. Ś. AZS CZ-WA	MGR. W. MROCZEK
PIŁKA SIATKOWA	• MISTRZOSTWA UCZELNI W PILCE SIATKOWEJ KOBIEC	LISTOPAD-STYCZ. 2001/2002 r.	SWFiS	MGR. J. MLECZAK
	• MISTRZOSTWA UCZELNI PAR W PILCE SIATKOWEJ MĘŻCZYZN	LISTOPAD-KWIEC. 2001/2002 r.	SWFiS	MGR. J. GRZYBOWSKI
	• MISTRZOSTWA POLSKI UCZELNI PEDAGOGICZNYCH W PILCE SIATKOWEJ KOBIEC	WIOSNA 2002 r.	WSP ZIELONA GÓRA	MGR. J. MLECZAK
	• MISTRZOSTWA POLSKI UCZELNI PEDAGOGICZNYCH W PILCE SIATKOWEJ MĘŻCZYZN	WIOSNA 2002 r.	WSP RZESZÓW	MGR. J. GRZYBOWSKI
	• LIGA AKADEMICKA W PILCE SIATKOWEJ MĘŻCZYZN	LISTOPAD-KWIEC. 2001/2002 r.	O. Ś. AZS CZ-WA	MGR. J. GRZYBOWSKI
	• LIGA PRACOWNIKÓW WSP W PILCE SIATKOWEJ	KWIECIEŃ-MAJ 2002	SWFiS	MGR. J. MARUSZCZYK MGR. J. MLECZAK
PIŁKA KOSZYKOWA	• MISTRZOSTWA UCZELNI W STREET BASKECIE	LISTOPAD-GRUDZ. 2001 r.	SWFiS	MGR. R. OWUSU
	• LIGA AKADEMICKA W PILCE KOSZYKOWEJ MĘŻCZYZN	LISTOPAD-KWIEC. 2001/2002 r.	O. Ś. AZS CZ-WA	MGR. R. OWUSU
	• MISTRZOSTWA POLSKI SZKÓŁ WYŻSZYCH W STREET BASKECIE KOBIEC I MĘŻCZYZN	WIOSNA 2002 r.	O. S. AZS I.ÓDZ	MGR. R. OWUSU
PLYWANIE	• MISTRZOSTWA UCZELNI W PLYWANIU	11 GRUDZIEŃ 2001 r.	SWFiS	MGR. J. MARUSZCZYK
	• PUCHAR J. M. REKTORA WSP CZ-WA W PLYWANIU	11 MARZEC 2002 r.	SWFiS	MGR. J. MARUSZCZYK
	• MISTRZOSTWA POLSKI UCZELNI PEDAGOGICZNYCH W PLYWANIU	20-22 MARZEC 2002 r.	AKADEMIA PEDAGOGICZNA KRAKÓW	MGR. J. MARUSZCZYK
	• AKADEMICKIE MISTRZOSTWA CZĘSTOCHOWY W PLYWANIU	14 MAJ 2002 r.	O. Ś. AZS CZ-WA	MGR. J. MARUSZCZYK
LEKKA ATLETYKA	• MISTRZOSTWA POLKI SZKÓŁ WYŻSZYCH W BIEGACII PRZELAJOWYCH	WIOSNA 2002 r.	AZS ŚRODOWISKO WARSZAWA	MGR. G. PAPAJ
	• AKADEMICKIE MISTRZOSTWA CZĘSTOCHOWY W BIEGACII PRZELAJOWYCH	MAJ 2002 r.	SWFiS	MGR. G. PAPAJ
NARCIARSTWO	• WIJEDNODNIOWE WYJAZDY NA NARTY	STYCZEŃ-MARZEC 2002 r.	SWFiS	MGR. D. RAK
	• OBÓZ NARCIARSKI	MARZEC 2002 r.	SWFiS	MGR. D. RAK
	• MISTRZOSTWA UCZELNI W NARCIARSTWIE ALPEJSKIM			
TENIS STOŁOWY	• MISTRZOSTWA UCZELNI W TENISIE STOŁOWYM KOBIEC I MĘŻCZYZN	KWIECIEŃ 2002 r.	SWFiS	MGR. W. PIĘTA
UNIHOKEJ	• LIGA UCZELNIANA W UNIHOKEJU	MARZEC-MAJ 2002 r.	SWFiS	MGR. J. MARUSZCZYK
TENIS ZIEMNY	• MISTRZOSTWA UCZELNI W TENISIE ZIEMNYM	MAJ-CZERWIEC 2002 r.	SWFiS ZAKŁAD KULTURY FIZYCZNEJ	MGR. J. MARUSZCZYK
	• AKADEMICKIE ŚWIĘTO SPORTU • PIKNIK SPORTOWO-REKREACYJNY	MAJ 2002 r.	O. S. AZS CZ-WA SWFiS	MGR. J. MARUSZCZYK

KRONIKA SPOTKAŃ REKTORSKICH

Zasadniczo relację ze spotkań rektorskich w większym gronie należałoby zacząć od spotkania z kadrą kierowniczą w dniu 25 września. W przeddzień nowego roku akademickiego prof. dr hab. Ryszard Szwed wygłosił swoje rektorskie „exposé”. Była mowa o przyczynach odrzucenia wniosku w sprawie utworzenia Uniwersytetu Częstochowskiego i nieodzownej polityce jaką należy realizować, by dotychczasowy trud nie poszedł na marne. Część wypowiedzi zawierała przypomnienie wytycznych postępowania w wielu kwestiach, które – choć powinny kadrze kierowniczej być powszechnie znane u progu ostatniego roku kadencji – nie zawsze są przestrzegane i wymagały w roku minionym interwencji Władz Rektorskich. JM przekazał też terminy najbliższych wydarzeń w życiu Uczelni. Zapowiedział też pisemne przypomnienie uwag i wskazówek bezpośrednio od Prorektorów w zakresie kompetencji ich działania. Mowa była o kondycji finansowej Uczelni, o planach inwestycyjnych, perspektywach poprawy wynagrodzenia. Choć poruszane problemy były znane dla wielu uczestników spotkania z innych płaszczyzn ich prezentacji, dobrym zwyczajem Rektora jest okazjonalne zebranie problemów (i tych w kategoriach „wytokanych” niedociągnięć i relacji optymistycznych) i zaprezentowanie ich szerokiemu gremium kierowniczemu Uczelni. Wiadomości „z pierwszych ust” (i do tego rektorskich) są najbardziej wiarygodne.

Kolejne spotkania miały charakter uroczysty. Tradycyjnie już w okolicy Dnia Edukacji Narodowej JM Rektor spotyka się z nowo mianowanymi profesorami i adiunktami oraz nagrodzonymi pracownikami i studentami. Notki o tych spotkaniach zamieścimy w porządku chronologicznym ich miejsc w kalendarzu Rektora.

16 października o godz. 10⁰⁰ spotkał się JM Rektor z pracownikami, którzy w minionym roku akademickim uzyskali stopień naukowy doktora. Na spotkanie zaproszeni zostali:

1. Dr Katarzyna Chmielewska
2. Dr Katarzyna Domańska
3. Dr Anetta Górnicka
4. Dr Cecylia Langier
5. Dr Agnieszka Miklewska
6. Dr Zygmunt Olesik
7. Dr Beata Rożdżyńska-Kiełbik
8. Dr Joanna Świątek-Prokop
9. Dr Jacek Wąsik
10. Adj. Zenon Windak

16 października o godz. 12⁰⁰ JM Rektor prof. dr hab. Ryszard Szwed, Prorektor ds. Nauczania i Wychowania dr Grażyna Pietruszewska-Kobiela i Kierownik Działu Nauczania i Spraw Studenckich mgr Elżbieta Merczyńska spotkali się z wyróżnionymi nagrodami i dyplomami studentami.

Otrzymali je:

Nagroda I stopnia:

1. p. Dorota Bartnik
2. p. Agnieszka Gawicka
3. p. Agnieszka Kozłowska
4. p. Bartosz Rokita

Nagroda II stopnia:

1. p. Monika Kubicka
2. p. Marta Łącka
3. p. Dariusz Rajczyk
4. p. Piotr Urbaniak
5. p. Adrian Wróbel
6. p. Edyta Zatoń

Nagroda zespołowa II stopnia:

1. p. Anna Chwał
2. p. Karolina Hamerla
3. p. Łukasz Grygiel
4. p. Izabela Socha

Dyplomy i wyróżnienia:

1. p. Grażyna Grabowska
2. p. Grzegorz Klimek
3. p. Estera Kołek
4. p. Edyta Kowalik
5. p. Danuta Sobera

17 października o godz. 14⁰⁰ spotkał się JM Rektor z nowo mianowanymi profesorami i pracownikami, którzy w minionym roku akademickim uzyskali stopień naukowy doktora habilitowanego. W spotkaniu udział wzięli:

1. Prof. Grzegorz Banaszekiewicz
2. Adj. hab. Andrzej Desperak
3. Prof. dr hab. Stefan Giller
4. Dr hab. Elżbieta Hurnik
5. Prof. dr hab. Piotr Korzekwa
6. Prof. Ewa Zawadzka

Dodajmy tu parę słów komentarza gwoili realizacji dewizy: Poznajmy się! Prof. Grzegorz Banaszekiewicz z Instytutu Plastyki, artysta grafik uzyskał tytuł profesora. Adj. hab. Andrzej Desperak (a raczej – stosując prawidłową nomenklaturę – adj. II°), posiadający kwalifikacje I stopnia w zakresie sztuk plastycznych w zakresie dyscypliny artystycznej grafika, na podstawie oceny ogólnego dorobku artystycznego i przedstawionej pracy kwalifikacyjnej w postaci „Duchowość konstrukcji” uzyskał kwalifikacje II stopnia sztuki plastyka w zakresie dyscypliny artystycznej grafika, nadane uchwałą Rady Wydziału Grafiki Katowickiej Filii ASP w Krakowie z dnia 26 marca 2001 r.

Prof. dr hab. Stefan Giller zechciał zamienić dotychczasowe miejsce pracy w Politechnice Łódzkiej na Instytut Fizyki, podejmując w nim pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie.

Dr hab. Elżbieta Hurnik z Instytutu Filologii Polskiej decyzją Rady Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach z dnia 10 kwietnia 2001 r. uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa – literaturoznawstwa porównawczego.

Dr hab. Piotr Korzekwa, wysokiej klasy specjalista z zakresu chorób naczyńnych, ordynator Oddziału Chirurgii Ogólnej i Naczyń w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym, podjął z dniem 1 października br. pracę w Instytucie Fizyki na stanowisku profesora, w którym to Instytucie wprowadzona została specjalność Fizyka medycyny.

Prof. Ewa Zawadzka decyzją Ministra Edukacji Narodowej została z dniem 1 października mianowana na stanowisko profesora zwyczajnego w Instytucie Plastyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej.

Na spotkaniu nie było prof. dr hab. Krystyny Brandt z Instytutu Chemii i Ochrony Środowiska, która została mianowana z dniem 1 października na stanowisko profesora nadzwyczajnego na okres pięciu lat.

17 października o godz. 17⁰⁰ spotkał się JM Rektor z wyróżniającymi się pracownikami. W tym roku pula nagród była większa niż zazwyczaj, dlatego bogatsza jest lista nagrodzonych. Dotychczasowe miejsce okolicznościowych spotkań z nagrodzonymi (uczelniana stołówka) nie pomieściłoby tegorocznych wyróżnionych, tak więc popołudniowa uroczystość odbyła się w sali konferencyjnej. Przy stołach w sposób naturalny skupiali się znajomi z lokalnych środowisk. To oczywiście, bo w chwilach podniosłych miło jest mieć blisko siebie znajomych i przyjaciół. Tegoroczne spotkanie miało szczególny charakter. Zainaugurowane zostało występem kwintetu akordeonistów, kierowanego przez prof. Joachima Pichurę z Instytutu Muzyki, któremu w dalszej części towarzyszyła przy pianinie prof. Regina Strokosz-Michalak z tej samej jednostki. Goście wieczoru podjęci zostali wykwińnięjszym niż zazwyczaj poczęstunkiem i – tradycyjnie – smakowitym piwem (kawy, herbaty i innych bezalkoholowych trunków także nie zabrakło). Uwagę powszechną wzbudził stół „historyków”, którzy postanowili dać wyraz zespołowej dominacji. Jednak, czy tylko siłę wspólnoty instytutowej wykazali?

**Lista nauczycieli akademickich,
którym zostały przyznane nagrody JM Rektora za rok akademicki 2000/2001**

Nagrody I stopnia

1. Prof. dr hab. Andrzej Zakrzewski

Nagrody II stopnia

1. Dr Marcei Antoniewicz
2. Dr Sylwia Badora
3. Prof. Grzegorz Banaszekiewicz
4. Prof. dr hab. Zygmunt Bąk
5. Dr Jadwiga Bednarek
6. Prof. dr hab. Janusz Berdowski
7. Prof. zw. Edward Bogusławski
8. Prof. dr hab. Marek Cetwiński
9. Dr Katarzyna Chmielewska
10. Dr Dorota Czakon
11. Dr Alicja Datta-Jakubowska
12. Dr Romuald Derbis
13. Dr Halina Frej
14. Adj. Mieczysław Hłond
15. Dr Ewa Jakubczyk
16. Dr Zbigniew Jakubowski
17. Adj. Przemysław Jeziorowski
18. Dr Maria Juszczyk
19. Prof. zw. Zbigniew Karol Kalemba
20. Dr Janusz Kapuśniak
21. Adj. Włodzimierz Karankiewicz
22. Prof. dr hab. Iwan Kityk
23. Dr Stanisław Kołodziejowski
24. Dr Janina Kosmala
25. Adj. Ewa Kozłowska
26. Dr Gizela Kurpanik-Malinowska
27. Prof. Werner Lubos
28. Dr Joanna Ławnikowska-Koper
29. Dr Beata Łukarska
30. Dr Aneta Majkowska
31. Dr Małgorzata Makowska-Janusik
32. Dr Eligiusz Małolepszy
33. Dr Arkadiusz Mandowski
34. Dr Andrzej Margasiński
35. Mgr Arkadiusz Marzec
36. Dr Danuta Marzec
37. Prof. Regina Michalak
38. Dr Jerzy Mizgalski
39. Prof. dr hab. Jerzy Nowak
40. Dr Jadwiga Olesik
41. Dr Urszula Ordon
42. Prof. Ryszard Osadczy

43. Dr Waldemar Palus
44. Prof. zw. Joachim Pichura
45. Dr Grażyna Pietruszewska-Kobiela
46. Mgr Wiesław Pięta
47. Dr Ewa Piwowarska
48. Dr Leon Rak
49. Dr Joanna Rodziewicz-Gruhn
50. Prof. dr hab. Adam Rosół
51. Dr Aleksandra Siedlaczek
52. Prof. dr hab. Tadeusz Srogosz
53. Mgr Janina Staszczuk
54. Prof. dr hab. Piotr Stawiński
55. Dr Zdzisław Stępień
56. Dr Jadwiga Suchmiel
57. Adj. hab. Gabriela Szendzielorz
58. Prof. dr hab. Oleg Szpotiuk
59. Prof. Jerzy Sztuka
60. Prof. zw. dr hab. Bartłomiej Szyndler
61. Prof. dr hab. Wanda Śliwa
62. Prof. zw. dr hab. Józef Świątek
63. Dr Andrzej Tarnopolski
64. Dr Stanisław Tkaczyk
65. Prof. dr hab. Damian Tomczyk
66. Dr Iwona Wagner
67. Prof. dr hab. Jolanta Wilsz
68. Mgr Marek Własak
69. Dr Elżbieta Wróbel
70. Dr Anna Wypych-Gawrońska
71. Mgr Violetta Zaleska
72. Dr Paweł Zieliński
73. Dr Dariusz Złotkowski

Nagroda zespołowa I stopnia

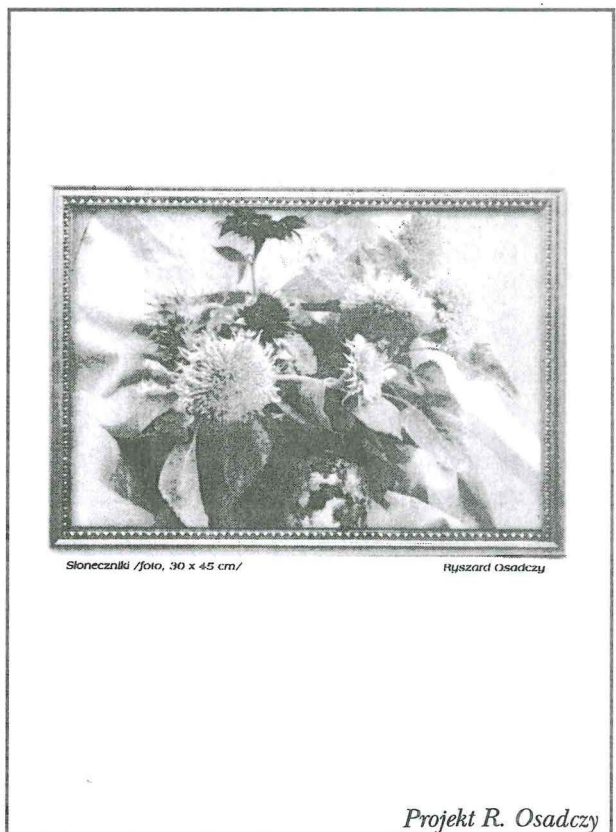
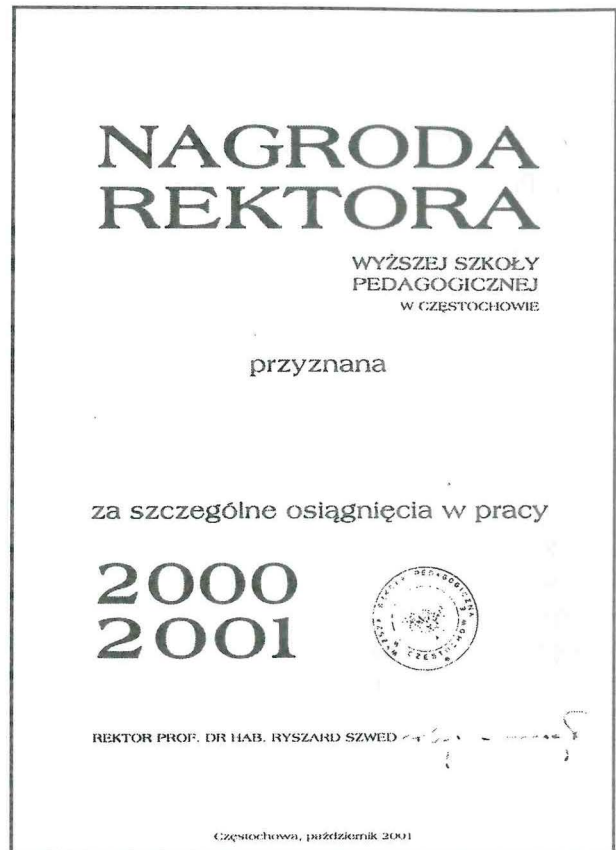
1. Dr Barbara Herman
2. Prof. dr hab. Jacek Koziół
3. Dr Aleksandra Smyła

Nagroda zespołowa II stopnia

1. Mgr Małgorzata Jung
2. Mgr Arnold Sosnecki
3. Mgr Mariusz Szyma
4. Mgr Andrzej Wątroba

Nagroda zespołowa II stopnia

1. Mgr Jadwiga Mleczak
2. Mgr Jerzy Mleczak
3. Mgr Waldemar Mroczek
4. Mgr Grażyna Papaj
5. Mgr Dorota Rak

Listy gratulacyjne

1. Adj. Robert Gawroński
2. Prof. Ludomira Grądmán
3. Adj. Jarosław Kweclich
4. Adj. Marek Mielczarek
5. Mgr Dariusz Pleśniak
6. Mgr Lesław Podolski
7. Mgr Krzysztof Pośpiech

**Lista pracowników nie będących nauczycielami akademickimi,
którym zostały przyznane nagrody JM Rektora za rok akademicki 2000/2001**

Nagrody I stopnia

1. Mgr inż. Eugeniusz Andryszkiewicz	16. Mgr Rafał Michalak
2. P. Grażyna Bartosik	17. P. Irena Morawska
3. Mgr inż. Piotr Borkowski	18. Mgr Katarzyna Nabiałek
4. Mgr Alina Danecka	19. Mgr Krystyna Olesińska
5. Mgr Anna Drózdź - Ginglas	20. Mgr Anna Pietrzyk
6. Mgr Bożena Działańska	21. P. Jolanta Ewa Płomińska
7. P. Elżbieta Gapik	22. Mgr Alicja Raczyńska
8. Mgr Aleksander Gogulski	23. P. Alina Raszevska
9. Mgr Joanna Grochowska	24. P. Maria Stanisławska
10. P. Jadwiga Jakubowska	25. Mgr Iwona Sterczewska
11. Mgr Anna Kowalik	26. P. Tadeusz Stolarczyk
12. Mgr Joanna Kulska	27. P. Halina Wachelka
13. P. Maria Leśniewska	28. P. Małgorzata Wróbel
14. Mgr Anna Łągiewka	29. P. Olga Żaba
15. Mgr Elżbieta Merczyńska	

Nagrody II stopnia

1. P. Anna Bagińska	20. P. Longina Kukuła
2. Mgr inż. Józef Bednarczyk	21. P. Anna Majewska
3. Mgr Agata Bożek	22. Mgr Andrzej Miszczak
4. P. Grzegorz Buszko	23. Mgr Wiesława Nabiałczyk
5. P. Anna Ceglarek	24. P. Janusz Pawiński
6. P. Renald Deksymer	25. Mgr Katarzyna Pietrzyk
7. P. Ewa Długołęcka	26. P. Alina Podsiedlik
8. P. Stanisława Gawel	27. Mgr inż. Małgorzata Połcik
9. P. Irena Gracka	28. P. Wiesława Raczyńska
10. Mgr inż. Grażyna Halkiewicz	29. P. Jolanta Rezek
11. P. Wojciech Hejduk	30. P. Agnieszka Roch
12. P. Andrzej Holi	31. Mgr Edyta Sadowska
13. P. Maria Jasikowska	32. Mgr Danuta Słota
14. Inż. Tadeusz Jasikowski	33. Mgr Mirosław Skowroński
15. P. Halina Kęsoń	34. P. Stanisława Szymankiewicz
16. Mgr Grażyna Klecha	35. P. Alicja Tomaszewicz
17. Mgr Grzegorz Kopyciak	36. Mgr Barbara Wojnowska
18. P. Marta Kowalczyk	37. P. Małgorzata Zarzecka
19. Mgr Liliana Kujawska	38. Mgr Renata Zawada

Jednego komentarza nie odmówimy sobie. Na blisko 160 osób nagrodzonych i wyróżnionych niewiele osób dotrwało na sali do chwili, gdy opuścił ją JM Rektor, który mając za sobą pracowity dzień, pożegnał wytrwałych biesiadników małe co nieco po „dobranocce”. Ciekawe, czy nie zechce wygospodarować środków na szkolenie z zakresu savoir vivre? Wyrzedzając dokształcenie w zakresie dobrych obyczajów podamy od Redakcji, iż nie jest w dobrym tonie doczekać uścisku dłoni przy wręczaniu dyplomu, pośpieszyć po kopertę z ekwiwalentem finansowym i opuścić miejsce spotkania, nie bacząc na fakt, że Pan Rektor, przysiadając się na chwilę do kolejnych stołów, z każdym wyróżnionym zamierzał zamienić choć kilka słów. Puste miejsca przy wielu stołach z symboliką wieczerzy wigilijnej, do której już niebawem zasiądziemy, nie miały nic wspólnego.

PAMIĘCI ZMARŁYCH

Do tradycji już wpisało się wspólne modlitewne spotkanie w intencji zmarłych pracowników Uczelni. Przybywa w Częstochowie Uczelni, a co za tym idzie krąg zaproszonych do udziału w Mszy Św. przez Międzyuczelniany Klub Emerytowanych Nauczycieli Akademickich przy Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie rośnie.

MSZA ŚWIĘTA W INTENCJI

zmarłych nauczycieli akademickich i innych pracowników wszystkich wyższych uczelni w Częstochowie zostanie odprawiona w dniu 6 listopada (wtorek) o godz. 18⁰⁰ w Kościele Rektorackim w III Alei Najświętszej Marii Panny w Częstochowie, celebrować Ks. Abp Dr Stanisław Nowak, na którą ma zaszczyt zaprosić:

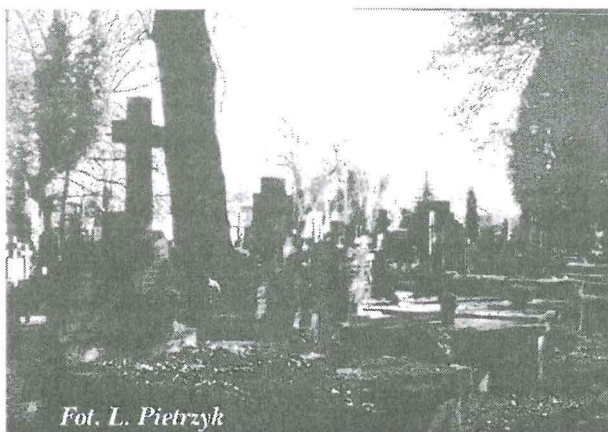
Rektorów, Pracowników, Studentów oraz Rodziny i Przyjaciół Zmarłych

- AKADEMII POLONIJNEJ
- INSTYTUTU TEOLOGICZNEGO
- POLITECHNIKI CZĘSTOCHOWSKIEJ
- WYŻSZEJ SZKOŁY HOTELARSTWA I TURYSTYKI
- WYŻSZEJ SZKOŁY LINGWISTYCZNEJ
- WYŻSZEJ SZKOŁY ZARZĄDZANIA
- WYŻSZEJ SZKOŁY PEDAGOGICZNEJ

Międzyuczelniany Klub
Emerytowanych Nauczycieli Akademickich
przy Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie

Oprawa muzyczna:

- chór COLLEGIUM CANTORUM z Politechniki Częstochowskiej pod dyrekcją Janusza Siedlaka
- chór POCHODNIA pod dyrekcją Jolanty Pinderak
- chór Wyższej Szkoły Pedagogicznej pod dyrekcją Przemysława Jeziorowskiego
- organy mgr Eugeniusz Brańka

Fot. L. Pietrzyk

Dr Maria Buchlińska, która obecnie kieruje Klubem, przekazując powyższą informację dodała z zadowoleniem, że w minionym roku nikt nie zmarł. Prawdą jest, że nie powiększyła się lista zmarłych nauczycieli akademickich, ale w grupie pracowników nie będących nauczycielami akademickimi pożegnano dwóch Kolegów: inż. Mariana Krawczyka i p. Andrzeja Kaczyńskiego. Pamiętajmy i o Nich w ten szczególny wieczór.

WYWIAD MIESIĄCA

Rozmowa z prof. dr. hab. Pawłem Plusą, Dyrektorem Instytutu Filologii Obcych

A.P.: Okazją do naszej dzisiejszej rozmowy jest wiadomość, że otrzymał Pan szczególnie ważne dla lingwistów wyróżnienie – Medal Profesora Ludwika Zabrockiego. Serdecznie gratuluję. Nazwisko to było mi dotąd nieznanne. Z pomocą Encyklopedii PWN udało mi się ustalić, kim był. W tomie szóstym (w wydaniu z 1996 roku) na stronie 954 zamieszczona jest krótka notka: „Zabrocki Ludwik (1907–77), językoznawca, germanista i indoeuropeista, od 1953 prof. uniwersytetu w Poznaniu, od 1971 czł. PAN; red. naczelny czasopism „Lingua Posnaniensis”, „Biuletyn Fonograficzny”, „Glottodidactica”; prace gł. z językoznawstwa ogólnego, indoeur., germ., metodyki nauczania. *Gwara Borów Tucholskich* (1934), *Usilnienie i lenicja w językach indoeuropejskich i w ugrofińskim* (1951), *Wspólnoty komunikatywne w genezie i rozwoju języka niemieckiego* (1963), *U podstaw struktury i rozwoju języka* (1980).” Pana wiedza o Profesorze Zabrockim i medalu Jego imienia jest z pewnością bogatsza. Proszę podzielić się nią z Czytelnikami „Res Academicae”.

P.P.: Nieprzypadkowo ustanowiono medal prof. L. Zabrockiego w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, ponieważ właśnie w tej uczelni prof. L. Zabrocki utworzył pierwszy w Polsce Zakład Lingwistyki Stosowanej i przyczynił się w znacznym stopniu do wykształcenia wielu znakomitych językoznawców, m. in. : profesorów F. Gruczy, W. Pfeiffera, J. Bańczerowskiego, którzy wykreowali wielu doktorów i doktorów habilitowanych w uniwersytetach polskich. Stanowią oni obecnie tzw. Polską Szkołę Lingwistyki Stosowanej. Oryginalnym i unikalnym osiągnięciem naukowym prof. L. Zabrockiego było opracowanie cybernetycznego modelu komunikacji językowej. Próbę aplikacji tego modelu zaproponowałem w rozprawie doktorskiej, którą przygotowałem pod kierunkiem prof. F. Gruczy w Instytucie Lingwistyki Stosowanej Uniwersytetu Warszawskiego.

A.P.: Medal wręczono Panu Profesorowi w dniu 27 września, w dniu rozpoczęcia obrad III Konferencji Regionu Europy Centralnej w Uniwersytecie Poznańskim w obecności JM Rektora Uniwersytetu im. A. Mickiewicza i Dziekana Wydziału Neofilologii. Poprzedniego dnia Walny Zjazd Polskiego Towarzystwa Neofilologicznego na posiedzeniu w tymże Uniwersytecie podjął decyzję w tej sprawie. To wyróż-

nienie jest chyba bardzo miłym upominkiem na jubileusz trzydziestolecia członkostwa Polskiego Towarzystwa Neofilologicznego. Ale chyba nie za staż członkowski otrzymał Pan medal?

P.P.: Istotne kryteria niezbędne do zakwalifikowania do tego rodzaju uznania w środowisku lingwistycznym, a dokładniej mówiąc glottodydaktycznym, to przede wszystkim:

- czynny udział w zdecydowanej większości konferencji, sympozjów i kongresów krajowych organizowanych przez PTN i zagranicznych odbywanych pod auspicjami FIPLV (Międzynarodowa Federacja Nauczycieli Języków Nowożytnych), do której PTN jest afiliowane,
- zorganizowanie dwóch konferencji krajowych w WSP w Częstochowie (1998 i 2000),
- upowszechnianie wyników eksperymentów glottodydaktycznych realizowanych w ramach prac licencjackich, magisterskich i doktorskich poprzez sukcesywne publikacje w *Neofilologu*,
- pełnienie funkcji organizacyjnych w strukturach PTN,
- pozytywna rekomendacja okręgu katowickiego PTN.

A.P.: Jest Pan Profesor od 1981 roku także członkiem Polskiego Towarzystwa Lingwistyki Stosowanej. Czym różnią się cele statutowe obu towarzystw?

P.P.: PTN jest ogólnokrajowym Stowarzyszeniem Naukowym otwartym dla nauczycieli akademickich, nauczycieli kolegiów języków obcych, nauczycieli szkolnictwa średniego posiadających wykształcenie filologiczne oraz dla studentów kierunków filologii obcych. Podstawowym zadaniem statutowym jest upowszechnianie efektywnych metod nauczania/uczenia się języków obcych, wskazywanie nowoczesnych materiałów i urządzeń przydatnych w procesie kształcenia lingwistycznego, umożliwienie młodszym pracownikom nauki uczestniczenia w sympozjach i seminariach w celu skorzystania z doświadczeń pracowników samodzielnych oraz w celu rozwijania kompetencji badawczych i poznawczych.

Polskie Towarzystwo Lingwistyki Stosowanej jest stowarzyszeniem naukowym afiliowanym w AILA (Międzynarodowe Stowarzyszenie Lingwistyki Stosowanej). PTLS skupia pracowników dydaktyczno-naukowych posiadających stopień doktora i samodzielnych pracowników zainteresowanych prowadzeniem szerszych badań i aplikacji w zakresie lingwistyki stosowanej. Jedno i drugie stowarzyszenie mają za zadanie pierwszoplanowe ciągle zaznaczanie obecności i manifestowanie aktywności polskich filologów: językoznawców, literaturoznawców, przekładoznawców w międzynarodowych sympozjach, zjazdach i kongresach.

A.P.: Prowadzi Pan wykłady z bardzo różnych przedmiotów: dydaktyka języków obcych, glottodydaktyka w elementami psycholingwistyki, wstęp do językoznawstwa, współczesne teorie lingwistyczne, podstawy teorii tłumaczenia, kulturoznawstwo glottodydaktyczne. W dokonaniach Profesora Zabrockiego wymieniane są prace z zakresu fonetyki i fonologii socjolingwistyki, typologii językowej, cybernetycznej komunikacji językowej... Dla czytelnika spoza branży językoznawczej to gąszcz terminów trudnych do rozróżnienia. Jako współautorowi słownika technicznego (francusko-polskiego i polsko-francuskiego) nie sprawię chyba Panu Profesorowi kłopotu prośbą, by przedstawił Pan dla Czytelników „Res Academicae” mały słownik, w miarę przystępny, wymienionych wyżej terminów.

P.P.: Wyczerpujące definicje dotyczące fonetyki, fonologii i socjolingwistyki możemy z łatwością odnaleźć w „Słowniku dydaktyki języków obcych” A. Szulca (PWN Warszawa 1997). Typologia jest nauką o typach, ma na celu porządkowanie, wypracowanie, sprecyzowanie i usystematyzowanie aparatury pojęciowej określonej dziedziny wiedzy, w tym wypadku języka. Natomiast cybernetyka zajmuje się sterowaniem różnych procesów lub urządzeniami.

A.P.: Magisterium uzyskał Pan Profesor w 1966 roku w Uniwersytecie Jagiellońskim. Stopień doktora nauk humanistycznych w 1981 roku w Uniwersytecie Warszawskim. Stopień doktora habilitowanego w zakresie językoznawstwa w 1990 roku w Uniwersytecie Śląskim. W latach 1974–1980 pracował Pan jako lektor-wykładowca w SPNJO Politechniki Częstochowskiej, od roku 1980 do chwili obecnej jako Kierownik Zakładu Metodyki w Instytucie Filologii Romańskiej UŚ, w latach 1995–1997 w Wyższej Szkole Języków Obcych i Ekonomii w Częstochowie (pełniąc w latach 1996–1997 funkcję Dziekana

Wydziału Filologicznego), od 1997 roku do chwili obecnej w Instytucie Filologii Obcych Wyższej Szkoły Pedagogicznej, gdzie od 1999 roku piastuje Pan funkcję Dyrektora Instytutu. Tak więc przez czterdzieści lat (doliczając czas studiów) Pańskich związków ze środowiskami akademickimi otarł się Pan o wiele ośrodków akademickich w Polsce. Pozwolę sobie na kłopotliwe, być może, pytanie. Z którą uczelnią czuje się Pan Profesor najsilniej związany, a którą najmilej zachowa Pan w pamięci?

P.P.: Odpowiadając szczerze i spontanicznie najmilej wspominam UJ, a więc okres studiów wypełniony działalnością w ZSP w Kole Naukowym Romanistów, którego byłem założycielem, jest to także okres, w którym zawarłem znajomość z moją małżonką, wówczas studentką Uniwersytetu. Natomiast najsilniej, tj. organizacyjnie i emocjonalnie, związany jestem z Alma Mater Czenstochoviensis, Wyższą Szkołą Pedagogiczną, jedyną w naszym środowisku uczelnią upowszechniającą wartości humanistyczne, posiadającą wyraźny charakter uczelni akademickiej, uniwersyteckiej.

A.P.: Jeszcze raz „przeróbmy” Pana curriculum vitae. Tym razem w innym aspekcie. Magisterium uzyskał Pan Profesor na podstawie pracy pt. *Impresjonizm literacki braci Goncourt*. Stopień doktora nauk humanistycznych na podstawie rozprawy zatytułowanej *Zastosowanie magnetowidu w nauczaniu języków obcych na przykładzie adaptowanego kursu telewizyjnego „En français”*. Stopień doktora habilitowanego uzyskał Pan na podstawie ogólnego dorobku naukowego i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej pod tytułem *Optymalizacja kompetencji w procesie kształcenia i doskonalenia nauczycieli języków obcych*. Na podstawie tych faktów można wyciągnąć wniosek, że najbardziej czuje się Pan specjalistą metodykiem nauczania języków obcych. Czy tak? Czy widzi Pan związek tej drogi z początkiem Pana kariery zawodowej, którą rozpoczął Pan jako nauczyciel liceum w Rudzie Śląskiej, odpracowując stypendium fundowane?

P.P.: Bardzo cenię sobie okres pracy w szkole średniej na Śląsku. Zdobyte doświadczenie dydaktyczne i pedagogiczne umożliwiło mi awans do statusu samodzielnego pracownika naukowego. Pielęgnuję także więzi z moimi wychowankami.

A.P.: Lata przyniosły Panu nowy obszar badawczy w zakresie metodyki nauczania języków obcych. Myślę tu o wnukach. Bardzo wiele słyszy się o sukcesach nauki języków obcych i ogromnych predyspozycjach w tym zakresie u dzieci już od lat przedszkolnych. Znam dwuletnią Julcię, córkę romanisty, która czaruje wyliczankami w dźwięcznej mowie francuskiej. Czy Pana czteroletni wnuk Kubuś „przerobił” już z dziadkiem elementarz francuski, czy zostawia Pan edukację obcojęzyczną dla jego ojca anglisty? Można by rzec, biorąc pod uwagę współczesne potrzeby znajomości języków obcych, że Kubuś to szczęściarz. Czy korzysta z tych szczególnych okoliczności?

P.P.: Kochany wnuczek Kubuś wydaje się być mało zainteresowany nauką języków europejskich. Wpływa to z jego charakteru nacechowanego małą spolegliwością, która z kolei jest wynikiem silnej indywidualności. Obecnie w przedszkolu uczestniczy w zajęciach, które są wprowadzeniem do nauki języka angielskiego.

A.P.: Wymieniając swoje zainteresowania wymienia Pan profesor obcojęzyczne programy tv sat i turystykę zagraniczną. Obie te dziedziny nie mogą być realizowane bez znajomości języków obcych. Chciałoby się zadać pytanie na miarę: co było pierwsze – jajko czy kura?

P.P.: Muszę przyznać, że nauka wielu języków w okresie studiów była przyczyną rozwijania wymienionych przeze mnie zainteresowań z okresu ostatniego dziesięciolecia.

A.P.: Pana życiorys naukowy zawiera wiele dokonań na polu współpracy z zagranicą: udziały w konferencjach międzynarodowych, w grantach i programach międzynarodowych. Proszę się nimi pochwalić.

P.P.: Szczegółowe wyliczenie tego rodzaju aktywności naukowej miałyby się z celem, jakim jest nieustanne angażowanie się w krajowe i międzynarodowe imprezy naukowe. Jednak należy wymienić tutaj wielokrotny udział w kongresach organizowanych przez FIPF (Międzynarodowa Federacja Nauczycieli Języka Francuskiego), FIPLV i AILA w Grecji, Francji, Holandii, Szwajcarii, Niemczech oraz uczestniczenie w programie TEMPUS i SOCRATES.

A.P.: Czytając Pana biogram zwróciłam uwagę na fakt, że był Pan w latach 1993–1996 koordynatorem projektu TEMPUS S-JEP-03335 w Wyższej Szkole Języków Obcych w Częstochowie. W tym samym dokumencie zaznacza Pan lata pracy w WSJO na okres 1995–1997. Czy znaczy to, że był Pan koordynatorem projektu, nie będąc pracownikiem tej placówki?

P.P.: Te pewne nieścisłości są wynikiem drobnego błędu, który wkradł się do danych dotyczących projektu TEMPUS S-JEP – 03335. Zgodnie z dokumentacją własną i oficjalną powyższy projekt koordynowałem w latach 1994 – 1997.

A.P.: Instytut Filologii Obcych Wyższej Szkoły Pedagogicznej powstał w 1995 roku na bazie powołanego w 1990 roku Zakładu Filologii Germańskiej. Jest Pan w skali jedenastoletniej działalności jednostki szóstym jej dyrektorem. Nie ukrywajmy, częste zmiany kierownictwa nie wpływają pozytywnie na stabilny i szybki rozwój placówki. Pod tym względem powołany przez śp. Rektora Edwarda Polanowskiego Zakład nie miał szczęścia. Kolejno powoływani kierownicy (później dyrektorzy), w większości dojeżdżający z innych miast, szybko rezygnowali w trudów podróży i ograniczonych w ich sytuacji możliwości poświęcenia czasu dla jednostki i jej organizacji, dla pracowników i ich rozwoju. Pan jest drugim dyrektorem związanym miejscem zamieszkania z Częstochową, jednakże silniej związanym (faktem mianowania) z Uniwersytetem Śląskim. Czy ta sytuacja nie osłabia Pańskich relacji z częstochowską placówką, działaniami na jej rzecz, czy odwrotnie: kontakty z bogatym w doświadczenia i dokonania Instytutem Filologii Romańskiej mają pozytywny wpływ na podejmowane działania w Wyższej Szkole Pedagogicznej? Jakie założył Pan perspektywy rozwojowe dla częstochowskiego Instytutu? I jeszcze jedno pytanie z tej serii. Instytut prowadzi kształcenie w zakresie dwóch specjalności: filologii germańskiej i języka angielskiego. Zwykle tak bywa, że kierujący jednostką stara się rozwijać na jej terenie specjalność własną. Pan Profesor jest romanistą. Czy pod tym kątem ma Pan plany wobec Instytutu, zamierzenia poszerzenia jego specjalności?

P.P.: Zgodnie ze strategią rozwoju jednostek uczelnianych, wytyczoną przez władze uczelni, sprawą pierwszoplanową jest dla IFO uzyskanie uprawnień do prowadzenia studiów magisterskich ze specjalnością lingwistyka stosowana, a następnie rozszerzenie o studia w zakresie języka francuskiego specjalistycznego.

A.P.: Życzę spełnienia zamierzeń. Jeszcze raz gratuluję wysokiego wyróżnienia i dziękuję za rozmowę.

*Z prof. dr. hab. Pawłem Plusą
rozmawiała Anna Pietrzyk*

Z ZAPISKÓW KOORDYNATORA DS. WSPÓŁPRACY Z ZAGRANICĄ

GOŚĆ Z FRANCJI W KATEDRZE FIZYKI CIAŁA STAŁEGO

W dniach 27–30 sierpnia br. na zaproszenie Katedry Fizyki Ciała Stałego gościł w naszej uczelni Dyrektor Laboratorium POMA Uniwersytetu Angers prof. André Monteil. Współpraca pomiędzy WSP i Uniwersytetem Angers, którą zapoczątkowały właśnie kontakty w dziedzinie fizyki, a dokładniej badań optycznych ciał stałych, rozwija się bardzo owocnie od 1998 roku i obejmuje już dzisiaj również inne kierunki, m.in. filologie obce. Dzięki wspólnemu uczestnictwu naszych uczelni w programie Socrates/Erasmus z roku na rok zwiększa się wymiana osobowa, i co bardzo cieszy, dotyczy to w równej mierze obu uczelni.

Nad przebiegiem wizyty Prof. Monteila czuwali pracownicy Katedry Fizyki Ciała Stałego, w szczególności Kierownik Katedry prof. dr hab. Janusz Berdowski. Gość zwiedzał uczelnię, w tym oczywiście przede wszystkim Wydział Matematyczno-Przyrodniczy, zarówno pracownie naukowe, jak i dydaktyczne. Przeprowadził rozmowę z Dyrektorem Instytutu Fizyki prof. dr hab. Józefem Świątkiem oraz szczegółowe dyskusje z pracownikami Instytutu Fizyki o prowadzonych przez nich badaniach naukowych.

Prof. Monteil zwiedzał również Częstochowę i okolice. Odbyło się także krótkie spotkanie dotyczące dalszych możliwości współpracy w ramach programu Socrates/Erasmus. W czasie spotkania omawiana była kwestia realizacji zaplanowanych w umowie bilateralnej pomiędzy naszymi uczelniami wyjazdów studentów fizyki w programie Socrates/Erasmus w roku akademickim 2001/2002.

CHERSON – NOWE MOŻLIWOŚCI

W związku z inauguracją nowego roku akademickiego gościliśmy w naszej uczelni kilka delegacji zagranicznych, z naszej wschodniej i zachodniej granicy. Jedną z nich była dosyć liczna, bo trzyosobowa delegacja z Ukrainy z Chersońskiego Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego. Prorektor ds. Współpracy z Zagranicą doc. A. Spiwakowski, Dziekan Wydziału Nauczania Początkowego Lubow Pietychowa i Dziekan Wydziału Historycznego Ewgien Sinkiewicz przebywali w Częstochowie w dniach 2–5 października. W tym czasie goście uczestniczyli nie tylko w uroczystościach związanych z inauguracją, ale również w spotkaniu roboczym z Prorektorem ds. Nauki prof. dr hab. Januszem Berdowskim. Spotkanie miało na celu uszczegółowienie form współpracy pomiędzy WSP w Częstochowie i Chersońskim Państwowym Uniwersytetem Pedagogicznym na najbliższe lata.

Prorektor ds. Współpracy z Zagranicą Chersońskiego Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego był gościem na tegorocznej inauguracji (fot. D. Pleśniak)

Goście zgłosili kilka interesujących propozycji. Zaproponowali przede wszystkim utworzenie przy chersońskiej uczelni centrum języka i kultury polskiej. Przy organizacji tego projektu strona ukraińska chciałaby zapewnić konieczne pomieszczenia i zabezpieczyć łączność, w tym przede wszystkim

podłączenie do Internetu. Z naszej strony oczekiwaliśmy natomiast zabezpieczenia sprzętu komputerowego i wyznaczenia koordynatora takiego centrum. Mając pod swoją opieką centrum języka i kultury hiszpańskiej zorganizowane we współpracy z Uniwersytetem w Grenadzie i dobre doświadczenie z tym związane, nasi partnerzy podkreślali znaczenie i korzyści z realizacji takiego projektu dla obu stron.

Druga propozycja zgłoszona przez naszych gości dotyczyła rozpoczęcia wymiany studentów. Miała by ona dotyczyć kilku kierunków studiów, w tym przede wszystkim historii, nauczania początkowego z językami obcymi oraz języków obcych takich jak angielski, niemiecki, francuski, hiszpański i rosyjski. Pojawiła się również propozycja podjęcia przez naszych studentów studiów języka ukraińskiego i historii Ukrainy. Studenci wyjeżdżający w ramach takiej wymiany ustaliliby przed wyjazdem program studiów w taki sposób, aby po przyjeździe pobyt za granicą mógł być uznany za integralną część okresu studiów. Strona przyjmująca zapewniałaby zakwaterowanie i wyżywienie oraz wypłatę stypendium kraju przyjmującego. W przypadku Ukrainy byłaby to kwota około \$10 na miesiąc. Strona ukraińska podkreślała, że taka wymiana prowadzona jest już od jakiegoś czasu z Uniwersytetem w Grenadzie. Warto wspomnieć tutaj, że nie jest to jedyna forma współpracy z zagranicą realizowana na Chersońskim Uniwersytecie. Uczelnia ta zaangażowana jest w szereg projektów, m.in. w programie Tempus. W jej murach działa też duży Klub Europejski.

Kolejna propozycja dotyczyła organizacji wspólnych koncertów. Goście podkreślali, że na ich uczelni działają nie tylko chóry, reprezentujące bardzo wysoki poziom, ale również orkiestra symfoniczna.

Ostatnia wreszcie propozycja dotyczyła wspólnego organizowania konferencji. Podkreślano walory regionu, w którym usytuowana jest nasza partnerska uczelnia. Chersoń, położony zaledwie 100 km od Morza Czarnego, mógłby stanowić ciekawe miejsce wspólnych spotkań dla studentów i kadry obu uczelni.

AIESEC – SZANSA DLA AKTYWNYCH I ODWAŻNYCH

W dniu 11 października odbyła się w naszej uczelni prezentacja AIESEC, czyli Międzynarodowego Stowarzyszenia Studentów Nauk Ekonomicznych i Handlowych. W prezentacji, która stanowiła pewien wysiłek organizacyjny (tutaj szczególne podziękowania dla Dyrektora Instytutu Zarządzania i Marketingu dr M. Kuleszy, pracownika Wydziału Filologiczno-Historycznego p. Arkadiusza Pintala oraz Głównego Informatyka p. Rafała Michalaka) wzięli przede wszystkim udział studenci zarządzania i marketingu oraz administracji. Prezentację poprowadziły przedstawicielki częstochowskiego biura AIESEC, działającego przy Politechnice Częstochowskiej: Patrycja Zwolska – Viceprezydent ds. kontaktów z organizacjami rządowymi i pozarządowymi oraz Agnieszka Kiełbasa – Viceprezydent ds. promocji i wymiany. Ku dużemu zadowoleniu obu prezentujących, studenci dopisali do tego stopnia, że prezentacja była powtarzana trzykrotnie.

AIESEC jest największą na świecie organizacją studencką, skupiającą 50000 studentów z 84 krajów. Jej celem jest rozwój młodych ludzi w duchu zrozumienia kulturowego i tolerancji. Organizacja promuje też aktywność i działalność sektora biznesu. Polska została przyjęta w poczet członków w 1971 roku jako 45 kraj. W naszym kraju znajdują się 22 Komitety Lokalne działające pod egidą Komitetu Narodowego AIESEC Polska. Ponad 1000 studentów z różnych uczelni każdego roku bierze udział w projektach i korzysta z inicjatyw podejmowanych przez organizację. Warto dodać, że AIESEC Polska należy do najbardziej efektywnych oraz najlepszych, obok Indii, Stanów Zjednoczonych, Niemiec i Turcji.

Prezentacja, która odbyła się w naszej uczelni, miała na celu z jednej strony zachęcenie studentów do przystępowania do organizacji, z drugiej natomiast do składania aplikacji na wyjazdy na praktyki zagraniczne. Proces rekrutacji na te wyjazdy w ramach programu ITEP (International Traineeships Exchange Program) odbywa się właśnie jesienią.

mgr Joanna Kulska

**STUDENCKI PESYMIZM, PRACOWNICZY OPTYMIZM – CZYLI
O NASTROJACH WOKÓŁ FINANSOWYCH PERSPEKTYW****CZARNA DZIURA**

Przedstawiciel w Radzie Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej relacjonuje:

Warszawa, 9 października 2001 r. godz. 11.00 – Ministerstwo Edukacji Narodowej al. Szucha 25 – Zebranie Rady Parlamentu Studentów RP – bardzo ładny dzień, ale można odczuć napięcie i niebezpieczeństwo, znajduję się przecież bardzo blisko „czarnej dziury” budżetowej. Tak, moje obawy były słuszne, również studenci oraz szkolnictwo wyższe nie uniknie losu przymusowych elementów latających dziurę. Pamięamy jeszcze doskonale bardzo bolesne cięcia Funduszu Pomocy Materialnej dla studentów dokonane przez Ministerstwo Finansów w tegorocznym budżecie, a tutaj czeka nas jeszcze jedna niewesoła perspektywa. Bank Gospodarstwa Krajowego alarmuje, iż istnieje niebezpieczeństwo utracenia płynności finansowej Funduszu Pożyczek i Kredytów Studenckich ze względu na braki w zasilaniu funduszu przez MEN. Co to oznacza? Kredyty Studenckie mogą zostać wstrzymane. Nie potrafię wyobrazić sobie sytuacji, kiedy bezzwrotne stypendia socjalne zostaną jeszcze zmniejszone, a wywalczone z takim trudem przez studentów zwrotne Kredyty Studenckie nagle znikną bez śladu! Takie rzeczy są nie do pomyślenia w cywilizowanym kraju. Studenci, podobnie jak inne grupy społeczne zastanawiają się, dlaczego mają ponosić konsekwencje czyjejs błędnej polityki?

Nawet czarne dziury w kosmosie nie powstawały w wyniku jednego wybuchu, tylko przez wiele tysięcy lat, więc dziura budżetowa nie mogła również pojawić się nagle, tak żeby wcześniej nikt tego nie zauważył.

Swojego czasu w Ministerstwie Edukacji Narodowej próbowano przeforsować ograniczenia w funduszu na stypendia socjalne, naukowe, zapomogi, dopłaty do zakwaterowania i żywienia, stypendia dla

niepełnosprawnych – wszystko na rzecz zwrotnych kredytów i pożyczek. Jeszcze niedawno zapowiadano wprowadzenie funduszu pożyczek, nawet niektórzy klócili się o to, kto był pomysłodawcą tak wspianej inicjatywy. Przypominam więc, że był to Parlament Studentów RP – czyli sami studenci.

Kredyty studenckie obecnie pobiera ok. 150 tys. studentów, z czego w tym roku kredyt otrzymało 28,5 tys. osób. Nie zostały wykorzystane środki na poręczenie spłaty kredytu dla najbiedniejszych. Z poręczenia BGK skorzystało tylko około 700 osób, czyli zostało wykorzystane 6% środków przeznaczonych na poręczenie. Sytuacja taka miała miejsce, gdyż biedni studenci nie posiadali poręczycieli o odpowiednich dochodach, co wydaje się logiczne – ponieważ są biedni! Można to tylko skomentować – biednemu zawsze wiatr w oczy.

Całe szczęście zostało zniesione opodatkowanie stypendiów spoza budżetu państwa, oczywiście do pewnej kwoty (ok. 700 zł), czyli studenci, szczególnie zdolni mogą ubiegać się o stypendium fundowane przez różne instytucje np. zakłady pracy, przedsiębiorstwa itp.

Przypominam że:

O kredyt studencki mogą się ubiegać studenci uczelni państwowych, niepaństwowych, również wyższych uczelni zawodowych bez względu na rok studiów i system studiów (dzienny, zaoczny, wieczorowy), jednak pod warunkiem, że rozpoczęli studia przed ukończeniem 25 roku życia. Na potrzeby finansowania systemu stworzono Fundusz Pożyczek i Kredytów Studenckich, ulokowany w Banku Gospodarstwa Krajowego S.A. Wytypowano również 9 banków, w których studenci mogą ubiegać się o kredyt na preferencyjnych warunkach.

Preferencyjny charakter kredytu studenckiego polega na tym, iż student pobierający kredyt, rozpoczyna jego spłatę wraz z odsetkami w rok po ukończeniu studiów, przy czym wysokość odsetek spłacanych przez kredytobiorcę od zaciągniętego kredytu studenckiego wynosi połowę stopy redyskontowej Narodowego Banku Polskiego. Ponadto okres spłaty kredytu trwa nie krócej niż dwukrotność okresu, na jaki kredyt został udzielony. Tak więc, przez cały okres studiów i rok po ich ukończeniu, należne bankom odsetki pokrywane są z Funduszu Pożyczek i Kredytów Studenckich.

Przepisy dotyczące systemu kredytów studenckich reguluje ustawa z dnia 17 lipca 1998 roku o pożyczkach i kredytach studenckich. 13 września 2001 Minister Edukacji Narodowej wprowadził zmiany w systemie kredytów studenckich, zmieniając przepisy ustawy z dnia 17 lipca 1998r.:

Zmiany w systemie kredytów studenckich

Informacja na temat zmian w systemie kredytów studenckich wprowadzonych rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 13 września 2001 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad, trybu i kryteriów udzielania, spłacania oraz umarzania kredytów studenckich i pożyczek studenckich, wysokości kredytu studenckiego i pożyczki studenckiej, warunków i trybu rozliczeń z tytułu pokrywania odsetek należnych bankom od kredytów studenckich oraz wysokości oprocentowania pożyczki i kredytu studenckiego spłacanego przez pożyczkobiorcę lub kredytobiorcę.

Nowelizacja rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 września 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad, trybu i kryteriów udzielania, spłacania oraz umarzania kredytów studenckich i pożyczek studenckich, wysokości kredytu studenckiego i pożyczki studenckiej, warunków i trybu rozliczeń z tytułu pokrywania odsetek należnych bankom od kredytów studenckich oraz wysokości oprocentowania pożyczki i kredytu studenckiego spłacanego przez pożyczkobiorcę lub kredytobiorcę (Dz.U. Nr 126, poz. 835 i Nr 139, poz. 899, z 1999r. Nr 80, poz. 907 i z 2000r. Nr 81, poz. 908) jest wynikiem doświadczeń z przeprowadzonej trzeciej akcji kredytowej dla studentów w roku akademickim 2000/2001 i wniosków zgłoszonych przez banki.

Rozporządzenie wprowadza zmiany w funkcjonowaniu systemu kredytów studenckich, w szczególności:

- 1. Określenie miesięcznej kwoty raty kredytu na rok akademicki 2001/2002 na poziomie 400 zł, a dla kredytów objętych poręczeniem ze środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych na poziomie 330 zł.**

Przepisy ustawy z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich (Dz.U. Nr 108, poz. 685 i z 2000r. Nr 48, poz. 550) stwarzają konieczność corocznego określania w rozporządzeniu wysokości miesięcznej raty kredytu studenckiego. Brak rewaloryzacji raty kredytu uzasadnia trudna sytuacja finansów publicznych.

2. Uwzględnianie przy liczeniu dochodu na osobę w rodzinie studenta dochodu brutto pomniejszonego o składki na ubezpieczenia społeczne.

Wspomniana zmiana wpływa na zwiększenie porównywalności różnych dochodów, np. wysokości wynagrodzeń z wysokością rent i emerytur.

3. Ograniczenie okresu wypłacania rat kredytu studentom, którzy ukończyli studia przed terminem określonym w planie studiów. W takim przypadku studentowi wypłaca się raty kredytu w ustalonych okresach (10 miesięcy w roku akademickim lub 5 miesięcy jeżeli ostatni rok studiów trwa jeden semestr), jednak nie dłużej niż do 31 marca lub 31 października br., pierwszego terminu następującego po terminie ukończenia studiów.

Przepis ten wiąże się z wprowadzeniem ograniczenia okresu wypłacania rat kredytu studentom, którzy uzyskają dyplom przed planowanym terminem ukończenia studiów. W tym celu wykorzystano funkcjonujące już w systemie kredytów terminy, w których kredytobiorcy zobowiązani są do przedstawiania w bankach informacji o statusie studenta.

4. Doprecyzowanie jednego z przepisów, na podstawie którego bank zaprzestaje wypłacania rat kredytu. Przypadek „braku zaliczenia semestru (roku studiów)” zastąpiono „brakiem w zaświadczeniu wystawianym przez szkołę wyższą potwierdzenia o uzyskaniu przez studenta wpisu na kolejny wyższy semestr (rok studiów).”

Wprowadzenie zmian ma na celu ujednoczenie przepisów i wzoru zaświadczenia uczelni do procedur możliwych do zastosowania w praktyce. Jedynym dokumentem dla banku potwierdzającym status studenta i jego efektywne studiowanie jest zaświadczenie uczelni potwierdzające wpis na kolejny wyższy semestr (rok studiów). Z punktu widzenia rozwiązań przyjętych w systemie kredytów, a także skutków finansowych dla Funduszu Pożyczek i Kredytów Studenckich, nie ma różnicy pomiędzy powtarzaniem tego samego roku studiów z powodu braku zaliczenia czy też zmiany kierunku studiów lub rezygnacji ze studiów i podjęcia ich od początku na innym kierunku studiów. Należy podkreślić, iż system przewiduje kontynuowanie wypłat rat kredytu w przypadku zmiany uczelni lub kierunku studiów jednak pod warunkiem, że szkoła wyższa potwierdza postępy studenta w nauce. W przypadku zaprzestania wypłat rat kredytu jego wznowienie następuje po uzyskaniu wpisu na wyższy semestr (rok studiów).

5. Uszczegółowienie procedur związanych z umarzaniem kredytów studenckich:

- * zobowiązanie kredytobiorców do przekazywania bankom wniosków o umorzenie z tytułu dobrych wyników w nauce w terminie 30 dni od dnia uzyskania potwierdzenia przez organ szkoły wyższej, że kredytobiorca znajduje się w grupie 5% najlepszych absolwentów szkoły wyższej,**
- * zobowiązanie banków kredytujących do podjęcia decyzji o umorzeniu kredytu najpóźniej w ciągu 14 dni od daty otrzymania dokumentów stanowiących podstawę umorzenia.**

Wspomniane zmiany powinny usprawnić przekazywanie informacji między studentem, bankiem kredytującym i Bankiem Gospodarstwa Krajowego oraz przyspieszyć procedury bankowe i tym samym spowodować bardziej efektywne wykorzystanie środków Funduszu Pożyczek i Kredytów Studenckich.

6. Uszczegółowienie informacji o statusie studenta zawartych w zaświadczeniu, wystawianym przez szkołę wyższą do celów kredytowych.

Wprowadzono do zaświadczenia punkt 6, zobowiązujący szkołę wyższą do określania statusu osoby, która zaliczyła wszystkie egzaminy, ale nie złożyła egzaminu dyplomowego (magisterskiego) w terminie przewidzianym w planie studiów. Informacja o tym czy dana osoba jest lub nie jest studentem decyduje o uruchomieniu przez bank zróżnicowanych procedur związanych ze spłatą kredytu studenckiego.

Ponadto zobowiązano szkoły wyższe do stemplowania zaświadczeń pieczęcią urzędową, co ma wzmocnić wiarygodność dokumentów i utrudnić ewentualne fałszowanie informacji przekazywanych do banku.

Zmiany zaproponowane w rozporządzeniu mają na celu usprawnienie procedur bankowych i bardziej efektywne wykorzystanie środków Funduszu Pożyczek i Kredytów Studenckich.

Przepisy rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 1 października 2001 r.

W kraju formuje się nowy rząd, nowe porządki, nowe ustawy – studenci drzyjcie!

Agnieszka Kozłowska

DO URZECZYWISTNIENIA ZAPOWIEDZI PODWYŻEK O KROK BLIŻEJ

4 października 2001 roku Minister Edukacji Narodowej prof. dr hab. Edmund Wittbrodt wystosował do rektorów szkół wyższych pismo następującej treści:

„Uprzejmie informuję, iż w dniu 26 września 2001 r., w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Społecznej, podpisałem rozporządzenie w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników uczelni państwowych. Rozporządzenie to zostanie opublikowane w Dzienniku Ustaw numer 107 w pozycji 1182, ponadto jest już ono dostępne na stronie internetowej MEN (www.men.waw.pl).

Rozporządzenie to stanowi wykonanie upoważnienia do wydania rozporządzenia określającego warunki wynagrodzenia za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników uczelni państwowych wynikającego z art. 117a ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym, dodanego ustawą z dnia 20 lipca 2001r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 85, poz. 924). Rozporządzenie to zastępuje dotychczasowe rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej:

- z dnia 17 maja 1994 r. w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich (Dz. U. Nr 68, poz. 297 i Nr 125, poz. 610, z 1995 r.; Nr 12, poz. 57; Nr 74, poz. 371 i Nr 122, poz. 588, z 1996 r.; Nr 79, poz. 372, z 1997 r.; Nr 31, poz. 180, z 1998 Nr 45, poz. 271, z 1999 r. Nr 39, poz. 389, z 2000 r.; Nr 33, poz.395 oraz z 2001 r. Nr 52, poz. 542),
- z dnia 24 czerwca 1996 r. w sprawie stanowisk pracy oraz zasad wynagradzania pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi (Dz.U. Nr 79, poz. 373, z 1997 r. Nr 31, poz. 181, z 1998 r. Nr 45, poz. 272, z 1999 r. Nr 39, poz. 388, z 2000 r. Nr 33, poz. 397 oraz z 2001 r. Nr 52, poz. 543).

Przyjęte w ustawie nowe zasady ustalania wynagrodzeń pracowników uczelni przewidują możliwość zawierania układów zbiorowych pracy lub regulaminów wynagradzania, zatem uczelnie będą mogły kreować własne systemy wynagradzania w zależności od posiadanych środków i przyjętych zasad polityki płacowej.

Rozwiązanie to jest zgodne ze znowelizowanym Kodeksem pracy. W rozporządzeniu określono wyłączenie podstawowe stanowiska dla pracowników nie będących nauczycielami akademickimi. Uczelnie korzystając z wymienionych uprawnień będą mogły ustalać odrębne dla tych uczelni stanowiska dla pracowników nie będących nauczycielami akademickimi, wymagania kwalifikacyjne i kategorie zasze-regowania dla tych stanowisk, przy czym warunki wynikające z tych regulacji nie mogą być mniej korzystne niż te, określone w rozporządzeniu.

Przyjęte w art. 117a ustawy rozwiązania zmierzają do osiągnięcia w 2003 r. znaczącej poprawy poziomów przeciętnych wynagrodzeń pracowników uczelni.

W tym roku przeciętne wynagrodzenia dla pracowników cywilnych szkolnictwa, wyższego w skali ogólnokrajowej powinny ukształtować się na takich poziomach, aby przeciętne wynagrodzenie pracowników nie będących nauczycielami akademickimi było na tym samym poziomie jak przeciętne wynagrodzenie w grupie stanowisk asystentów, wykładowców, lektorów i instruktorów, zaś relacje pomiędzy grupami stanowisk asystentów, wykładowców, lektorów, instruktorów; docentów, adiunktów i starszych wykładowców oraz profesorów powinny wynosić 1:2:3.

Przekładane rozporządzenie stanowi realizację pierwszego etapu wynikającej z ustawy poprawy wynagrodzeń i będzie miało zastosowanie przy ustalaniu wynagrodzeń od dnia 1 września 2001 r. Przyjęte w rozporządzeniu rozwiązania uwzględniają określone ustawą zasady kształtowania wynagrodzeń. W celu osiągnięcia określonych ustawą wskaźników niezbędne było zróżnicowanie dynamiki wzrostu maksymalnych i minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego w odniesieniu do poszczególnych stanowisk. Zapoczątkowane również zostały działania, wielokrotnie postulowane zarówno przez związki zawodowe, jak i przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego, mające na celu zawężenie „widełek” oraz docelowo takie ustalenie stawek wynagrodzeń, aby minimalna stawka wynagrodzenia dla stanowiska hierarchicznie wyższego nie była mniejsza od maksymalnej stawki wynagrodzenia dla stanowiska niższego.

Przy ustalaniu dla poszczególnych stanowisk wskaźników wzrostu określanych w rozporządzeniu stawek wynagrodzeń zasadniczych kierowano się nie tylko dyspozycjami ustawowymi i wynikającymi stąd wskaźnikami, lecz również zebranymi z poszczególnych uczelni państwowych informacjami o poziomie planowanych na rok 2001 wynagrodzeń dla tych grup stanowisk, a także o strukturze wynagrodzeń, to jest o procentowych udziałach wybranych składników wynagrodzenia w wynagrodzeniach planowanych. Po dokonaniu analizy wzmiankowanych danych, w kontekście relacji ustawowych, określone zostały stawki wynagrodzeń.

W odniesieniu do dodatków funkcyjnych, w trakcie konsultacji społecznych, uzgodniono, że pozostaną one w dotychczasowej wysokości.

Pragnę przypomnieć Panom Rektorom o wynikającej z art. 117a ust. 4 ustawy jawności wynagrodzeń rektorów, prorektorów, dyrektorów administracyjnych i kwestorów.

Ponadto pozwalam sobie przypomnieć Panom Rektorom, iż w świetle art. 6 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385 z późn. zm.) podejmowanie istotnych decyzji dotyczących poszczególnych grup społeczności przez organy uczelni, w tym jednoosobowe, powinno się odbywać z uwzględnieniem uprawnień związków zawodowych (Dz.U. nr 55, poz. 235 z późn. zm.) i nie powinno tych uprawnień naruszać. Regulacja ta nakłada na władze uczelni obowiązek respektowania uprawnień związków zawodowych. W świetle powołanego przepisu zasady podziału środków na wynagrodzenia dla pracowników zatrudnionych w państwowej jednostce budżetowej (a zatem również pracowników szkół wyższych), pracodawca obowiązany jest ustalić z zakładową organizacją związkową. Przepis ten oznacza, że o ile uprawnienia zakładowej organizacji związkowej w tym zakresie nie odnoszą się do uchwał Senatu uczelni dotyczących zwiększenia środków na wynagrodzenia w podziale na rodzaje wynagrodzeń, to przy ustalaniu zasad podziału wszelkich środków na wynagrodzenia, bez względu na źródło pochodzenia tych środków, udział zakładowej organizacji związkowej powinien być zagwarantowany”.

W nawiązaniu do przytoczonego pisma oraz rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 26 września 2001 r. w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników uczelni państwowych, a także postanowień art. 117 ust.1 lit.a, wynikających z ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 85, poz. 924), dotyczących poprawy poziomu przeciętnych wynagrodzeń miesięcznych pracowników szkolnictwa wyższego, od dnia 1 września 2001., w relacji do kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej na rok 2001, 18 października wpłynęło do Rektora kolejne pismo z decyzją, na mocy której zwiększono dla Uczelni na 2001 kwoty planu wynagrodzeń oraz dotacji podmiotowych, określone pismem MEN Nr DE-I-033-0-9/2001 z dnia 27 marca br. Po uwzględnieniu zwiększenia dotacji plan wynagrodzeń i dotacji budżetowych na 2001 r. w Wyższej Szkole Pedagogicznej kształtuje się następująco:

Wynagrodzenia (planowe)	16.405,2
z tego kalkulacyjne	
– działalność dydaktyczna	16.021,1
– pomoc materialna	384,1
Dotacja podmiotowa na działalność dydaktyczną	22.067,9
Dotacja podmiotowa na pomoc materialną dla studentów	3.940,0

Z cytowanego wyżej pisma wybraliśmy jeden fragment:

„Trudna sytuacja finansów publicznych sprawiła, że Minister Finansów podjął decyzję o sfinansowaniu dotacyjnym omawianej poprawy poziomu przeciętnych wynagrodzeń pracowników cywilnych szkół wyższych od dnia 1 września br., przy zastosowaniu dotychczasowego stopnia sfinansowania w wysokości 96,1% wydatków płacowych z tego tytułu.

Dotyczy to sfinansowania budżetowego zwiększenia planu wynagrodzeń na 2001 r. i wydatków pochodnych na rzecz składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy oraz odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych – w ramach przekazywanego zwiększenia planu dotacji na działalność dydaktyczną oraz planu dotacji na pomoc dla studentów, w przypadku zatrudniania pracowników domów i stołówek studenckich.

Realizacja zwiększenia planu wynagrodzeń z tytułu poprawy poziomu przeciętnych wynagrodzeń finansowych z dotacji budżetowych wiąże się więc z potrzebą zaangażowania środków z przychodów pozadotacyjnych szkół wyższych w wysokości 3,9% na rzecz dofinansowania wynagrodzeń planowych wraz z pochodnymi.”

Obszerny komunikat w sprawie udroźnienia zatwierdzonych podwyżek spuentujemy informacją, iż Senat Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie na posiedzeniu w dniu 24 października podjął uchwałę w sprawie dopełnienia kwoty na podwyżki (w wysokości 3,9% dotacji) ze środków pozabudżetowych.

NOTKI O KONFERENCJACH NAUKOWYCH I WARSZTATACH

HASIOR NIE DOCZEKAŁ

Na początku wakacji, w dniach od 24 czerwca do 1 lipca 2001 roku w Zakopanem odbyły się kursy metodyczne prof. P. Lacherta, dotyczące kreatywnych metod nauczania gry na instrumentach muzycznych – Methode Creative. Wykłady prowadzone były dla nauczycieli w zakresie trzech instrumentów: gitary, fortepianu oraz akordeonu. Silną reprezentację wysłał również Instytut Muzyki częstochowskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Swoje wykłady wygłosili prof. Joachim Pichura (akordeon) oraz prof. Regina Strokosz-Michalak (fortepian). Czynny udział w kursie brali ponadto pracownicy Instytutu: mgr Marek Nosal (gitara) oraz mgr Ewa Grabowska (akordeon), a także tegoroczny absolwent mgr Korneliusz Wiatr (akordeon).

Ze zbiorów K. Wiatra

Niewątpliwym punktem kulminacyjnym dla naszej reprezentacji (i nie tylko) był recital p. E. Grabowskiej, który odbył się w środę 27 czerwca 2001 r. o godz. 17⁰⁰ w specyficznej scenerii Galerii W. Hasióra. Artystka w bezbłędny, wręcz intuicyjny sposób dobrała repertuar do swojego występu (Bach, Siemionow, Własow). Repertuar, a zwłaszcza niezwykle emocjonalne zaangażowanie artystki idealnie współgrało z klimatem Galerii, co nie uszło uwadze lokalnej prasy.

Korneliusz Wiatr

Od Redakcji: Autor notki, nasz absolwent, który dał się poznać naszym Czytelnikom w wielu poprzednich wydaniach „Res Academicae” jako wielostronnie uzdolniony student kierunku Wychowanie Muzyczne, pracuje obecnie w Szkole Muzycznej I-ego stopnia w Oleśnie; prowadzi zajęcia z zakresu: akordeon, fortepian i teoria. Cieszymy się, że znalazł pracę w swoim zawodzie, o którą dziś tak wielu absolwentom trudno, a równie mocno cieszymy się, że wciąż „żyje” jeszcze duchem Uczelni i przyjechał do Redakcji z tekstem, który wyżej publikujemy.

DEBATY O KSZTAŁCENIU

W dniach 28–29 września 2001 odbyła się w Rzeszowie konferencja językowa nt. „Specyfika nauczania języków obcych na lektoratach w szkołach wyższych”. Organizatorem konferencji było Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych Politechniki Rzeszowskiej. Z naszej Uczelni w konferencji udział wzięły: mgr Petra Skarbak-Kozietulska i mgr Zofia Stempor.

Na konferencji zaprezentowano różne metody i sposoby nauczania języków na różnych poziomach zaawansowania, zaprezentowano kursy multimedialne, omawiano certyfikacje poziomów znajomości języka. W konferencji wzięło udział 120 lektorów z różnych uczelni w Polsce oraz zaproszeni goście z Ukrainy i Francji.

mgr Zofia Stempor

* * *

W dniach 13–15 września w Zielonej Górze odbyła się międzynarodowa konferencja naukowa pt. „Nauczanie blokowe i zintegrowane przedmiotów humanistycznych w zreformowanej szkole”, zorganizowana przez Zakład Dydaktyki Historii Instytutu Historii Uniwersytetu Zielonogórskiego i Krajową Komisję Dydaktyki Historii. Mieliśmy swoją reprezentację, oczywiście rekrutującą się z Instytutu Filozoficzno-Historycznego. Beata Urbanowicz i mgr Anna Czerniecka-Haberko zaprezentowały się jako współautorki dwóch wystąpień: Teoretyczne i praktyczne przygotowanie studentów WSP w Częstochowie do przygotowania lekcji próbnych w szkole podstawowej oraz Próby kształcenia kandydatów na nauczycieli historii w WSP w Częstochowie w aspekcie reformy oświaty. Ich starszy kolega dr Andrzej Wasiak przedstawił referat: Nauczanie blokowe w praktyce na przykładzie SP nr 40 w Częstochowie.

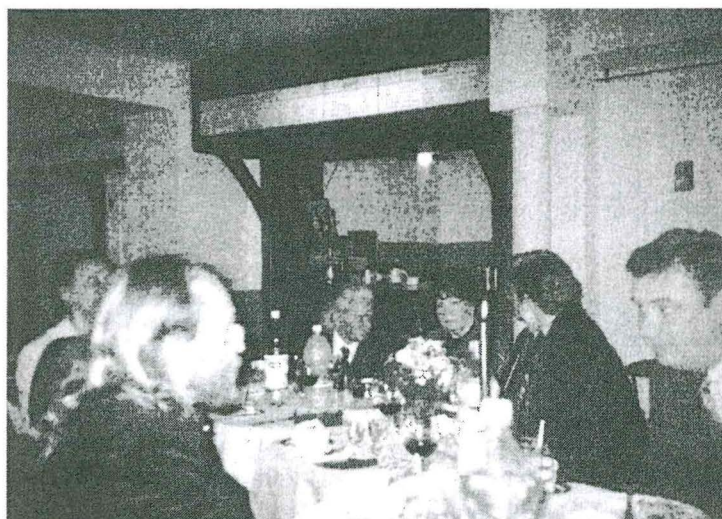
W tym samym czasie (tj. w dniach 13–14 września) odbywało się IV Ogólnopolskie Sympozjum Muzealnictwa Regionalnego pt. „Aktywności edukacyjne w muzeach regionalnych w świetle reformy systemu oświaty”, zorganizowane przez Muzeum Częstochowskie i Muzeum Regionalne w Radomsku, zorganizowane przy współpracy Wydziału Edukacji Urzędu Marszałkowskiego w Katowicach, Wydziału Edukacji Urzędu Miasta Częstochowy, Delegatury Śląskiego Kuratorium Oświaty w Częstochowie, Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie, Zespołu Szkół Gminnych w Poczesnej i Wojewódzkiego Ośrodka Metodycznego w Częstochowie. Ponieważ dr Andrzej Wasiak obecny był w tych dniach w Zielonej Górze, jego wystąpienie pt. *Muzea w nauczaniu historii* odczytał pracownik Muzeum Regionalnego w Radomsku.

NIEBYWAŁY WIECZÓR W GALERII „JAPKO”

Niewielka galeria „japko”, która na co dzień jest bufetem w gmachu głównym WSP, stała się 15 października miejscem miłego spotkania przedstawicieli Fundacji na Rzecz Utworzenia Uniwersytetu Częstochowskiego, Przewodniczącego Rady Fundacji Ireneusza Gębskiego i Prezesa Fundacji Szymona Giżyńskiego oraz Ich Małżonek z przedstawicielami Władz Uczelni i pracownikami Instytutu Plastyki, którzy przekazali swe prace w trakcie balu charytatywnego na rzecz Fundacji. Organizacją balu kierowała p. Urszula Giżyńska, Redaktor Naczelny Gazety Częstochowskiej, a wspierała ją w tym zadaniu p. Zofia Dziewiątkowska (obecna na spotkaniu wraz z Małżonkiem). Pani Urszula przyrzekła sobie, że znajdzie sposobność, by osobiście podziękować artystom za ich prace, ze sprzedaży których dochód zasilił konto Fundacji. Parę miesięcy nie było sprzyjających okoliczności. „W tym cały jest ambaras, aby dwoje chciało naraz” – porzekadło sprawdziło się i w tym przypadku, bo gdy organizatorzy balu i przedstawiciele Fundacji znaleźli odrobinę chwil wolnych od zajęć i zadań zawodowych, plastycy rozjechali się na plenery, dalej na urlopy. Ale w końcu do spotkania doszło. Wieczór był nadzwyczaj miły i optymistyczny. Oficjalnie otworzył spotkanie p. Szymon Giżyński, który zadeklarował nieustępliwą wolę działania na rzecz utworzenia w Częstochowie państwowego uniwersytetu, którego trzonem musi być Wyższa Szkoła Pedagogiczna. Jako poseł-elekt RP

Fot. A. Pietrzyk

Fot. A. Pietrzyk

(spotkanie odbyło się krótko po wyborach parlamentarnych, a jeszcze przed zaprzysiężeniem) deklaruje swoje poparcie dla tej idei w pracach sejmowych. W wypowiedziach na łamach prasy, która karmiła czytelników stanowiskami i zamierzeniami częstochowskich parlamentarzystów, podkreślał chęć pracy w sejmowej Komisji Edukacji i Sportu właśnie dlatego, że z tej pozycji będzie łatwiej przekonać Wysoką Izbę o słuszności zabiegów przedstawicieli miasta i regionu o uniwersytecki status dla częstochowskich uczelni, połączonych w jedno ciało. W podobnym duchu nieustającego poparcia dla starań Władz Wyższej Szkoły Pedagogicznej i woli

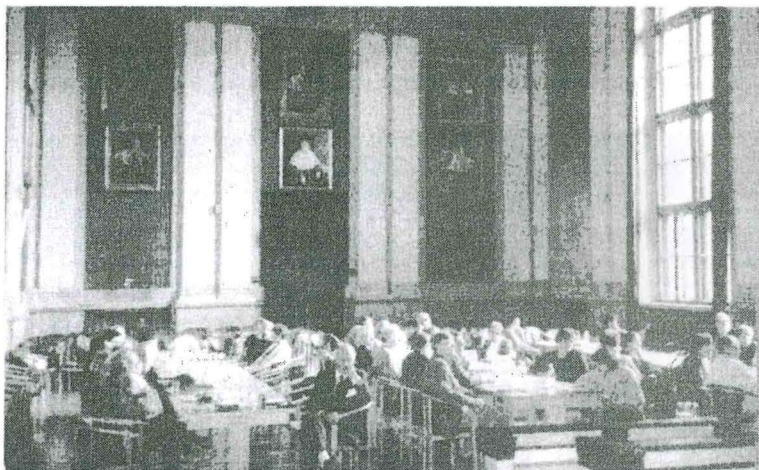
gromadzenia przez Fundację środków na realizację wspólnego celu wypowiedział się p. Ireneusz Gębski. Artysty zaś deklarowali dalszy swój wkład przy okazji kolejnej aukcji. A przyjazna atmosfera, która wytworzyła się w tej skromnej scenerii, wniosła kolejny mocny akcent do nawiązanej współpracy.

IX SPOTKANIE REDAKTORÓW PISM AKADEMICKICH

Wrześniowe spotkania redaktorów gazet akademickich mają już swoją tradycję. Zainaugurowane zostały w Gdańsku w roku 1993 przez Tadeusza Zaleskiego, obecnego Dyrektora Departamentu Informacji i Promocji KBN, „ojca chrzestnego” tego zgrupowania, jak żartobliwie powitał Go Prorektor Politechniki Krakowskiej prof. Marcin Chrzanowski, zapraszając do stołu prezydialnego na spotkaniu w Sali Senatu Politechniki Krakowskiej. Po Gdańsku przyszły kolejne spotkania: w Toruniu, Wrocławiu, Lublinie, Opolu, Katowicach, Częstochowie, Poznaniu. Na miejsce tegorocznego spotkania już rok temu wybrano Kraków, a zorganizowania spotkania podjęli się redaktorzy Akademii Górniczo-Hutniczej i Politechniki Krakowskiej. Oni też – z należną wdzięcznością wymienimy Ich nazwiska: Anna Kryś-Dyja i Zbigniew Sulima z AGH oraz Elżbieta Barowa z PK – zapewnili 56 koleżankom i kolegom z 32 redakcji akademickich atrakcyjny pobyt w dawnej stolicy Polski, a duch prześwietnej przeszłości, która specyficznie wpłynęła na niepowtarzalny klimat Krakowa, owiewał po wielokroć gości spotkania przybyłych z całej Polski. Owiewał i bezkonfliktowo – na szczęście! – ścierał się ze współczesnością, a nawet i przyszłością. Łatwo to poprzeć przykładami i odnieść tę szczyptę metaforyki do wielu punktów programu, który zapewnili organizatorzy. Obie goszczące redaktorów Uczelnie mają swą wieloletnią przeszłość. Nie tylko bogate galerie rektorów w Salach Senatów świadczą o niej. Mówili o niej Prorektor PK prof. Marcin Chrzanowski i Rektor AGH prof. Ryszard Tadeusiewicz, przedstawiając następnie relacje o stanie współczesnym kierowanych przez nich Uczelni, a także o zamierzeniach na przyszłość. W tym względzie niezbędna jest elastyczność i czujność, by kierunki kształcenia przystosowywać możliwie szybko do zmieniających się potrzeb edukacyjnych, śledzących zmiany gospodarcze kraju i potrzeby rynku pracy. Druga część spotkania z JM Rektorem AGH prof. Ryszardem Tadeusiewiczem, informatykiem dodała wiele optymizmu dla słuchających go fanatyków prasy papierowej. Profesor przedstawił wykład „Prasa papierowa versus publikacji w Internecie – konkurencja czy obustronnie wzmacniająca synergia?”, w którym prezentował swoje stanowisko, iż Internet nie tylko nie dyskwalifikuje prasy, ale wspomaga, rozbudza potrzebę kontaktowania się ze słowem pisanym. Skoro tę tezę przedstawił profesor informatyk, kierujący uczelnią, która prowadzi – między innymi – badania naukowe na temat internautów, można mu zawierzyć i dalej z wiarą w sens wykonywać swą redaktorską powinność.

Spotkania redakcyjne mają swój schemat: prezentacja miasta, prezentacja Uczelni, w ramach których jest okazja do przedstawienia niepowtarzalnych „wizytówek”, spotkania warsztatowe, prezentacje nieprzeciętnych postaci, którymi szczyt się środowisko gospodarzy, dyskusje o problemach środowiska redaktorów akademickich, spotkania towarzyskie, które niezwykle łączą i topią bariery wynikające z różnych statusów uczelni, dzielących nie mniej jak dziesiątki kilometrów między uczelniami na akademickiej mapie Polski czy, po prostu, okazjonalności kontaktów.

W programie wizyty w Krakowie wszystkie te elementy zostały zachowane, ba!, dobrane z niezwykłą starannością stały się „środkiem dopingującym” do działań w kolejnym roku akademickim. Niezwykle interesujący był wykład dr hab. Ewy Nowińskiej z Zakładu Prawa i Środków Masowego Komunikowania UJ pt. „Prawo prasowe a Internet”. Z „zapartym tchem” redaktorzy wysłuchali kolejnego przybliżenia prawa prasowego i prawa autorskiego, żywo popieranego przykładami sytuacyjnymi i wskazówkami radzenia sobie z problemami tego obszaru. Wykład „O prasie lokalnej, branżowej i niskonakładowej” dra Włodzimierz Chorążki z Ośrodka Badań Poznawczych UJ dla większości ze słuchaczy okazał się reprimendą, iż reprezentując

Sala posiedzeń Senatu AGH była jednym z wielu miejsc spotkań redaktorów (fot. A. Pietrzyk)

prasę akademicką kształtują jej wizerunek jako prasy „dworskiej”, tającej niedoskonałości czy trudne problemy środowiskowe, nastawionej na chwalebne prezentacje Władz macierzystej Uczelni we wszelako odmienianych przypadkach. Niejeden zganiony redaktor, choć ze skrucną bił się w piersi, pokrzepiony był dyskusją, z której wynikało jasno, że jest to zjawisko dominujące w kręgu redakcji i mimo wewnętrznego niesmaku wobec pewnego zniewolenia redaktorzy mają świadomość swojej powinności względem pracodawcy. Lekko przychodziła krytyka dr. Włodzimierzowi Chorążkowi (prasoznawcy, historykowi, redaktorowi naczelnemu „Katalogu Mediów Polskich”), gdy nie doświadcza zależności podległościowych z organem finansującym. Lżej więc było uczelnianym redaktorom, gdy na spotkaniu z Marianem Nowym i Markiem Lovellem, redaktorami *Dziennika Polskiego* (pisma codziennego, wychodzącego od 57 lat, jednego z dwóch // pism w kraju z przewagą kapitału polskiego, a którego jednym z udziałowców, w wysokości 5%, jest Uniwersytet Jagielloński, pokrywający koszty redakcyjne) usłyszeli, że jako – równocześnie – redaktorzy wydawanego „Dziennika Akademickiego” (dodatku do *Dziennika Polskiego*), organu Kolegium Rektorów siedmiu krakowskich uczelni także czują się sterowani i ograniczani przez organ sponsorujący. W trudnych chwilach mają, jak sami przyznali, możliwość uszanowania woli i strategii promocyjnej rektorów przy równoczesnym zachowaniu dziennikarskiego prawa do krytycznej oceny zjawisk czy zachowań. „Trudne” uczelniane kwestie umieszczają na stronach ogólnych *Dziennika Polskiego*. I wilk syty, i owca cała.

Zabytki architektoniczne Krakowa mogliśmy – w wielkim skrócie – poznać w trakcie zwiedzania, zaproponowanego w dniu rozpoczęcia spotkania (poniektórzy dzięki organizatorom skorzystali z rzadkiej szansy podziwiania Krakowa z perspektywy wieży Kościoła Mariackiego, zaś ci, którzy nie zdecydowali się na pokonanie dziesiątków schodów próżno liczyli na hejnał na nutę „Pieśni redaktorów” popijając kawę w towarzystwie ... Pana Piotra Skrzyneckiego. Krakowianie upamiętnili tę postać, wtopioną na zawsze w historię i klimat miasta, brązowym pomnikiem wkomponowanym w scenerię jednej z licznych kawiarenek przy Rynku. Niezapomniany Piotr Skrzynecki pozostał nie tylko metaforycznie w sercach i pamięci mieszkańców Krakowa, ale symbolicznie jego eksponatów. Historyczne budowle wawelskiego grodu i ich elementy architektoniczne mogliśmy poznać ex cathedra podczas wykładu prof. Wiktora Zina, zatytułowanego „Kraków znany i nieznan”. Z zachwytem śledziliśmy szybkie pociągnięcia węglem, które za moment miały odkryć przed nami przejrzysty obraz, dokumentujący fragment powieści Profesora.

Z dokonaniem prof. Wiktora Zina mieliśmy okazję spotkać się raz jeszcze w trakcie wieczoru pożegnania, z udziałem Rektorów obu Uczelni podejmujących nas – prof. Kazimierzem Flagą z PK i prof. Ryszardem Tadeusiewiczem z AGH. Na miejsce spotkania wybrano bowiem Galerię Sztuki „Kanonicza 1”, gdzie od lat prof. W. Zin spotyka się z osobami niepełnosprawnymi przy okazji organizowania wystaw. Od niedawna działalność Profesora została przy poparciu Władz Politechniki Krakowskiej sformalizowana. Został kierownikiem Studium Wiedzy o Sztuce dla Osób Niepełnosprawnych, które ma status kursu zorganizowanego przy Instytucie Ekonomii, Socjologii i Filozofii Politechniki Krakowskiej, a współorganizatorem Studium jest Fundacja Sztuki Osób Niepełnosprawnych. 15 października 2000 r. odbyła się pierwsza inauguracja, która skupiła nie ok. piętnastu osób, jak zakładali organizatorzy, a blisko dwieście z całej Polski. Korzystając z informacji podanych przez Danutę Zajdę w numerze 4(28)/01 „Naszej Politechniki” (pisma Politechniki Krakowskiej) dodamy tu kilka ciekawostek. A nuż podchwycą je nasi Czytelnicy i wykorzystają dla dobra swoich bliskich niepełnosprawnych. „Warunkiem uczestnictwa w kursie jest wiek (ukończone 15 lat) i przyznana grupa inwalidzka. Stopień wykształcenia nie jest brany pod uwagę. Najmłodszym uczestnikiem uhonorowanym dyplomem był 10-latek, który towarzyszył mamie i siostrze, a najstarszy uczestnik liczył 84 lata. Wśród słuchaczy, którzy przyjeżdżali z całej Polski, znalazły się osoby o różnorodnych schorzeniach i upośledzeniach (nabytych i wrodzonych), także narządów ruchu, wzroku i słuchu [...]” Zajęcia odbywały się w soboty i niedziele. Pierwsza edycja studium zakończyła się 23 czerwca 2001 r., z końcem września zamknięto nabór na kolejną. Uczestnicy redaktorskiego spotkania w trakcie wieczoru pożegnania mogli podziwiać poplenerowe prezentacje, które wypełniały ściany urokliwej, piwnicznej galerii, mogli też zobaczyć salę widowiskową w tychże podziemiach (ul. Kanonicza 1 – warto zapamiętać ten adres!) Teatru Zależnego, udostępnianą na występy grup teatralnych. Krakowskie spotkanie zakończyło się w klimacie sztuki, nierozzerwalnie skojarzonym z grodem, podobnie zresztą do początku scenariusza redaktorskiego mityngu. Pierwszego wieczoru mieliśmy okazję podziwiać występ Baletu Form Nowoczesnych, działającego pod kierunkiem J.M. Biczynskiego w Akademii Górniczo-Hutniczej, a skupiającego młodzież szkolną i akademicką, nie tylko z legitymacją

AGH. Choreografia, poziom wykonawstwa, stylizacja kostiumów mogły wywołać tylko jedna reakcję – podziw!

Do naszej relacji wkradł się chaos, ale myśl w sposób naturalny rozwija się tropem wydarzeń, uciekając od pierwotnego wątku. Wróćmy więc do kilku spraw, które chcielibyśmy upamiętnić w naszym opisie krakowskiego spotkania.

Politechnika Krakowska zaprezentowała efektowny rozmach w zakresie bazy lokalowej Uczelni. Z jednej strony zaprezentowano nam pomieszczenia poaustriackiego aresztu koszarowego, zaadaptowanego na pomieszczenia Biblioteki, z drugiej – nowoczesne Centrum Sportu i Rekreacji PK, gdzie dziesiątki osób równocześnie mogą grać w koszykówkę, siatkówkę czy tenisa, korzystać z sauny i masażu, grać w kręgle. No i oczywiście w międzyczasie odnawiać kalorie w miejscowym barku, a gdy zajdzie potrzeba podyskutować w sali wykładowej. Ograniczoność terenu nie pozwoliła na spełnienie jeszcze jednego marzenia miłośników sportu i rekreacji Politechniki Krakowskiej – budowy basenu na terenie Centrum. Ale – zapowiadają – i w tym względzie są już konkretne projekty. Póki co, Politechnika Krakowska radzi sobie z udostępnianiem studentom pływalni podobnie jak my.

Organizatorzy starają się zawsze zapewnić bardzo napięty program w bloku prezentacji własnego środowiska i zajęć warsztatowych. Czas spotkań jest jednak ograniczony. Kolejny raz, to zresztą wrażenie pozostało także po spotkaniu organizowanym w Częstochowie, czuliśmy niedosyt dyskusji na temat problemów środowisk gazet akademickich. Świadczy to o tym, że napotykamy w swej działalności na rozmaite problemy, często podobne, a także – że nabieramy do siebie zaufania i szukamy wzajemnego oparcia. Krzepniemy w swojej nieformalnej strukturze. Tegoroczna dyskusja wykazała mniejszy entuzjazm dla idei zarejestrowania Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Redaktorów Pism Akademickich (gdyż znaczne rozproszenie utrudnia sprężystość i skuteczność działań formalnych), a skłonienie się ku propozycji Prorektora Politechniki Krakowskiej prof. M. Chrzanowskiego stworzenia redaktorskiej „Karty Krakowskiej”, na podobieństwo deklaracji rektorskiej. Prasa to czwarta władza, a widoczna konsolidacja środowiska jest dodatkowym atutem dla domagania się określonych uprawnień. Do przygotowania pod dyskusję projektu dokumentu zobowiązał się przyszlóroczny gospodarz spotkania, Kazimierz Waluch z Wyższej Szkoły im. Pawła Włodkowica w Płocku. Po raz pierwszy organizatorem spotkania będzie niepaństwowa uczelnia. Może dziesiąte, jubileuszowe spotkanie będzie okazją do roztoczenia jeszcze większego kręgu uczestników corocznych warsztatów. Jak dotąd tylko dwie niepaństwowe uczelnie identyfikują się z naszą wspólnotą medialną.

Jesteśmy wspólnotą związaną nie tylko profesją, ale po latach kontaktów także serdecznymi więzami. Dlatego wiadomość przekazana internetem przez Zbyszka Sulimę z AGH, uczestnikom spotkania w niepełne dwa tygodnie od pożegnalnych uścisków w Krakowie, dotknęła nas boleśnie. Zmarł Jerzy Jankowski, Redaktor Naczelny „Życia Akademickiego”, gazety AWF we Wrocławiu. Był nestorem naszego zgromadzenia, imponował odwagą i niezależnością, otwartością i bezkompromisowością. Dla młodszych kolegów był pełen życzliwości, dzielił się swoim doświadczeniem i wiedzą. Był przy tym niezwykle skromnym, ciepłym, pogodnym Człowiekiem. Choć znaliśmy Go wiele lat, większość z nas nie znała ani bogatego życiorysu, ani wielopłaszczyznowych dokonań, które poznaliśmy z pośmiertnego biogramu. Autor prac naukowych (stopień doktora uzyskał w dyscyplinie historii), wierszy, scenariuszy teatralnych i filmowych, biografii sławnych ludzi. *Z miłości do dziennikarstwa powstało „Życie Akademickie”. Oddany mu całym sercem stworzył pismo akademickie na najwyższym poziomie, jedno z najlepszych w Polsce. Pracujący niesamowicie intensywnie, nieprzekupny, wierny zasadom i ideałom płacił zdrowiem za swoje nieprzeciętne życie. W nasycionym zapachem fajki gabinecie pisał niezliczone teksty, bez których po prostu nie byłoby „Życia Akademickiego” – zapisano w notce pośmiertnej.*

Zal, rozpacz i nienawiść nie trwają wiecznie. Dobroć, pamięć i miłość nie znają granic – powiedział Prezydent USA George W. Bush. Jesteśmy pewni, że Kolegę Redaktora Jerzego Jankowskiego nie tylko my zachowamy w pamięci na zawsze.

Pożegnalny wieczór krakowskiego spotkania okazał się być ostatnim wieczorem z Jerzym. Będzie Go bardzo brakować w gronie akademickiej braci redaktorskiej (fot. A. Pietrzyk)

RELACJE Z PODRÓŻY

POWRÓT DO LWOWA

W dniach od 20 do 26 sierpnia 2001 r. przebywałam we Lwowie w Muzeum Starych Technik Graficznych i Pracowni Litografii. Mój wyjazd związany był bezpośrednio z przygotowaniem się do otwarcia przewodu kwalifikacyjnego II stopnia. Od kilku lat Pracownia Litografii WSP współpracuje z prowadzoną przez p. Bogdana Mazepę Pracownią przy ww. Muzeum. Dwukrotnie wyjeżdżałam tam z grupami plenerowymi studentów studiów zaocznych. W bieżącym roku sama mogłam skorzystać z gościnności Pracowni i wykonałam dwie prace w technice litografii barwnej. Chciałabym nadmienić, że w lwowskiej pracowni technologia litografii jest nieco odmienna od tej, jaką posługujemy się w naszej instytutowej pracowni. Jest o tyle ciekawa, że umożliwia uprawianie tej techniki nawet w najbardziej kryzysowej sytuacji. Obecnie podczas wakacji dyr. Bogdan Mazepa przeprowadza akcję promującą litografię oraz prowadzoną przez niego pracownię. Za zgodą Władz miejskich Lwowa wystawiono przed Ratusz prasy litograficzne i codziennie odbywa się pokaz drukowania grafik. Prace oczywiście można kupić, jak również dowiedzieć się wiele o trwającej już dwieście lat tradycji litografii. Pomysł jest bardzo ciekawy. Sądzę, że w podobny sposób moglibyśmy promować naszą pracownię.

Ze zbiorów K. Sz wajkowskiej (na zdjęciu z lewej)

adj. Krystyna Sz wajkowska

WYSTAWA W SCHWETZINGEN

Wyszliśmy z założenia, że naszych dziesięć krajowych wystaw graficznych to dosyć dużo, aby poznać i docenić jakość grafiki studenckiej w pracowni firmowanej przez prof. Ewę Zawadzką. Postanowiliśmy poszerzyć nasze doświadczenia o zagranicę.

Wprawdzie jedna z naszych wcześniejszych wystaw „zawędrowała” aż do Laosu, stanowiąc już jakiś „przyczółek zagraniczny”, ale jakże daleki i obcy.

Szukaliśmy znacznie bliżej, tak aby wystawa stwarzała możliwości bardzo bezpośredniego, wręcz indywidualnego kontaktu z nowym środowiskiem artystycznym. I udało się. Schwetzingen, południe Niemiec, niewielkie, piękne miasteczko tuż obok ogromnej Norymbergii czy Heidelberga, stało się „sprawdzeniem jakości” naszych prac graficznych. Miejskowa galeria – Muzeum Xylonu, czyli nasze miejsce wystawowe jest bardzo aktywnym i prestiżowym centrum druku wypukłego w Niemczech. Kierownikiem i współtwórcą jest znakomity i utytułowany w Niemczech Otto Mündhoff. Artysta skupiający w sobie wiele dyscyplin artystycznych: malarstwo, rzeźbę i przede wszystkim grafikę. Jest on osobą publiczną, będącą jedną z „atrakcji” tego miasta, w dobrym oczywiście tego słowa znaczeniu. Jego ciepłe powitanie było efektem długoletnich kontaktów z „polską grafiką”. Nasz pobyt u burmistrza i wspaniałe przyjęcie, z jakim się ciągle spotykaliśmy, wzmacniał nasze dobre samopoczucie i niesłychanie pobudził nasze możliwości „komunikatywno-językowe”.

Muzeum Xylonu jest, jak sądzę, „papierkiem lakmusowym” zmian, czy nowych tendencji, zachodzących w linorycie, a ściślej w druku wypukłym na południu Niemiec. Centra Xylonu znajdują się również w Szwajcarii, Austrii czy Francji, tworząc strukturę, swego rodzaju „tkankę nerwową”. Jest to bardzo czuła struktura zależności w obrębie twórczości graficznej między twórcami, jak i na płaszczyź-

nie relacji widz – autor, tworząc ekskluzywne i wymagające środowisko, dobrze znające się na grafice i szanujące się wzajemnie.

Wystawa stanowiła duże przedsięwzięcie z wielu powodów. Pokazywaliśmy około osiemdziesiąt prac graficznych z ostatnich lat, co stanowiło trudną i żmudną pracę, związaną z selekcją. Pragnęliśmy skomponować wystawę tak, aby była spójna i interesująca. Wyznacznikiem tak dużej ilości prac była ogromna powierzchnia wystawowa galerii – ponad 1.200 m², jednak to pozwoliło w pełni zaprezentować dorobek pracowni. Okazało się, że tak duża wystawa stanowi możliwość wielu przekrojowych ocen, bardzo cennych dla nas prowadzących.. Dało się na przykład zauważyć kilka nurtów tematycznych, m.in.: marynistyczny, kolorystyczny, czy „ekoanimalistyczny”, oparty na wnikliwej obserwacji rzeczywistości z elementami świata przyrody. Jednak najważniejszą chyba rzeczą jest to, że grafiki są w dużej mierze skon-

Adj. T. Chudzik na tle bramy wewnętrznej Galerii „Xylon - Muzeum” (fot. W. Zaręba)

Ewa Zawadzka und ihre Studenten

XYLON-MUSEUM+WERKSTÄTTEN
SCHWETZINGEN

wie”, „Instytut Plastyki”, „Grafika częstochowska”, czy „Pracownia linorytu prof. Ewy Zawadzkiej”, już nie są obco brzmiącymi dźwiękami, lecz na pewno kojarzą się w środowisku Schwetzingen z tęsknotami, marzeniami i ambicjami, z ogromem solidnej pracy twórczej młodych grafików z Instytutu Plastyki. Przede wszystkim jednak kojarzyć się będą z WSP w Częstochowie.

struowane za pomocą solidnego rysunku. To było zresztą często zauważane w trakcie wernisażu. Ekspozycja została skomponowana w sposób bardzo staranny, przemyślany i przede wszystkim funkcjonalny dla potrzeb odbiorcy.

Dopełnieniem całości była wspaniała oprawa merytoryczna – zaproszony tłumacz i medialna: z przedstawicielami miejscowych gazet, na plakacie i katalogu wystawowym kończąc.

Dla miejscowych, zainteresowanych, wystawa stanowiła nie lada gratkę poznania mentalności i zainteresowań młodzieży polskiej.

A czym była wystawa dla nas?

Przyjęto nas tak, że można było znowu uwierzyć, że artysta to ktoś wyjątkowy. My w Polsce musimy się tego ciągle uczyć, w Schwetzingen to już dawno wiedzą. Myślę, że wyrażam opinię większości uczestników pobytu w Muzeum – Xylonu.

Miłą rzeczą jest fakt, że „WSP w Częstochowie”,

adj. Tomasz Chudzik

Od Redakcji: Dla dopełnienia relacji wymieńmy uczestników delegacji do Schwetzingen, której celem było przygotowanie ekspozycji i udział w wernisażu: prof. Ewa Zawadzka, adj. Tomasz Chudzik, mgr Witold Zaręba oraz dyplomanci – Magdalena Biskupska, Marcin Chudy, Łukasz Knapczyk, Dariusz Kostecki, Ewa Pietruszka.

STYPENDYSTA FUNDACJI LUIGI STEFANINIEGO

W dniach 24.08–3.09.01 dr Ireneusz Światała z Instytutu Filologii Obcych przebywał w Treviso w ramach stypendium Luigi Stefaniniego oraz w Rzymie, gdzie przeprowadzał kwerendę archiwalną niezbędną do dalszego studiowania i pogłębiania wiedzy na temat filozofii personalistycznej włoskiej, którą zajmuje się od sześciu lat. Był po raz pierwszy stypendystą Fundacji. Jako jedyny Polak pracuje nad dziełami Luigi Stefaniniego i Armando Rigobello – ucznia Stefaniniego. Warto podkreślić, iż Armando Rigobello był w Polsce dwa razy na zaproszenie dr Światały, który jest jego uczniem. Do chwili obecnej utrzymują kontakty zarówno naukowe, jak i przyjacielskie.

W swoim służbowym sprawozdaniu podkreślił, iż został przyjęty w Fundacji bardzo serdecznie. Udostępniono mu materiały i dzieła Stefaniniego (wykonał 1200 stron kserokopii oraz otrzymał w upominku dwa dzieła Stefaniniego), a zajmujący się Fundacją profesorowie, którzy znali osobiście Stefaniniego, przekazali mu wiele cennych informacji na temat życia i pracy naukowej Stefaniniego. Powstała chęć współpracy Fundacji z naszą Uczelnią, a jej wstępem ma być konferencja na temat personalizmu włoskiego u Luigi Stefaniniego. Dlatego też dr Ireneusz Światała uznał za stosowne przybliżyć naszym Czytelnikom postać mało znanego powszechnie Włocha i fundację jego imienia.

Luigi Stefanini urodził się w Treviso 3 listopada 1891 roku w głęboko wierzącej rodzinie katolickiej, gdzie otrzymał staranne wychowanie w duchu wartości religijnych, moralnych i społecznych. Jest jednym z największych i najważniejszych filozofów i personalistów włoskich XX wieku zajmujących się personalizmem społecznym i moralnym. To jeden z największych interpretatorów Platona, Heideggara w pierwszej połowie XX wieku. Jako naukowiec zajmował się estetyką, pedagogiką, filozofią polityczną. Warto podkreślić, iż Stefanini wykładał pedagogikę, filozofię teoretyczną, historię filozofii i estetykę na Uniwersytecie w Messynie, Padwie i Wenecji. Zmarł niespodziewanie 16 stycznia 1956 w Padwie. L. Stefanini napisał około 250 dzieł, wśród których znajdują się nie tylko artykuły i publikacje, ale również podręczniki szkolne [...].

Dr Ireneusz Światała dodał też kilka słów o Fundacji Luigi Stefaniniego:

Fundacja powstała 21 czerwca 1996 roku w Treviso – w mieście, gdzie urodził się Luigi Stefanini – z woli dzieci Stefaniniego: Lucia i Paolo oraz trzech miłośników filozofii Giacomo Bernardi, Gian Paolo Cellini i Renato Pagotto.

Siedziba Fundacji mieści się w Treviso przy ul. General Guidotti 1.

Cel fundacji jest bezinteresowny – pracują w niej tylko wolontariusze na cześć i pamięć Luigi Stefaniniego, aby rozpowszechnić Jego filozofię. Przy Fundacji znajduje się również Biblioteka im. Luigi Stefaniniego, która posiada około 2000 woluminów. Jest ona dostępna dla wszystkich zainteresowanych.

Polityk

Wszystkim już opcjom wybijał pokłony.
Pływak, na stałe nie zakotwiczony.

Amnezja

Nie wie żadna dziś figura,
Skąd w budżecie taka dziura.

Oczekiwanie

Cały naród czeka w nadziei,
Że ktoś przerwie paradę "złodziei".

Optymista

Co tam dziura budżetowa,
Stokroć gorsza ozonowa.

Posiadacz konta

Biedak też ma swoje konto. Na pociechę,
Może zrobić zakupy w sklepach – "na krechę".

Turyści parlamentarni

Wyjeżdżają cichcem, powracają nocą,
A naród się głowi, kto, gdzie i po co?

Zbigniew Grządzielski

W HOŁDZIE PEDAGOGOM

PEDAGODZY PRZESZŁOŚCI DLA XXI WIEKU

Pod takim tytułem 16 października w Bibliotece Głównej WSP otwarto kolejną prezentację. Nieprzypadkowo organizatorzy wybrali ten termin. Tradycją stało się, by w dniach bliskich Dnia Edukacji Narodowej honorować pedagogów.

Wystawę otworzyła Dyrektor Biblioteki Głównej mgr Katarzyna Nabiałek, nawiązując do książki dr Alicji Datta-Jakubowskiej pt. *Opieka i pomoc społeczna w poglądach pedagogów XX wieku*, która stała się inspiracją wystawy. Autorka książki. Autorka książki wprowadziła licznie zebranych gości w tematykę i ideę koncepcyjną wystawy, ona też przygotowała słowo wstępne w katalogu wystawy. Zacytujmy parę zdań z tego dokumentu:

Czasy, w których żyjemy, wszechobecna przemoc i „cwaniactwo” – przeraża i porusza bardziej wrażliwych ludzi i motywuje do szukania sposobów zmieniających do poprawy jakości relacji międzyludzkich, a tym samym poprawy jakości życia.

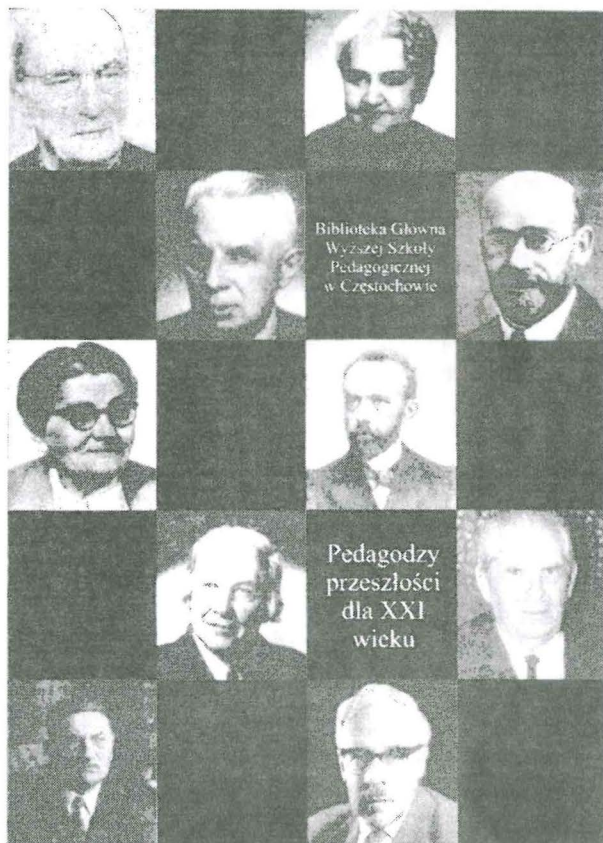
Jak sądzę, oprócz celów dydaktycznych, wystawa ma cele wychowawcze i może być inspiracją – właśnie takim, aczkolwiek wyrafinowanym, „jednym ze sposobów” poprawy jakości życia.

Układ zaproponowany przez twórców ekspozycji jest najbardziej logiczny z możliwych, chronologiczne przedstawienie poglądów poszczególnych twórców wiele nam mówi o czasach, w których żyli – o przemianach, odkryciach, o zagrożeniach cywilizacyjnych. Krótkie i zwięzłe, a jakże trafne zdania charakteryzujące zakres zainteresowań badawczych i praktycznych prezentowanych na wystawie wybitnych pedagogów XX wieku, w których kręgu zainteresowań znajdowały się różnorodne aspekty życia społecznego prowokują człowieka inteligentnego do sięgnięcia po więcej informacji. Studiowanie i poznanie dróg życiowych, postaw moralnych, doświadczeń naukowych wybitnych pedagogów jest jedną z ważniejszych dróg doskonalenia teorii i praktyki pedagogicznej a w konsekwencji pogłębienia wrażliwości i empatii – polepszenia jakości życia.

Teksty pisane przez prezentowanych tu twórców, dobrze opracowane monografie mają ogromną wartość poznawczą i emocjonalną, pozwalają przybliżyć motywy działań i wyboru ich zainteresowań naukowych oraz praktycznych, niewątpliwie będących implikacją czasów w których żyli – mogą inspirować nie tylko do działań wychowawczych i resocjalizacyjnych. Bowiem prezentowani tu pedagodzy mieli ogromny wpływ na rozwój nauki polskiej, na przeciwdziałanie złu i niedostatkom społeczno-politycznym. Pracowali naukowo i działali społecznie. Ponad wszystko cenili dobro człowieka i niejednokrotnie całe swoje życie przeznaczyli na poprawę życia innych ludzi, nie posiadali „pałaców i skarbów” [...]

[...] Sam wybór postaci, które prezentujemy na wystawie, był nie lada problemem. Przede wszystkim należało ograniczyć się do osób, które znalazły się już po drugiej stronie bariery życia, a tym samym nie były w stanie wpływać na zmianę własnego wizerunku.

Mieli to być pedagodzy. Tu jednak należało oderwać się od obiegowego pojęcia „pedagoga”. W przyjemnym tu znaczeniu pedagog to również ktoś, kto będąc przedstawicielem nauk bliskich pedagogice, jak filozofia,

psychologia czy socjologia, jednocześnie zajmował się pedagogiką i dawał temu wyraz w pracach poświęconych edukacji. Przy tym wszystkim chodzi tu o takich „sławnych” pedagogów, którzy, uważani za wybitnych za życia, do dziś stanowią żywą tkankę naszej pedagogiki, o czym świadczy częste powoływanie się na nich we współczesnych pracach na temat edukacji bądź nawet w praktycznej działalności edukacyjnej.

Ponieważ w prezentowaniu poszczególnych postaci byłoby trudno trzymać się jakiejś systematyki czy chronologii, trzeba było uciec się do zasad alfabety.

I zgodnie z tym wyjaśnieniem zaprezentowano fotografie i krótkie notki o bohaterach wystawy, wyprzedzając tekst niezwykle lakoniczną, a mówiącą wiele, dwu-, trzywyrazową charakterystyką:

Jan Władysław Dawid (26 IV 1859 – 9 II 1914) – pedagog czasu niewoli;

Marian Falski (7 XII 1881 – 8 X 1974) – wychowawca pokoleń;

Maria Grzegorzewska (18 IV 1888 – 7 V 1967) – uczona o złotym sercu;

Natalia Han-Ilgiewicz (21 V 1895 13 VIII 1978) – specjalistka w zakresie resocjalizacji;

Aleksander Kamiński (28 I 1903 – 15 III 1978) – pedagog praktycznego humanizmu;

Janusz Korczak (22 VII 1878 – VIII 1942) – pedagog heroiczny;

Zygmunt Mysłakowski (4 VIII 1890 – 1 X 1971) – pedagog dwu epok;

Bogdan Nawroczyński (9 IV 1882 – 17 I 1974) nauczyciel nauczycieli;

Helena Radlińska (2 V 1879 – 10 X 1954) – twórcza pedagogiki społecznej.

*Dr Alicja Datta-Jakubowska
z prof. dr. hab. Adamem Rosołem
(fot. G. Szuster)*

W otwarciu wystawy uczestniczyli: Dziekan Wydziału Pedagogicznego prof. dr hab. Adam Rosół, pracownicy i studenci WSP, przedstawiciele mediów, dzieci ze Szkoły Specjalnej nr 2.

Opracowanie merytoryczne wystawy zapewniła mgr Teresa Kulisiewicz, zaś graficzne – mgr Jacek Łydźba.

Po zakończeniu zwiedzania wystawy goście zostali zaproszeni na rozmowy o wystawie przy sokach i ciasteczkach.

JÓZEF MARKOWSKI (PIĘĆDZIESIĄT LAT DZIAŁALNOŚCI W ZWIĄZKU NAUCZYCIELSTWA POLSKIEGO)

Czterdziestoletnia (1951–1991) praca pedagogiczna doktora Józefa Markowskiego była nierozdzielnie związana z działalnością Związku Nauczycielstwa Polskiego. Rozpoczynając – po uzyskaniu w r. 1950 dyplomu nauczycielskiego w liceum pedagogicznym w Tarnowskich Górach – pracę w szkole powszechnej (dziś: podstawowej) w Borze Zajacińskim, został niebawem przyjęty 15 listopada 1951 roku do Związku Nauczycielstwa Polskiego, otrzymując legitymację nr 202389 wydaną przez Zarząd ZNP w Częstochowie. W bieżącym roku mija zatem 50 lat związkowej działalności Kol. Markowskiego.

Krótko (w latach 1952–1953) był, mimo młodego wieku, kierownikiem (według obecnej nomenklatury – dyrektorem) szkoły w Długim Kącie w gminie Truskolasy, a następnie pracował jako nauczyciel fizyki i chemii w liceum w Krzepicach (1953–1956). Praca związkowa skupiała się wówczas w tzw. ogniskach nauczycielskich, do których należeli na ogół nauczyciele kilku szkół. Kol. Markowski był

przewodniczącym takiego ogniska w okresie swojej pracy w Krzepicach. Organizował na tym terenie kursy dokształcające dla młodzieży wiejskiej (stwarzając jej m.in. możliwość ukończenia szkoły podstawowej), zapraszał wielu sławnych prelegentów z odczytami popularnonaukowymi (takich jak: znany z radia autor cieszących się ogromnym zainteresowaniem pogadanek o życiu zwierząt, prof. J. Żabiński, astronom prof. W. Zonn, pisarz śląski G. Morcinek). Zarząd ogniska w Krzepicach zorganizował również teatrzyk amatorski dający spektakle na terenie miasta i w okolicznych wsiach.

Rok 1956 rozpoczyna jedenastoletni okres pracy Kol. Markowskiego w Liceum im. M. Kopernika w Częstochowie w charakterze nauczyciela chemii, od 1963 roku już z dyplomem magistra uzyskanym po studiach w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Gdańsku.

Następne lata pracy są już związane z kształceniem nauczycieli w Studium Nauczycielskim (później przemianowanym w Wyższą Szkołę Nauczycielską) i w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie. Pracę doktorską na temat technologii przeróbki węgla obronił w Politechnice Śląskiej w r. 1973.

W SN i WSP Kol. Markowski działał jako związkowiec, pełniąc różne funkcje w zarządach obydwu uczelni [m.in. prezesa Rady Zakładowej ZNP przy WSP (1978–1981)]. W czasie swojej prezesury wchodził w skład Prezydium Zarządu Głównego ZNP w Warszawie. Już po przejściu na emeryturę (w roku 1991) pełnił do r. 1998 funkcję przewodniczącego Sekcji Emerytów i Rencistów Rady Zakładowej naszej Uczelni. Przez dwie kadencje był też członkiem Krajowej Rady Nauki w Warszawie, pracując w Sekcji Emerytów i Rencistów.

Związkowa i pedagogiczno-naukowa działalność Kol. Markowskiego została zauważona przez władze centralne i uczelniane, co znalazło wyraz w wielu wyróżnieniach, odznaczeniach i tytułach, z których najważniejsze to Medal Komisji Edukacji Narodowej (1979) i Zasłużony Nauczyciel PRL (1989).

Na zaangażowanie kol. Markowskiego w pracę związkową duży wpływ miał jego teść Julian Sabat, inspektor szkolny w okresie Drugiej Rzeczypospolitej, współpracujący w Związku m.in. z uczonymi tej miary co Władysław Spasowski, Stanisław Szober, Witold Doroszewski i Helena Radlińska. Sprzyjała tym zainteresowaniom atmosfera rodzinna: teściowa, żona, jej siostra, córka i syn także byli lub są nauczycielami, problematyka szkolna i społeczno-nauczycielska była więc ciągle naturalną koleją rzeczy przedmiotem rozmów domowych. Jednakże główny nurt aktywności Kol. Markowskiego stanowiła praca nauczycielska, ukierunkowana zwłaszcza na dydaktykę chemii. Dość powiedzieć, że przez wiele lat współpracował on z Fabryką Pomocy Naukowych w Bytomiu, uczestnicząc w projektowaniu modelowej pracowni chemicznej i zestawów aparatury chemicznej do pracy szkolnej. W r. 1967 po objęciu funkcji kierownika Wydziału Chemii w Studium Nauczycielskim nawiązał wieloletnią i bardzo efektywną współpracę z Kuratorium Oświaty i Wychowania w zakresie kształcenia i doskonalenia zawodowego czynnych nauczycieli.

Od chwili powołania Wyższej Szkoły Pedagogicznej (1974) był organizatorem i kierownikiem Zespołu Dydaktyki Chemii, prodziekanem Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego, wicedyrektorem Instytutu Chemii.

Tematy prac magisterskich w Jego seminarium (wypromował około 60 magistrów) były ściśle związane z warsztatem nauczycieli chemii, z wykorzystywaniem na lekcji różnych pomocy, szczególnie audiowizualnych, oraz z ochroną środowiska. Przez wiele lat dr J. Markowski przewodniczył komisji egzaminacyjnej do spraw stopni specjalizacji nauczycielskiej. Brał też czynny udział w pracach Sekcji Dydaktycznej i Sekcji Historycznej Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Opracował źródłowo m.in. działalność naukowo-dydaktyczną profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego z okresu Komisji Edukacji Narodowej. Z nowszej historii dyscypliny ogłosił kilka artykułów na temat prac organizacyjnych i naukowych Ignacego Mościckiego.

Nasz Jubilat przyjmuje gratulacje od JM Rektora (inauguracja roku akademickiego 2000/2001)

Przygotował też kilka skryptów dla studentów. Za najważniejszą pozycję w dziedzinie publikacji uważa współautorstwo obszernego podręcznika *Dydaktyka chemii*, red. A. Burewicz i H. Gulińska, Poznań 1993.

Na Ogólnopolskim Zjeździe Polskiego Towarzystwa Chemicznego w Poznaniu w roku 1996 został odznaczony Medalem Jana Harabaszewskiego. Jest to wyróżnienie, które otrzymuje rocznie tylko jedna osoba, toteż z niego jest nasz Kolega najbardziej dumny.

Wielka pracowitość, uczciwość, profesjonalizm i życzliwość dla uczniów, studentów i kolegów zjednały doktorowi Markowskiemu powszechny szacunek w środowisku. Z okazji pięćdziesięciolecia pracy w różnych strukturach Związku Nauczycielstwa Polskiego życzymy Mu zdrowia i energii w działaniu przez następne lata.

et

REAKCJE CZYTELNIKÓW

Właściwie na prawie każdy numer reagują nasi Czytelnicy. Jedni chwala, inni czują się dotknięci słowem krytyki, innych bolą zbyt pochwały kolegów. No cóż, redakcja ma prawo do osobistych sądów, podobnie jak autorzy. Zastrzegamy jednak w każdym numerze, że opinii autorów nie należy identyfikować ze stanowiskiem Kierownictwa Wyższej Szkoły Pedagogicznej ani poglądami Redakcji.

Niestety rzadko, by nie zmieniać charakteru informacyjnego pisma, próbujemy stworzyć na łamach pisma forum dyskusyjne, niekiedy metodą wrzucenia kija w mrowisko. Tym razem nasza Czytelniczka zareagowała na notkę w poprzednim numerze na system wypłat rekompensat za wczasy, dziękując za poruszenie problemu, który budzi niezadowolenie wielu pracowników. Dołożyła kolejny przykład jako zarzut bezsensowności lub bezduszności obowiązującego regulaminu. Pan Andrzej Kaczyński w czerwcu wyjechał z rodziną na wczasy. Miał dowód wpłaty i wypełnione formularze, jednakże do 2 września musiał je pieczołowicie przechowywać. Niestety, w sierpniu nieoczekiwanie, po krótkiej chorobie, zmarł. Świadczenia z funduszu socjalnego nie przechodzą na rodzinę. Gdyby wypłacono mu je bezpośrednio po wczasach, zdążyłaby je rodzina wykorzystać. Mimo że poprzez odpisy od poborów miał swój wkład w tworzenie funduszu, świadczenie ominęło jego rodzinę.

WYDAWNICTWO WSP

O TARGACH KSIĄŻKI WE FRANKFURCIE N. MENEM I W POZNANIU

Coroczne jesienne Targi Książki (międzynarodowe) odbywały się w tym roku we Frankfurcie n. Menem 10 – 14 X 2001, zaś w Poznaniu (krajowe) 17 – 20 X 2001.

W Niemczech, gdzie rok temu Wydawnictwo WSP w Częstochowie miało własne stoisko, Polska była „Gestlandem”, tj. Gościem honorowym, tym razem było spokojniej, acz Gościem honorowym była Grecja i greckie kitary słychać było zewsząd. Panowała jednak spokojniejsza atmosfera – stonowana, rzeczowa, rozmawiano „konkretnie” o zakupie licencji na edycje, przekłady i wznowienia, a więc zwykła, robocza, po niemiecku dokładna, robota targowa.

Ze zbiorów S. Podobińskiego

Na targach międzynarodowych książkami się nie handluje, tylko się je prezentuje i przyjmuje zamówienia – Wydawnictwo naszej Uczelni miało swoistego hita, tj. napisaną po niemiecku (lecz ze streszczeniami różnojęzycznymi) pracę Gizeli Kurpanik-Malinowskiej pt. *Totalitarismus in der deutschen Literatur*, która wzbudziła też zainteresowanie na Uniwersytecie im. J.W. Goethego we Frankfurcie, mieście rodzinnym tego pisarza, gdzie autorka niniejszej pracy i piszący te słowa uczestniczyli w czterogodzinnym spotkaniu nt. zagrożeń totalitaryzmem do dziś: *Hitler – końca nie widać*, które prowadził Słoweniec, prof. filozofii w Essen, Slavoj Žižek. Także spotkania z wydawcami SUHRKAMP, S. FISCHER i ZAMBON – pierwsze wydało m.in. dzieła Szymborskiej, S. FISCHER – wydaje perły światowej literatury dziecięcej, ZAMBON, włosko-niemieckie, wydaje najambitniejsze dzieła nt. totalitaryzmu i jego ofiar, dawniej i dziś. Te wydawnictwa okazały wielkie zainteresowanie wypromowaną pracą habilitacyjną G. Kurpanik-Malinowskiej, podkreślając nieskazitelną niemczyznę i to, że jest pracą kompletną materiałow.

Na stoisku Bücher aus Polen, gdzie nasze Wydawnictwo prezentowało swe prace, a później przekazało je do uniwersytetów i placówek niemiecko-slawistycznych w Niemczech, było wiele osób wpływowych – krytyków literackich, dziennikarzy i wydawców, zarówno z Niemiec, jak i z Polski.

Piszący te słowa – wraz z G. Kurpanik-Malinowską – nawiązał też przyjazne stosunki z będącymi „obok” wydawcami rosyjskimi, czeskimi, ukraińskimi i litewskimi (w roku 2002 Litwa będzie Gościem honorowym).

Udział Wydawnictwa WSP w Częstochowie spowodował też bytność na stoisku we Frankfurcie Leo Taubenblatta, częstochowianina z urodzenia, obecnie mieszkańca Frankfurtu, z sentymentem odnoszącego się do Częstochowy.

W sumie – udział owocny, ważny, prestiżowy dla Uczelni.

Podobnie pożyteczny był udział Wydawnictwa Uczelni w Poznańskich Targach Książki w Poznaniu, w dniach 17 – 20 X 2001. Zaprezentowano i sprzedano sporo prac, na stoisku naszym gościł m.in. wybitny historyk, prof. Przemysław Hauser, co ważne, zważywszy fakt, że na UAM – był to gospodarz Targów – przewody habilitacyjne ma uruchomione pięciu pracowników naszej Uczelni – z psychologii i z historii właśnie.

To także bardzo potrzebny wyjazd targowy.

Stanisław Podobiński

TARGI KSIĄŻKI W KRAKOWIE

W dniach 25 – 28 X 2001 odbywały się Targi Książki w Krakowie, gdzie Wydawnictwo naszej Uczelni zaprezentowało się z wszystkimi swoimi nowościami i nową Dysponendą książkową. Tenże katalog książek, przygotowywany solennie przez rok, obejmuje bibliografię zawartości prac zbiorowych i indywidualnych – nowości i prac sprzed lat, którymi dysponuje Wydawnictwo nie wyzbywając się ich, z uwagi na ich nieprzemijającą wartość.

Obecność tak wielu wystawców, bibliotekarzy, hurtowników, księgarzy i pojedynczych nabywców pozwala podkreślić stare powiedzenie, że „Galicja książki kupuje i czyta”. Te targi rokują najlepiej co do przyszłej sprzedaży książek z naszej Uczelni, zresztą i na targach sprzedano ich rekordowo wiele.

Nagrodę główną targów, im. Jana Długosza, zdobył profesor Stefan Swieżawski, stryj naszego profesora Aleksandra Swieżawskiego, za książkę będącą zbiorem jego wykładów z filozofii średniowiecznej pt. *Dzieje filozofii europejskiej klasycznej*. Była to statuetka plus 30 tys. złotych. Przemawiając wieczorem w teatrze ten dziewięćdziesięciokilkuletni uczone westchnął do czasów Europy XII-wiecznego Toledo, kiedy to muzułmanie, żydzi i chrześcijanie w jedności budować się starali lepsze jutro dla świata, czym zyskał aplauz widowni i autora laudacji mu przygotowanej – prof. W. Stróżewskiego. Targi w teatrze uświetnił natchniony nocny recital Grzegorza Turnaua.

Nasze stoisko odwiedziło wielu VIP-ów, m.in. ambasador Francji, rektorzy uczelni krakowskich, dziennikarze i wielu przyjaciół z południa Polski. Atmosfera tych targów – przednia!

Stanisław Podobiński

FORUM KSIĄŻKI O NASZYM WYDAWNICTWIE

W poprzednim numerze pisaliśmy o wizycie red. Piotra Kieracińskiego z Forum Akademickiego, który przeprowadził wywiad z Prorektorem ds. Nauki prof. dr hab. Januszem Berdowskim i Redaktorem Naczelnym Wydawnictwa WSP Stanisławem Podobińskim. Owocem tych rozmów stała się dwustronicowa prezentacja naszego Wydawnictwa na łamach Forum Książki, dodatku do Forum Akademickiego, za tytułowana „Samodzielna oficyna”. Niektórzy boją, że w wielu kwestiach aż nadto Redaktor Naczelny uwiarygodnia ten tytuł, ale nadzorujący Wydawnictwo Prorektor ds. Nauki daje znać o swoich kompetencjach, powinnosciach Komitetu Redakcyjnego i Senackiej Komisji ds. Wydawnictw. Zainteresowanych odsyłamy do Nr 3(24), s. 8-9.

REDAKCYJA WYDAWNICTWA UCZELNIANYCH I NAUKOWYCH

FORUM KSIĄŻKI

NR 3 (24) wrzesień 2001 ISSN 1234-5326

12. Krajowe Targi Książki
20-23 września 2001 w Warszawie

BEZPŁATNY

WYDAWNICTWO KRAKOWSKIE

3. Targi Książki Kraków
23-25 października 2001

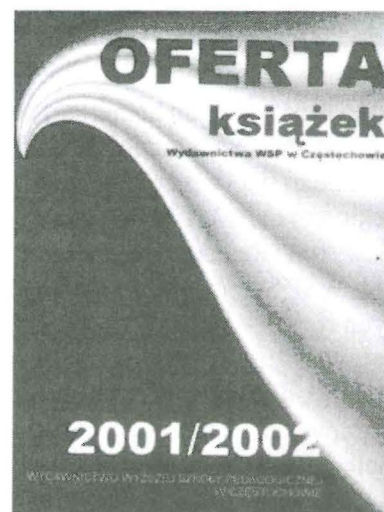
Wydawnictwo WSP w Częstochowie
Jubileusz lubelskich bibliofilów

www. **lektura**.pl

OFERTA KSIĄŻEK

Na nowy rok akademicki Wydawnictwo WSP przygotowało kolejną dysponendę wydawniczą. Już sama objętość zebranej oferty, spisanej na 170 stronicach, daje obraz prężności i efektywności oficyny uczelnianej. Spis treści daje kolejne przybliżenie. Po słowie „Od redaktora” prace oferowane do sprzedaży (a wskazówki w tej kwestii dla odbiorców indywidualnych i hurtowych zawarto na czwartej stronie okładki i na stronie redakcyjnej, kosztem wskazania nazwiska redaktora i autorów opracowania, wykonawcy składu i łamania nakładu, korektora, drukarni, praw do rozpowszechniania, itp.) zaprezentowano w dwóch blokach. Prace wydane w roku 1999 i latach następnych przedstawiono wszechstronnie, zamieszczając krótkie notki dotyczące treści, objętości, nakładu, ceny, prezentując także okładki. W odniesieniu do drugiej partii oferty – publikacji z lat 1990–1998 – zrezygnowano już z pokazania okładek, bo i mniej atrakcyjne graficznie były w minionym dziesięcioleciu, i miały już wiele sposobności przyciągnąć wzrok potencjalnego nabywcy. Obydwa te bloki przedstawiono w sposób uporządkowany pod względem zakresu merytorycznego, grupując dyscyplinami naukowymi: Chemia – Fizyka – Matematyka, Filologia, Filozofia, Historia, Kultura fizyczna, Pedagogika, Socjologia, Varia. Dalszym stopniem uporządkowania był podział (w poszczególnych kategoriach) na monografie i prace zbiorowe. Kolejny rozdział to zapowiedzi wydawnicze, zawierający 83 pozycje, z ograniczeniem do nazwiska i pierwszej litery imienia autora oraz tytułu. Tu podstępny chochlik przypisał drugie wydanie pracy innemu pracownikowi, znanemu w historii Uczelni. Jak nam wiadomo autorem pierwszego wydania pracy pt. *Żydzi w dziejach Częstochowy* był Z. Jakubowski (Zbigniew, pracownik Instytutu Filozoficzno-Historycznego), drugie wydanie przypisano M. Jakubowskiemu (można domniemywać, że chodzi o nieżyjącego Mariana Jakubowskiego). Niby jedna litera, ale w przypadku wskazania praw autorskich – zasadnicza. Na szesnastu ostatnich stronach zawarto owoc benedyktyńskiej pracy: indeks nazwisk autorów. W pokorze i uznaniu dla osoby, która tego dzieła

dokonała, dołożyliśmy i my kroplę benedyktyńskiego potu, porywając się na pewną analizę, nota bene sprowokowani uwagą pewnego czytelnika dysponendy. Przypomnijmy, że Wydawnictwo obchodziło już swoje ćwierćwiecze, a oferta wydawnicza obejmuje prace wydane od roku 1998 do chwili obecnej i zapowiedzi na najbliższy okres. Jakżeż więc nie odczuwać dumy, gdy zliczy się nazwiska autorów, których prace publikowała nasza oficyna wydawnicza? Jest ich 1247, a więc po dwakroć więcej niż pracowników naukowych Uczelni. Niektórym autorom udało się zaistnieć z jednym odsyłaczem do ich prac, inni byli bardziej płodni i mieli więcej szczęścia znaleźć się w wydawanych pracach zbiorowych lub w planie wydawniczym jako autorzy monografii. Stworzyliśmy listę „dziesięciu wspaniałych”, pomijając ich stopnie naukowe (50% autorów to profesorowie, pozostali to doktorzy) i porządkując alfabetycznie w grupach rosnącej liczby odnośników:

Grażyna Pietruszewska-Kobiela – 10
Ireneusz Świtała – 10
Andrzej Tarnopolski – 10
Jan Związek – 10
Edyta Skoczylas-Krotla – 11

Ryszard Szwed – 11
Danuta Marzec – 12
Stefan Folaron – 12
Stanisław Pamuła – 13
Andrzej Nowakowski – 16

Jest nadto rekordzista, którego wynik niejednego pracownika naukowego może wpędzić w kompleksy! Stanisław Podobiński aż 38 razy został wykazany jako autor wydawanych w Wydawnictwie WSP publikacji. Czy Redaktor Naczelny Wydawnictwa WSP Stanisław Podobiński nie zamierza ufundować nagrody dla tak pracowitego, płodnego, ba! wszechstronnego autora? Dla oczekujących z niecierpliwością na dalsze Jego prace mamy dobrą wiadomość. Najbliższe pięć obiecują zapowiedzi wydawnicze.

DOKUMENTY

W stałej rubryce tradycyjnie sygnalizujemy ukazanie się kolejnych zarządzeń Rektora

Zarządzenie wewnętrzne R 0210/25/2001 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 06.08.2001 r. w sprawie przeklasyfikowania i wybrakowania sprzętu OC znajdującego się w ewidencji WSP.

Zarządzenie wewnętrzne R 0210/26/2001 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 11.09.2001 r. w sprawie wynagradzania nauczycieli akademickich w godzinach ponadwymiarowych i innych, na studiach dziennych i zaocznych w roku akademickim 2001/2002.

Zarządzenie wewnętrzne R 0210/27/2001 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 13.09.2001 r. w sprawie Instrukcji archiwalnej WSP.

Zarządzenie wewnętrzne R 0210/28/2001 Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 14.09.2001 r. w sprawie odpłatności za zajęcia dydaktyczne na studiach podyplomowych nauczania blokowego w zakresie języka polskiego, historii z elementami WOS-u i kultury – I cykl studiów płatnych przez studentów.

Zarządzenie wewnętrzne R 0210/29/2001 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 14.09.2001 r. w sprawie wynagrodzenia nauczycieli akademickich za godziny realizowane na studiach podyplomowych nauczania blokowego w zakresie języka polskiego, historii z elementami WOS-u i kultury – I cykl studiów płatnych przez studentów.

Zarządzenie wewnętrzne R 0210/30/2001 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 14.09.2001 r. w sprawie odpłatności za zajęcia dydaktyczne na studiach podyplomowych z zakresu logopedii.

Zarządzenie wewnętrzne R 0210/31/2001 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 14.09.2001 r. w sprawie wynagrodzenia nauczycieli akademickich za godziny realizowane na studiach podyplomowych z zakresu logopedii.

Zarządzenie wewnętrzne R 0210/32/2001 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 17.09.2001 r. w sprawie odpłatności za zajęcia dydaktyczne na Podyplomowych studiach terapii patologii zachowań.

Zarządzenie wewnętrzne R 0210/33/2001 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 17.09.2001 r. w sprawie wynagrodzenia za zajęcia dydaktyczne na Podyplomowych studiach terapii patologii zachowań.

Zarządzenie wewnętrzne R 0210/34/2001 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 18.09.2001 r. w sprawie odpłatności za zajęcia dydaktyczne na Podyplomowych studiach wychowania fizycznego.

Zarządzenie wewnętrzne R 0210/35/2001 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 18.09.2001 r. w sprawie wynagrodzenia nauczycieli akademickich za godziny realizowane na Podyplomowych studiach wychowania fizycznego.

Zarządzenie wewnętrzne R 0210/36/2001 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 20.09.2001 r. w sprawie wynagrodzenia nauczycieli akademickich za godziny realizowane na studiach podyplomowych „Dziennikarstwo”.

Zarządzenie wewnętrzne R 0210/37/2001 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 20.09.2001 r. w sprawie odpłatności za zajęcia dydaktyczne na studiach podyplomowych „Dziennikarstwo”.

* * *

Po blisko dwóch miesiącach prac powstała elektroniczna baza danych, zawierająca komplet Zarządzeń Rektora WSP i Uchwał Senatu naszej Uczelni. Zespół w składzie: pp. Rafał Michalak, Artur Bolesławski i Jarosław Brodziak zebrał i opracował ww. dokumenty w formie umożliwiającej korzystanie z potrzebnych informacji za pośrednictwem przeglądarki internetowej.

W pakiecie, dostępnym w serwisie informacyjnym na stronie: www.administracja.wsp.czest.pl (w dziale: szukaj), znajduje się obecnie 161 Zarządzeń Rektora, 5 Zarządzeń doraźnych oraz 184 Uchwały Senatu, które ukazały się w latach 1999-2001. Z łatwością można prowadzić nawigację w bazie danych, dzięki wszechstronnej możliwości zastosowanego wyszukiwania pod kątem interesujących nas informacji. Dokumenty mogą być przeglądane bądź to w trybie on-line, bądź zapisywane na dysku. Istnieje także możliwość drukowania wybranych zarządzeń i uchwał. Wyszukiwarka opatrzona jest również plikami pomocy, w których znajdziemy szczegółowe instrukcje, jak posługiwać się tym narzędziem.

Internetowa baza zarządzeń i uchwał dostępna jest od 2 listopada br. dla wszystkich pracowników naszej Uczelni, korzystających z komputerów podłączonych do sieci WSP w Częstochowie. Jedynym warunkiem jest posiadanie programu **Adobe Acrobat Reader**, który umożliwia przeglądanie i edycję dokumentów w formacie *.pdf. Oprogramowanie to – w wersji freeware (darmowej) – można znaleźć również pod wcześniej wskazanym adresem, w dziale: programy / użytki.

Wedle zapowiedzi, elektroniczna baza danych będzie systematycznie aktualizowana, a wkrótce poszerzona zostanie o „Bazę pracowników WSP”.

Mirosław Skowroński

*Czekamy na wypowiedzi, sugestie, materiały.
Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów.
Czytelniku, opinii autorów nie należy identyfikować ze stanowiskiem Kierownictwa
Wyższej Szkoły Pedagogicznej ani poglądami Redakcji.*

Pismo *Res Academicae* wydaje Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Częstochowie za zgodą JM Rektora
Zespół Redakcyjny: Anna Pietrzyk, Janina Jędrzejewska
Skład i łamanie komputerowe: Janina Jędrzejewska
Korekta: Katarzyna Pietrzyk
Opracowanie graficzne i projekt okładki: Andrzej Kulej; Grafika na okładce: Irena Granulewicz
Druk: Zakład Poligraficzno-Introligatorski INTROPRINT w Częstochowie

Nakład: 350 egz. bezpłatnych

ISSN 1428 – 3107

Adres Redakcji:
ul. Waszyngtona 4/8, 42-200 Częstochowa
tel. (0-42) 3680-995
e-mail: a.pietrzyk@wsp.czyst.pl

SPOTKANIA

